

www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2025 – Numri: 117

Tiranë – E enjte, 3 korrik 2025

PËRMBAJTJA

	Faqe
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 613, datë 23.6.2025	Për marrjen e masave kufizuese për parandalimin dhe kontrollin e sëmundjes së murtajës së ruminantëve të vegjël..... 17011
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 614, datë 23.6.2025	Për marrjen e masave kufizuese për parandalimin dhe kontrollin e sëmundjes së murtajës së ruminantëve të vegjël..... 17011
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 618, datë 25.6.2025	Për marrjen e masave kufizuese për parandalimin dhe kontrollin e sëmundjes së murtajës së ruminantëve të vegjël..... 17012
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 620, datë 26.6.2025	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së dermatozës nodulare të gjedhit (<i>lumpy skin disease</i>) në shtetin e Italisë..... 17013
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 621, datë 26.6.2025	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu të shfaqur në shtetin e Maqedonisë së Veriut..... 17014
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 622, datë 26.6.2025	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së murtajës afrikane të derrave të shfaqur në shtetin e Polonisë..... 17016
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 623, datë 26.6.2025	Për delegim të përkohshëm kompetencash..... 17018

Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 26, datë 29.4.2025	Me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-929, datë 23.5.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Kolegjin Penal të Gjykatës së Lartë.....	17019
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 37, datë 4.6.2025	Me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-3542, datë 26.6.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm në gjykimin e çështjes civile nr. 7363 regi., nr. 112016-00206-30-2022 në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm. Rregullimin e pasojave duke detyruar gjykatën për gjykimin e çështjes menjëherë.....	17043
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 119, datë 9.6.2025	Mbi dhënien e garancisë së origjinës për energjinë elektrike të prodhuar nga centrali fotovoltaiik “Nova Solar System”, i shoqërisë “Nova Solar System” sh.p.k., për periudhën 30.7.2024–30.9.2024.....	17048
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 120, datë 9.6.2025	Mbi fillimin e procedurës për shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë “Fier Thermoelectric” sh.a. për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike.....	17050
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 121, datë 9.6.2025	Mbi licencimin e shoqërisë “Green Energy” sh.p.k. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltaiik me kapacitet prodhues 2 mw.....	17051
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 122, datë 9.6.2025	Mbi përcaktimin e çmimit të shitjes së energjisë elektrike nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit për muajin maj 2025 për klientët e lidhur në nivelin e tensionit 35 kV.....	17053
	Kërkesë për shpalljen të zhdukur të shtetasit Ylli Prenga.....	17055

URDHËR
Nr. 613, datë 23.6.2025

**PËR MARRJEN E MASAVE KUFIZUESE
PËR PARANDALIMIN DHE
KONTROLLIN E SËMUNDJES SË
MURTAJËS SË RUMINANTËVE
TË VEGJËL**

Mbështetur në nenin 102, pika 4 e Kushtetutës, të shkronjës “b”, të nenit 15, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e tregimit të ruminantëve të vegjël në tregjet e kafshëve të gjalla, panaire dhe grumbullime të tjera.

2. Ndalimi i lëvizjes së ruminantëve të vegjël dhe specieve të tjera të mbarështuara në fermën e prekur nga sëmundja.

3. Intensifikimin e mbikëqyrjes së popullatave të ruminantëve të vegjël.

4. Forcimin e masave të biosigurisë.

5. Kafshët e llojit të imta duhet të mbarështohen sipas kërkesave shëndetësore të mbarështimit të tyre, si dhe të jenë të izoluar nga kafshët e tjera në fermë dhe të kufizohet kontakti me kafshët e tjera.

6. Intensifikimin e fushatave të ndërgjegjësimit të fermerëve, transportuesve të kafshëve, veterinerëve privatë dhe shërbimit veterinar shtetëror.

7. Masat e sipërcituara nga pika 1 deri në pikën 6 zbatohen në territorin e:

Nr.	Rrethi	Njësia administrative	Fshati
3 km			
1	Gjirokastrë	Bashkia Libohovë	Libohovë
2	Gjirokastrë	Qendër Libohovë	Nepravishtë
10 km			
3	Gjirokastrë	Pogon	Selckë
4	Gjirokastrë	Pogon	Hllomo
5	Gjirokastrë	Pogon	Mavrojer
6	Gjirokastrë	Pogon	Çatister
7	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Peshkëpi e Sipërme
8	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Radat
9	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Glinë
10	Gjirokastrë	Dropull i Sipërm	Jorgucat
11	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Grapsh
12	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Frashtan
13	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Lugar
14	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Terihat
15	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Sofratikë
16	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Dhuvjan
17	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Vanister
18	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Goranxi
19	Gjirokastrë	Dropull i Poshtëm	Dervican

20	Gjirokastrë	Qendër Libohovë	Bulo
21	Gjirokastrë	Lazarat	Lazarat
22	Gjirokastrë	Antigonë	Asim Zeneli
23	Gjirokastrë	Antigonë	Saraqinisht
24	Gjirokastrë	Qendër Libohovë	Suhë
25	Gjirokastrë	Qendër Libohovë	Labovë e sipërme
26	Gjirokastrë	Qendër Libohovë	Labovë e poshtme

8. Intensifikimin e kontrollit veterinar në fermat që mbarështojnë ruminantë të vegjël dhe tregjet e kafshëve të gjalla në të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë.

9. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Instituti i Sigurisë Ushqimore dhe Veterinarisë.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR
Nr. 614, datë 23.6.2025

**PËR MARRJEN E MASAVE KUFIZUESE
PËR PARANDALIMIN DHE
KONTROLLIN E SËMUNDJES SË
MURTAJËS SË RUMINANTËVE
TË VEGJËL**

Mbështetur në nenin 102, pika 4 e Kushtetutës, të shkronjës “b”, të nenit 15, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e tregimit të ruminantëve të vegjël në tregjet e kafshëve të gjalla, panaire dhe grumbullime të tjera.

2. Ndalimi i lëvizjes së ruminantëve të vegjël dhe specieve të tjera të mbarështuara në fermën e prekur nga sëmundja.

3. Intensifikimin e mbikëqyrjes së popullatave të ruminantëve të vegjël.

4. Forcimin e masave të biosigurisë.

5. Kafshët e llojit të imta duhet të mbarështohen sipas kërkesave shëndetësore të mbarështimit të tyre, si dhe të jenë të izoluar nga kafshët e tjera në fermë dhe të kufizohet kontakti me kafshët e tjera.

6. Intensifikimin e fushatave të ndërgjegjësimit të fermerëve, transportuesve të kafshëve, veterinerëve privatë dhe shërbimit veterinar shtetëror.

7. Masat e sipërcituara nga pika 1 deri në pikën 6 zbatohen në territorin e:

Nr.	Rrethi	Njësia administrative	Fshati
3 km			
1	Durrës	Komuna Thumanë	Sukth Vendas
2	Durrës	Bubq	Mallkuc
3	Durrës	Bubq	Mazhë e vogël
4	Durrës	Bubq	Murqin
5	Durrës	Komuna Thumanë	Gramëz
6	Durrës	Ishëm	Gjuricaj
7	Durrës	Ishëm	Kapidanaj
10 km			
8	Durrës	Bubq	Mazhë e madhe
9	Durrës	Bubq	Bubq
10	Durrës	Bubq	Budull
11	Durrës	Komuna Thumanë	Miliska
12	Durrës	Komuna Thumanë	Dukagjin i ri
13	Durrës	Komuna Thumanë	Derven
14	Durrës	Fushë-Krujë	Luz
15	Durrës	Komuna Thumanë	Borizanë
16	Durrës	Fushë-Krujë	Fushë-Krujë
17	Durrës	Fushë-Krujë	Arrameras
18	Durrës	Komuna Thumanë	Thumanë
19	Durrës	Komuna Thumanë	Komuna Thumanë
20	Durrës	Ishëm	Kuraten
21	Durrës	Manëz	Armath
22	Durrës	Manëz	Hamallaj
23	Durrës	Ishëm	Likmetaj

8. Intensifikimin e kontrollit veterinar në fermat që mbarështojnë ruminantë të vegjël dhe tregjet e kafshëve të gjalla në të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë.

9. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Instituti i Sigurisë Ushqimore dhe Veterinarisë.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 618, datë 25.6.2025

PËR MARRJEN E MASAVE KUFIZUESE PËR PARANDALIMIN DHE KONTROLLIN E SËMUNDJES SË MURTAJËS SË RUMINANTËVE TË VEGJËL

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në shkronjën “b”, të nenit 15, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e tregtimit të ruminantëve të vegjël në tregjet e kafshëve të gjalla, panairë dhe grumbullime të tjera.

2. Ndalimi i lëvizjes së ruminantëve të vegjël dhe specieve të tjera të mbarështuar në fermën e prekur nga sëmundja.

3. Intensifikimin e mbikëqyrjes së popullatave të ruminantëve të vegjël.

4. Forcimin e masave të biosigurisë.

5. Kafshët e llojit të imta duhet të mbarështohen sipas kërkesave shëndetësore të mbarështimit të tyre, si dhe të jenë të izoluar nga kafshët e tjera në fermë dhe të kufizohet kontakti me kafshët e tjera.

6. Intensifikimin e fushatave të ndërgjegjësimit të fermerëve, transportuesve të kafshëve, veterinerëve privatë dhe shërbimit veterinar shtetëror.

7. Masat e sipërcituara nga pika 1 deri në pikën 6 zbatohen në territorin e:

Nr.	Rrethi	Njësia administrative	Fshati
3 km			
1	Korçë	Pirg	Novoselë
2	Korçë	Libonik	Këmbëthekër
3	Korçë	Libonik	Shkozë
4	Korçë	Libonik	Symiz
5	Korçë	Libonik	Zboq
6	Korçë	Pirg	Sovjan
10 km			
7	Korçë	Pirg	Kakaç
8	Korçë	Pirg	Shqitas
9	Korçë	Pirg	Leminot
10	Korçë	Pirg	Pirg
11	Korçë	Pirg	Gurishtë
12	Korçë	Pirg	Zvirinë
13	Korçë	Pirg	Veliternë
14	Pogradec	Çerrave	Pretushë
15	Pogradec	Çerrave	Nizhavec
16	Korçë	Vreshtas	Vreshtas

17	Korçë	Vreshtas	Sheqeras
18	Korçë	Pojan	Orman
19	Korçë	Pojan	Rembec
20	Korçë	Libonik	Drithas
21	Korçë	Libonik	Volçisht
22	Korçë	Libonik	Poçestë
23	Korçë	Libonik	Vashtemi
24	Korçë	Qendër Bulgarec	Lumalas
25	Korçë	Qendër Bulgarec	Biranj
26	Korçë	Bashkia Maliq	Maliq
27	Korçë	Bashkia Maliq	Fshat Maliq
28	Korçë	Bashkia Maliq	Kolanec
29	Korçë	Gorë	Damjanec
30	Korçë	Bashkia Maliq	Goce
31	Korçë	Bashkia Maliq	Bickë
32	Korçë	Bashkia Maliq	Gjyras
33	Korçë	Bashkia Maliq	Plovisht
34	Korçë	Gorë	Senisht
35	Korçë	Gorë	Dolan
36	Korçë	Gorë	Tresovë
37	Korçë	Gorë	Babjen
38	Korçë	Gorë	Qenckë
39	Korçë	Gorë	Moçan
40	Korçë	Gorë	Desmirë
41	Korçë	Libonik	Beras
42	Korçë	Libonik	Memel
43	Korçë	Gorë	Marjan
44	Korçë	Gorë	Dolanec
45	Korçë	Pirg	Qershizë
46	Korçë	Pirg	Mjaltas
47	Korçë	Libonik	Manastimec
48	Pogradec	Dardhas	Grunjas

8. Intensifikimin e kontrollit veterinar në fermat që mbarështojnë ruminantë të vegjël dhe tregjet e kafshëve të gjalla në të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë.

9. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Instituti i Sigurisë Ushqimore dhe Veterinarisë.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 620, datë 26.6.2025

PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË DERMATOZËS NODULARE TË GJEDHIT (*LUMPY SKIN DISEASE*) NË SHTETIN E ITALISË

1.

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në nenin 43 të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga i gjithë territori i Republikës së Italisë në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- të gjitha kafshëve të gjalla të llojit gjedh dhe buajve të ujit;

- qumështit të papasterizuar, ku nuk është arritur shkatërrimi i virusit dhe që nuk janë marrë masat e nevojshme paraprake pas përpunimit të tij, për të shmangur kontaktin e qumështit me çdo burim të mundshëm të virusit të dermatozës nodulare të gjedhit;

- spermën dhe embrionet e kafshëve të llojit gjedh dhe të buajve të ujit;

- miellit të mishit, miellit të gjakut, mishit të ndryshëm nga mishi i muskujve skeletorë ose kocka nga kafshët e llojit gjedh dhe nga buajt e ujit;

- lëkurës së patrajtuar, ku nuk është siguruar shkatërrimi i virusit dhe që nuk janë marrë masat e nevojshme paraprake pas përpunimit të tij, për të shmangur kontaktin e lëkurëve të patrajtuar me çdo burim të mundshëm të virusit të dermatozës nodulare të gjedhit.

2. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve të informojë të gjitha subjektet importuese të kafshëve të llojit gjedh dhe të buajve të ujit, qumështit, spermës dhe embrioneve të kafshëve të llojit gjedh dhe të buajve të ujit, miellit të mishit, miellit të gjakut, mishit të ndryshëm nga mishi i muskujve skeletorë ose kocka dhe lëkurëve të patrajtuar të kafshëve të llojit gjedh dhe të buajve të ujit, për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

3. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit të informojë rregullisht, brenda 24 orëve, Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, për çdo ngarkesë të të gjitha kafshëve të gjalla të llojit gjedh dhe buajve të ujit, qumështit, spermës dhe embrioneve të kafshëve të llojit gjedh dhe të buajve të ujit, miellit të mishit, miellit të gjakut, mishit të ndryshëm nga mishi i muskujve skeletorë ose kocka dhe lëkurëve të patrajuara të kafshëve të llojit gjedh dhe të buajve të ujit.

5. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit në Ministrinë e Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR
Nr. 621, datë 26.6.2025

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË GJUHËS BLU TË
SHFAQUR NË SHTETIN E
MAQEDONISË SË VERIUT**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102 të Kushtetutës dhe pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

a) kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë;

b) spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e gjuhës blu të shfaqur në shtetin e Maqedonisë së Veriut, janë sipas ndarjeve administrative të tabelës së mëposhtme:

Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3
Drugovo*		

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

3. Importi dhe tranzitimi nga ndarjet administrative të cilat nuk janë të cituara në tabelën e mësipërme, lejohet vetëm nëse plotësohen kushtet e mëposhtme:

a) Certifikata shëndetësore veterinarë vërteton që kafshët e gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e dërgesës; dhe

ii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides* në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 60 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës; ose

iii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides* në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 28 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë asaj periudhe i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitrupe ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate negative, të kryera të paktën 28 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët; ose

iv. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides* në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 14 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë kësaj periudhe i janë nënshtruar një testi identifikimi të agentit të sëmundjes, me rezultate negative, të kryer të paktën 14 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët;

b) janë:

i. vaksinuar, të paktën 60 ditë përpara dërgesës, kundër të gjithë serotipave të demonstruar të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje në përputhje me nenin 8.3.14

deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

ii. identifikuar si të vaksinuar; ose

iii. është demonstruar se kishte antitropa për të paktën 60 ditë përpara dërgesës kundër të gjithë serotipave të demonstruar se janë të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje në përputhje me nenet 8.3.14 deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

c) Certifikata shëndetësore veterinare vërteton që meshkujt dhurues të spermës së kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1 të nenit 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore për të paktën 60 ditë para fillimit dhe gjatë mbledhjes së spermës; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për zbulimin e antitropave ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate negative, midis 28 dhe 60 ditësh pas çdo grumbullimi për këtë ngarkesë; ose

iv. i janë nënshtruar një testi identifikimi të agjentit të sëmundjes në mostrat e gjakut të mbledhura në fillim dhe përfundim të, dhe të paktën çdo 7 ditë (testi i izolimit të virusit) ose të paktën çdo 28 ditë (testi PCR) gjatë mbledhjes së spermës për këtë ngarkesë, me rezultate negative;

v. sperma është mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.6 dhe 4.7 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

ç) Certifikata shëndetësore veterinare vërteton që femrat dhuruese të embrioneve *in vivo* së kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1, të nenit 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore, për të paktën 60 ditë përpara fillimit dhe gjatë mbledhjes së embrioneve; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitropat ndaj virusit të gjuhës blu midis 28 dhe 60 ditësh pas grumbullimit, me rezultate negative; ose

iv. i janë nënshtruar një testi për identifikimin e agjentit të sëmundjes në një kampion gjaku të marrë në ditën e mbledhjes së embrioneve, me rezultate negative;

v. embrionet janë mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.8, 4.9 dhe 4.10 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore, sipas rastit;

vi. sperma e përdorur për fekundimin e ovociteve ishte në përputhje me nenin 8.3.9 ose nenin 8.3.10 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore.

4. Certifikata veterinare shëndetësore garanton origjinën e tyre sipas përcaktimeve të pikës 2 dhe 3 të këtij urdhri.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve të informojnë të gjitha subjektet importuese të kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë, mishit dhe nënprodukteve të tyre për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

6. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

7. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit të informojë rregullisht, brenda 24 orëve Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të të gjitha kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë.

8. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit në Ministrinë e Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 622, datë 26.6.2025

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË MURTAJËS AFRIKANE
TË DERRAVE TË SHFAQUR NË
SHTETIN E POLONISË**

Mbështetur në nenin 102, pika 4 e Kushtetutës, pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të të gjitha kafshëve të gjalla të llojit derra të butë dhe të egër të mbajtur, mishin e freskët dhe produktet e tij, materialit biologjik dhe embrioneve të kafshëve të gjalla të llojit derra, duke përfshirë mishin në një kontenier të vulosur (mbyllur) hermetikisht me një vlerë të F_0 prej 3 ose më lart, xhelatinën, ushqimin e thatë të kafshëve shtëpiake, dhe vakteve proteinike sipas njoftimeve të marra nga faqja zyrtare e Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe ADIS-it, përkatësisht nga ndarjet administrative të përcaktuara në tabelën e mëposhtme:

Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3
Pomorskie	Wejherowo	Luzino*

Shënime. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

2. Lejimin e importit dhe tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të të gjitha kafshëve të gjalla të llojit derra të butë dhe të egër të mbajtur, mishin e freskët dhe produktet e tij, materialit biologjik dhe embrioneve të kafshëve të gjalla të llojit derra, nga ndarjet administrative të shtetit të Polonisë të cilat nuk janë të cituara në tabelën e mësipërme, të pafektuara nga sëmundja, nëse plotësohen kushtet e mëposhtme nga pika 2.1 deri në pikën 2.8:

2.1 Për kafshët e gjalla të llojit derra të butë dhe të egër të mbajtur, **certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë që kafshët:**

a) nuk kanë shfaqur shenja klinike të sëmundjes së murtajes afrikane të derrave ditën e dërgesës;

b) janë mbajtur që nga lindja ose për tre muajt e fundit në një kompartament (zonë) pa prezencë të sëmundjes së murtajes afrikane të derrave, ose;

c) janë mbajtur në një stacion karantine, të izoluar për 30 ditë përpara dërgesës dhe i janë nënshtruar një testi virologjik dhe një testi serologjik të kryer të paktën 21 ditë pas hyrjes në stacionin e karantinës, me rezultate negative.

2.2 Për materialin biologjik të kafshëve të llojit derra të butë ose të egër të mbajtur, **certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë që kafshët donatore të materialit biologjik:**

a) janë mbajtur që nga lindja ose për të paktën tre muaj para grumbullimit në një stacion, në të cilin janë mbikëqyrur në përputhje me nenet 15.1.28 deri në 15.1.30 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe vërteton se asnjë rast i sëmundjes së murtajes afrikane të derrave, nuk ka ndodhur në tre vjetët e fundit. Kjo periudhë reduktohet në 12 muaj vetëm nëse survejanca demonstroi, dokumenton se nuk ka dëshmi të përfshirjes së rriqrave në epidemiologjinë e infeksionit;

b) nuk kanë shfaqur shenja klinike të sëmundjes së murtajes afrikane të derrave në ditën e mbledhjes së materialit biologjik;

c) sperma është mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.6 dhe 4.7 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

ç) sperma e përdorur për fekundimin e ovociteve është në përputhje me kushtet e përcaktuara në nenin 15.1.10 ose nenin 15.1.11 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve, sipas rastit.

2.3 Për embrionet e derivuara *in vivo* të derrave të butë, **certifikata shëndetësore veterinarë duhet të vërtetojë që kafshët donatore të embrioneve:**

a) janë mbajtur që nga lindja ose për të paktën tre muaj para grumbullimit të embrioneve në një stacion, në të cilin janë mbikëqyrur në përputhje me nenet 15.1.28 deri në 15.1.30 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe vërteton se asnjë rast i sëmundjes së murtajes afrikane të derrave, nuk ka ndodhur në tre vjetët e fundit. Kjo periudhë reduktohet në 12 muaj vetëm nëse survejanca demonstroi, dokumenton se nuk ka dëshmi të përfshirjes së rriqrave në epidemiologjinë e infeksionit;

b) nuk kanë shfaqur shenjë klinike të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave në ditën e mbledhjes së embrioneve;

c) i janë nënshtruar një testi serologjik të kryer të paktën 21 ditë pas grumbullimit, me rezultate negative;

ç) embrionet janë mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me dispozitat përkatëse të kapitullit 4.8 dhe 4.10 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve.

2.4 Për mishin e freskët të kafshëve të llojit derra të butë ose të egër të mbajtur, **certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë që:**

a) e gjithë ngarkesa e mishit të freskët vjen nga kafshët e llojit derra që kanë origjinën nga tufat në të cilat janë mbikëqyrur në përputhje me nenet 15.1.28 deri në 15.1.30 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe vërteton se asnjë rast i sëmundjes së murtajës afrikane të derrave nuk ka ndodhur në tre vjetët e fundit. Kjo periudhë reduktohet në 12 muaj vetëm nëse survejanca demonstroi, dokumenton se nuk ka dëshmi të përfshirjes së rriqrave në epidemiologjinë e infeksionit;

b) janë testuar mostra nga një numër statistikisht përfaqësues i kafshëve për sëmundjen e murtajës afrikane të derrave, me rezultate negative;

c) e gjithë ngarkesa e mishit të freskët vjen nga kafshë të cilat janë therur në një thertore të miratuar dhe i janë nënshtruar kontrollit me rezultate të favorshme të inspektimit para dhe pas vdekjes në përputhje me kapitullin 6.3 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

ç) janë marrë masat e nevojshme pas therjes për të shmangur kontaktin e mishit të freskët me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

2.5 Për mishin e freskët të kafshëve të egra të llojit derra, **certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë që:**

a) janë vrarë në një vend ose zonë të lirë nga sëmundja e murtajës afrikane të derrave në përputhje me pikën 1 ose pikën 2 të nenit 15.1.4 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

b) i janë nënshtruar me rezultate të favorshme një inspektimi pas ngordhjes në përputhje me kapitullin 6.3 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve në

një objekt ekzaminimi të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti.

2.6 Për produktet e mishit të kafshëve të llojit derra, **certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë që:**

a) janë përgatitur nga mishi i freskët plotëson kushtet përkatëse në nenet 15.1.14, 15.1.15 dhe 15.1.16 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve;

b) mishi është përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti dhe ka plotësuar kushtet përkatëse të neneve 15.1.14, 15.1.15 dhe 15.1.16 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve; ose

c) janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti, në mënyrë që të sigurohet shkatërrimi i virusit të murtajës afrikane të derrave në përputhje me nenin 15.1.23 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe janë marrë masat e nevojshme pas përpunimit të mishit për të shmangur kontaktin e produktit me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

2.7 Për qimet (e pjesës së shpinës) e kafshëve të llojit derra, **certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë që:**

a) e kanë origjinën nga derrat e egër të mbajtur ose të butë të kapur në një vend, zonë ose ndarje pa prezencë të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave dhe janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti; ose

b) janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti ku është siguruar shkatërrimi i virusit të murtajës afrikane të derrave në përputhje me një nga proceset e listuara në nenin 15.1.26 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe janë marrë masat e nevojshme pas përpunimit për të shmangur kontaktin me produktin me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

2.8 Për lëkurët e kafshëve të llojit derra, **certifikata shëndetësore veterinare duhet të vërtetojë që:**

a) kanë ardhur nga derra të një vendi ose zonë të lirë nga sëmundja e murtajës afrikane të derrave, në përputhje me pikën 1 ose pikën 2, të nenit 15.1.4, të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe

janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti; ose

b) origjinojnë nga derra të egër të mbajtur ose të butë të kapur në një vend, zonë ose kompartament pa prezencë të sëmundjes së murtajës afrikane të derrave dhe janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti; ose

c) janë përpunuar në një objekt të miratuar nga Autoriteti Veterinar për qëllime eksporti, ku është siguruar shkatërrimi i virusit të murtajës afrikane të derrave në përputhje me një nga procedurat e përmendura në nenin 15.1.25 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve të Tokës të Organizatës Botërore të Shëndetit të Kafshëve dhe janë marrë masat paraprake të nevojshme pas përpunimit për të shmangur kontaktin e produktit me çdo burim të virusit të murtajës afrikane të derrave.

3. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve të informojnë të gjithë subjektet importuese të kafshëve të llojit derra, produkteve dhe nënprodukteve të tyre, materialit biologjik, embrioneve, mishit dhe nënprodukteve të tyre për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

4. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit të informojë rregullisht brenda 24 orëve Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të kafshëve të llojit derra, produkteve dhe nënprodukteve të tyre, materialit biologjik, embrioneve, mishit dhe nënprodukteve të tyre.

6. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit në Ministrinë e Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 623, datë 26.6.2025

PËR DELEGIM TË PËRKOHSHËM KOMPETENCASH

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102 të Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë, të ligjit nr. 9000, datë 30.1.2003, “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Ministrave”, të neneve 28, 29, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative të Republikës së Shqipërisë”, të nenit 11, të ligjit nr. 90/2012, “Për organizimin dhe funksionimin e administratës shtetërore”,

URDHËROJ:

1. Delegimin e përkohshëm të kompetencave të titullarit të Ministrisë së Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, zëvendësministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural z. Arian Jaupllari, nga data 27.6.2025 deri më datë 30.6.2025.

2. Në ushtrimin e kompetencave të titullarit të Ministrisë së Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, sipas pikës 1 të këtij urdhri, zëvendësministri ushtron këto përgjegjësi kryesore:

a) trajton dhe nënshkruan përgjigjet zyrtare drejtuar institucioneve shtetërore, personave fizikë ose juridikë, publikë ose privatë, për të gjitha çështjet që janë brenda fushës së veprimtarisë së Ministrisë së Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural dhe që lidhen me ushtrimin e funksionit të drejtimit administrativ të institucionit, përveç kompetencave të titullarit të Autoritetit Kontraktor;

b) ndjek dhe kontrollon veprimtarinë e nëpunësve të aparatit të Ministrisë së Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, si dhe institucioneve të varësisë së Ministrisë së Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural;

c) bën ndarjen dhe mbikëqyr realizimin e detyrave nga nëpunësit e Ministrisë së Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, në funksion të drejtimit dhe administrimit të përditshëm të veprimtarisë së Ministrisë së Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural.

3. Zëvendësministri ndalohet të nëndelegojë te një organ i tretë kompetencat e përfituara përmes këtij akti delegimi.

4. Për ndjekjen e këtij urdhri, ngarkohet zëvendësministri z. Arian Jaupllari.

5. Me njohjen dhe zbatimin e këtij urdhri, ngarkohen të gjithë nëpunësit/punonjësit e Ministrisë së Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural.

6. Ky urdhër hartohet në 3 (tri) kopje të njëjta, 1 (një) për arkiv/protokollin, 1 (një) për Qendrën e Botimeve Zyrtare dhe 1 (një) për zëvendësinistrin sipas pikës 1.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

VENDIM

Nr. 26, datë 29.4.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj,	kryetare;
Marsida Xhaferrlari,	anëtare;
Fiona Papajorgji,	anëtare;
Sonila Bejtja,	anëtare;
Sandër Beci,	anëtar;
Ilir Toska,	anëtar;
Marjana Semini,	anëtare;
Genti Ibrahim, i,	anëtar,

me sekretare Belma Lleshi, në datën 29.4.2025, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve kërkesën nr. 47 (A) 2024 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Arjan Çelaj (*alias* Edison Çelaj), përfaqësuar nga avokatët Arjan Salati dhe Henrik Ligor, me akt përfaqësimi.

SUBJEKT I INTERESUAR: Prokuroria e Përgjithshme, përfaqësuar nga prokurori Arqilea Koça, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-929, datë 23.5.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Dërgimi i çështjes për shqyrtim në Kolegjin Penal të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 30, 32, 131, pika 1, shkronja “P” dhe 142, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut

(*KEDNJ*); neni 71, i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Genti Ibrahim, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të kërkuarit Arjan Çelaj (*alias* Edison Çelaj) (*kërkuari*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, Prokurorisë së Përgjithshme, që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuari është proceduar penalisht nga Prokuroria e Rrethit Gjyqësor Durrës (*Prokuroria e Durrësit*) për një ngjarje të ndodhur në mbrëmjen e vonë të datës 27.1.2010, ku pranë lokalit të shtetasit B. C., në qytetin e Durrësit, është afuar një motoçikletë, drejtuesi i së cilës mbante një kaskë mbrojtëse. Pasagjeri i saj, që mbante një kapuç në kokë, por që nuk i mbulonte fytyrën, pasi ka hyrë në lokal, ka qëlluar me një armë zjarri në drejtim të shtetasve L. C., A. C. dhe E. SH., duke u shkaktuar atyre vdekjen.

2. Për këtë ngjarje janë kryer veprimet e para hetimore, ndërkohë që ditën e nesërme, në një lagje tjetër të qytetit të Durrësit, është gjetur e braktisur një motoçikletë bashkë me një kaskë mbrojtëse, të cilat janë sekuestruar nën dyshimin se mund të ishin përdorur nga autorët e veprës penale. Pas këqyrjes së motoçikletës janë zbuluar disa gjurmë papilare, për të cilat në vijim, në datën 29.1.2010, është realizuar ekspertimi daktiloskopik vlerësues dhe, më pas, ai krahasues, ndërsa ekspertët kanë arritur në përfundimin se një gjurmë papilare gishti e fiksuar në këqyrjen e motoçikletës është formuar nga gishti i madh i dorës së djathtë të kërkuarit, përfundim që është arritur edhe në një riekspertim të kryer në vijim të hetimeve. Po në këtë datë, organi procedues ka realizuar edhe paraqitjen për njohje të motoçikletës së sekuestruar dhe shtetasi B. C., babai i viktimës A. C. dhe vëllai i viktimës L. C., ka identifikuar atë motoçikletë si mjetin që është përdorur nga autorët e veprës penale. Në datën 30.1.2010, kërkuari është

ndaluar me urdhër të prokurorit dhe në këtë datë është realizuar edhe paraqitja për njohje nga ana e shtetasit O. Xh., i cili ka qenë në lokal kur ka ndodhur ngjarja dhe ishte pyetur më parë si deklarues për rrethanat e ngjarjes dhe autorin e saj. Gjithashtu, në këtë datë, është realizuar edhe përgjimi ambiental i dy deklaruesve të pranishëm në ngjarje, shtetasve O. Xh. dhe E. A., ku gjatë bisedës i pari është shprehur në lidhje personin që i ishte paraqitur për njohje. Gjatë vijimit të hetimeve, krahas të tjerash, organi procedues ka marrë edhe deklaratimet e kërkuesit, i cili ka mohuar autorësinë në kryerjen e veprës penale.

3. Pas grumbullimit edhe të një sërë provash të tjera, në përfundim të hetimeve paraprake, Prokuroria e Durrësit ka dërguar çështjen për gjykim, ndërsa kërkuesi është akuzuar për kryerjen e veprave penale “Vrasja në rrethana të tjera cilësuese” kundër dy ose më shumë personave, të kryer në bashkëpunim, të parashikuar nga nenet 79, shkronja “dh” dhe 25 të Kodit Penal (KP), si dhe “Prodhimi dhe mbajtja pa leje e armëve luftarake dhe municionit”, të parashikuar nga neni 278, paragrafi i dytë, i KP-së.

4. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës, me vendimin nr. (11-2011-6321) 797, datë 14.12.2011, ka vendosur deklarinimin fajtor të kërkuesit për veprat penale “Vrasja në rrethana të tjera cilësuese” kundër dy ose më shumë personave, të kryer në bashkëpunim dhe “Prodhimi dhe mbajtja pa leje e armëve luftarake dhe municionit”, duke e dënuar përfundimisht, në bashkim të dënimeve, me burgim të përjetshëm. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës me vendimin nr. (10-2012-882) 306, datë 30.5.2012, kurse mbi rekursin e kërkuesit, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2016-754 (95), datë 4.5.2016, ka vendosur prishjen e vendimeve të dy gjykatave më të ulëta, duke e kthyer çështjen për rishqyrtim në gjykatën e shkallës së parë.

5. Sipas atij Kolegji, vendimet e gjykatave të faktit janë marrë në kundërshtim me ligjin procedural penal për sa i takon aspektit të arsyetimit të përshtatshëm për rrethanat e çështjes penale dhe arsyetimit lidhur me kriteret e vlerësimit të provave sipas nenit 152 të Kodit të Procedurës Penale (KPP). Ai ka vërejtur se çështja në ngarkim të të gjykuarit bazohet në prova indirekte, ku vetëm përmendja e tyre, pa bërë një analizë kritike dhe analitike, nuk mund të konsiderohet e mjaftueshme në pikëpamje

të arsyetimit. Sipas tij, gjykata e faktit, në zbatim të nenit 152, pika 2, të KPP-së, ka për detyrë të vlerësojë çdo element indicar provues, duke shqyrtuar aftësinë e tyre provuese në drejtim të tregimit të përgjegjësisë të të pandehurit, si dhe duke shpjeguar në mënyrë të detajuar kriterin dhe logjikën e ndjekur nëpërmjet një arsyetimi korrekt juridik, gjë e cila nuk ka ndodhur në rastin konkret, ndërsa gjykatat e faktit janë përqendruar vetëm në prova indirekte, por duke mos bërë një vlerësim tërësor edhe të provave të tjera, të cilat, sipas rastit, do të konfirmonin ose jo besueshmërinë e tyre. Në këtë kuptim, vijon ai, konkluzioni i tyre lidhur me rëndësinë, saktësinë dhe përputhshmërinë e indicieve nuk është i arsyetuar në përputhje me nenin 383, pika 1, shkronja “ç”, të KPP-së. Për rrjedhojë, ai kolegji ka arritur në përfundimin se vendimet e gjykatave të faktit konsiderohen të pavlefshme, ndaj çështja dërgohet për rishqyrtim në gjykatën e shkallës së parë, e cila duhet të zhvillojë një gjykim në përputhje me parimet e procesit të drejtë e të rregullt dhe të riparojë të metat e konstatuara, duke respektuar përfundimet e arritura në këtë vendim gjatë shqyrtimit të pretendimeve të palëve.

6. Në rigjykimin e çështjes, përpara fillimit të shqyrtimit gjyqësor, kërkuesi ka kërkuar të procedohet me gjykim të shkurtuar, por kërkesa e tij nuk është pranuar nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës, e cila në përfundim të gjyimit të zakonshëm, me vendimin nr. (11-2018-328) 24, datë 26.1.2018, ka vendosur deklarinimin fajtor të kërkuesit për veprat penale “Vrasja në rrethana të tjera cilësuese” kundër dy ose më shumë personave, të kryer në bashkëpunim dhe “Prodhimi dhe mbajtja pa leje e armëve luftarake dhe municionit”, duke e dënuar përfundimisht, në bashkim të dënimeve, me burgim të përjetshëm. Sipas asaj gjykate, fajësia e kërkuesit për veprat penale që akuzohet ishte provuar në gjykim tej çdo dyshimi të arsyeshëm. Në zbatim të detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë, për të argumentuar fajësinë e kërkuesit, gjykata e shkallës së parë e ka organizuar analizën dhe arsyetimin ligjor në katër drejtime: i. qenien e të pandehurit (kërkuesit) në Durrës ditën e vrasjes; ii. qenien e tij në vendin e ngjarjes; iii. përcaktimin e motoçikletës së sekuestruar si mjetin me të cilin u krye vepra penale; iv. lidhjen e të pandehurit (kërkuesit) me motoçikletën e sekuestruar. Në përfundim, pasi ka analizuar elementet më sipër, ajo gjykatë ka arritur

në konkluzionin se nga aktet e dosjes provohej tej çdo dyshimi të arsyeshëm fajësia e kërkuarit në kryerjen e veprës penale, duke e dënuar përfundimisht atë me burgim të përjetshëm. Kundër këtij vendimi, sikundër edhe atij për rrëzimin e kërkesës për gjykim të shkurtuar, kërkuar ka paraqitur ankim.

7. Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr. 10-2018-1475 (360), datë 19.7.2018, ka vendosur lënie në fuqi të vendimit nr. (11-2018-328) 24, datë 26.1.2018, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës. Ajo gjykatë ka gjetur të drejtë vendimin e gjykatës së shkallës së parë për rrëzimin e kërkesës për gjykim të shkurtuar të kërkuarit. Kurse për themelin e çështjes, gjykata e apelit, pasi ka analizuar dhe u ka dhënë përgjigje pretendimeve të kërkuarit, ka vlerësuar se në analizë tërësore të provave të verifikuara, ashtu siç me të drejtë ka konkluduar edhe gjykata e shkallës së parë, provohej tej çdo dyshimi të arsyeshëm se kërkuari i ka kryer veprat penale për të cilat akuzohej. Kundër këtij vendimi kërkuar ka ushtruar rekurs.

8. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr. 00-2024-929, datë 23.5.2024, ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyetimin se në të nuk ngriheshin shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 432 të KPP-së. Ai kolegji ka arsyetuar se në ndryshim nga sa pretendon kërkuari, gjykata e apelit i ka analizuar dhe vlerësuar provat në tërësi, në lidhje me njëra-tjetrën, duke mos mbivlerësuar dhe paracaktuar asnjë provë, duke arritur në konkluzionin se kërkuari i ka konsumuar plotësisht elementet e veprave penale për të cilat akuzohej. Gjithashtu, sipas Kolegjit Penal, gjykatat i kanë motivuar drejt shkaqet e rrëzimit të kërkesës së kërkuarit për gjykim të shkurtuar.

9. Në datën 29.10.2024 kërkuari ka paraqitur ankim kushtetues individual në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*), sipas objektivit të tij, i cili, pasi është plotësuar sipas kërkesave të ligjit nr. 8577/2000, është regjistruar në datën 5.11.2024. Kolegji i Gjykatës në datën 15.1.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve. Në vijim, në datën 22.1.2025, kërkuari i është drejtuar Gjykatës me kërkesë për përshpejtimin e gjykimit të çështjes.

Mbledhja e Gjyqtarëve, në datën 5.2.2025, ka vendosur pranimin e kërkesës për përshpejtim.^[1]

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

10. **Kërkuari**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar:

10.1 *E drejta për proces të rregullt ligjor* në drejtim të *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, në drejtim të:

10.1.1 Mungesës së arsyetimit të vendimit lidhur me kërkesën për gjykim të shkurtuar të paraqitur përpara fillimit të rigjyimit në shkallë të parë. Gjykata e shkallës së parë ka arsyetuar refuzimin e kërkesës me argumentin se përderisa Gjykata e Lartë e kishte kthyer çështjen për rigjykim në shkallë të parë, ajo nuk mund të gjykohej në gjendjen që ishin aktet, por megjithatë debati gjyqësor u zhvillua mbi të njëjtat prova të administruara në fashikullin e gjykimit dhe gjykata nuk mori ndonjë provë të re. Gjykata e apelit nuk i dha përgjigje të arsyetuar, sipas rregullave të mendimit të shëndoshë, pretendimit të ngritur në ankim ndaj vendimit të ndërmjetëm të gjykatës së shkallës së parë. Pohimi i gjykatës se debati gjyqësor ishte i domosdoshëm për zbatimin e detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë, përbën mohim të hapur të drejtësisë, pasi Gjykata e Lartë në vendimin e saj kritikonte arsyetimin e gjykatave të faktit, por nuk ka orientuar për marrjen e ndonjë prove të re. Po ashtu, edhe argumenti tjetër i gjykatës së apelit është bishtnim nga thelbi i problemit, pasi fakti që mbrojtja e kërkuarit ka debatuar për pavlefshmërinë e aktit të ekspertimit daktiloskopik dhe papërdorshmërinë e procesverbalit të njohjes, ka qenë një qëndrim i detyruar që ka ndodhur *ex post*, vetëm pasi u vu përpara mohimit të së drejtës së kërkuarit për gjykim të shkurtuar, ndaj një rrethanë e tillë nuk mund të përligjë vendimmarrjen e gjykatës së shkallës së parë. Vendimi për refuzimin e gjykimit të shkurtuar i ka mohuar kërkuarit në mënyrë arbitrare favoret që buronin nga ai në planin e sanksionit penal.

10.1.2 Mungesës së arsyetimit lidhur me provat e fajësisë, pasi pavarësisht detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë, gjykatat e rigjyimit sërisht nuk kanë arsyetuar për provat e fajësinë që rëndojnë mbi

¹ Gjyqtarët Marsida Xhaferllari, Fiona Papajorgji dhe Genti Ibrahimiri votuan për rrëzimin e kërkesës për përshpejtimin e gjykimit të çështjes.

kërkuesin. Ato përsëri u mëshojnë provave të cilat janë deklaruar si të papërdorshme, sikurse janë deklarimet e kërkuesit në fazën e hetimit paraprak dhe akti i paraqitjes për njohje.

10.2 *Parimi i prezumimit të pafajësisë*, pasi dyshimet gjykatat i kanë çmuar në favor të akuzës, çka rezultonte qartë në raportin “Paraqitje për njohje - përgjim ambiental”, ku ndonëse prova e paraqitjes për njohje u deklarua si e papërdorshme nga gjykata e shkallës së parë, të dyja gjykatat e faktit në vijim pranuan të mirëqenë rezultatet e përgjimit ambiental, megjithëse përmbajtja e tij tregon vetëm për një dyshim të shtetasit O. Xh. se kërkuesi mund të ishte autori i krimit. Po ashtu, gjykatat e kanë filluar procesin me paragjykimin se kërkuesi ishte fajtor dhe duhej të dënohej, çka konfirmohet nga fakti se në përfundim të rigjyimit në shkallën e parë, gjykata e shpalli vendimin e fajësisë të arsyetuar vetëm 10 minuta pas fjalës së mbrojtjes, çka tregon se ajo e kishte arsyetuar vendimin pa dëgjuar ende pretendimet e mbrojtjes.

10.3 *E drejta për të mos u deklaruar fajtor mbi bazën e provave të mbledhura në mënyrë të paligjshme*, e garantuar nga neni 32, pika 2, i Kushtetutës, pasi:

10.3.1 Gjykata e shkallës së parë, në shkelje të nenit 380, pika 1, të KPP-së, ka përdorur në vendim deklarimet e kërkuesit në fazën e hetimeve paraprake, të cilat janë përfshirë në fashikullin e gjyimit në kundërshtim flagrant me rregullat procedurale të provave, ndërsa nuk është lejuar paraprakisht leximi i tyre nga prokurori sipas nenit 370 të KPP-së. Një shkelje e tillë u pranua nga gjykata e apelit.

10.3.2 Përgjimi ambiental është kryer në shkelje të nenit 221, pika 3, të KPP-së, për rrjedhojë, referuar nenit 226 të KPP-së, rezultatet e tij janë të papërdorshme. Personat e përgjuar janë thjesht dëshmitarë të një vrasjeje dhe KPP-ja nuk lejon përgjimin e tyre kur nuk plotësohen kërkesat e shkronjave “b”, “c” dhe “ç”, të pikës 3, të nenit 221 të saj, të cilat në rastin konkret nuk plotësohen. Ky përgjim, për më tepër, është në dhunim të së drejtës për privatësi të dëshmitarëve.

10.3.3 Akti i ekspertimit daktiloskopik krahasues, që është prova determinante që lidh kërkuesin me krimin, është e papërdorshme, pasi është mbështetur në gjurmën papilare të fiksuar në skatullën e motoçikletës së sekuestruar, gjurmë e cila është e manipuluar në dëm të kërkuesit për shkak të dyshimeve serioze për mënyrën e marrjes dhe të

sigurimit të saj. Në procesverbalin e këqyrjes dhe marrjes së kësaj prove ajo pasqyrohet si “gjurmë e pjesshme, pjesë pëllëmbë” e tipit të papërcaktuar, ndërkohë që në aktin e ekspertimit daktiloskopik krahasues ajo është transformuar në “gjurmë papilare gishti” dhe ekspertët më pas kanë konkluduar për përputhshmërinë e saj me gjurmën papilare të gishtit të madh të dorës së djathtë të kërkuesit. Gjithashtu, gjurmëkopjuesit për fiksimin e kësaj prove janë ambalazhuar në zarf, por pa vulë dhe firma sigurie, gjë për të cilën ekspertët nuk dhanë ndonjë arsye se përse këto elemente sigurie mungonin.

11. *Subjekti i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme*, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar si vijon:

11.1 Pretendimi për mungesën e arsytimit të rrëzimit të kërkesës për gjykim të shkurtuar duhet të rrëzohet, pasi gjykatat me të drejtë kanë arsyetuar se në gjendjen që ndodheshin aktet, ndërsa çështja ishte kthyer për rigjykim nga Gjykata e Lartë në fazën e shqyrtimit me debat, si dhe bazuar në faktin e një sërë pretendimesh të kërkuesit për pavlefshmëri të akteve dhe papërdorshmëri të provave, nuk mund të pranohet kërkesën e tij për gjykim të shkurtuar. Duke pasur parasysh *ratio legis* të institutit të gjyimit të shkurtuar, që është ekonomia gjyqësore, pranimi i gjyimit të shkurtuar në rastin konkret do të përbente nonsens juridik, pasi tashmë nuk mund të flitej më për ekonomi gjyqësore, në kuptimin që legjislatori ka dashur të pasqyrojë në dispozitat përkatëse, edhe pse heqja dorë nga çdo provë, në vetvete, përbën ekonomi gjyqësore në vijim të procesit. Nga ana tjetër, edhe debati për çështjen nuk do të mund të bëhej vetëm mbi aktet e hetimit paraprak, në abstragim të gjykimeve të zakonshme që tashmë ishin zhvilluar, ndërsa palët sigurisht që do t'u referoheshin atyre dhe në këtë aspekt bie kërkesa për aplikimin e gjyimit të shkurtuar bazuar në pranimin e akteve të hetimit paraprak. I pandehuri gjatë gjithë procesit, përpara dhe pas kthimit të çështjes për rigjykim, ka pasur në vijimësi pretendime për pavlefshmëri të akteve dhe papërdorshmëri të provave, ndaj kërkesat për të përfituar nga ato dhe kërkesa për përfitim nga gjykimi i shkurtuar janë në kontradiktë me njëra-tjetrën. Për më tepër që vlerësimi nëse një vendim mund të merret mbi bazën e akteve në dispozicion, pa dëmtuar drejtësinë dhe interesat e ligjshëm të të pandehurit, është diskrecion i gjykatës.

11.2 Pretendimi për deklarimin fajtor mbi prova të marra në kundërshtim me ligjin nuk qëndron, pasi Gjykata e Lartë, si gjykatë ligji, ka bërë një analizë shteruese për sa pretendohet për ligjshmërinë e provave. Në lidhje me deklaratimet e kërkuarit në hetimet paraprake, gjykata e apelit e ka pranuar kundërshtimin e tij, duke e përjashtuar këtë provë nga gjykimi i saj. Për sa i takon përgjimit ambiental të dy dëshmitarëve, pretendimi i kërkuarit ka të bëjë me interpretimin e nenit 221 të KPP-së, por jo me rregullat që determinojnë përdorshmërinë e tij si provë dhe që vënë në diskutim vërtetësinë e informacionit të përfutur. Gjithsesi, gjykatat kanë arsyetuar se neni 221, pika 3, shkronja “ç”, i KPP-së përcakton qartë dhe pa dyshime se përgjimi mund të urdhërohet edhe ndaj personit, vëzhgimi i të cilit mund të çojë në zbulimin e vendndodhjes ose të identitetit të të dyshuarit, fakt i verifikuar edhe në këtë çështje. Për më tepër, pretendimi për pavlefshmërinë e vendimit të prokurorit në lidhje me përgjimin ambiental ka rënë në dekadencë, për shkak të mosankimimit të tij. Për gjurmën papilare dhe kontradiktat e pasqyrimin të saj në dokumente të ndryshme, shqyrtimi gjyqësor ka sqaruar tej çdo dyshimi këtë kontradiktë, ndërsa akti i ekspertimit daktiloskopik i është nënshtruar debatit gjyqësor dhe ekspertët kanë dhënë shpjegime në lidhje me mënyrën e marrjes dhe formimit të saj, si dhe për konkluzionet e arritura, ndërkohë që gjykatat kanë arsyetuar mjaftueshëm në këtë drejtim.

11.3 Pretendimi për mungesën e arsyesimit të provave të fajësisë është i pabazuar, pasi gjykatat kanë analizuar me kujdes dhe me detaje çdo provë dhe si këto prova e lidhin kërkuarin me veprat penale në këndvështrim të detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë. Ato kanë identifikuar provat e papërdorshme dhe i kanë përjashtuar ato nga vlerësimi i fajësisë së kërkuarit, sikurse janë paraqitura për njohje të kërkuarit nga dëshmitari O. Xh. dhe deklaratimet e kërkuarit gjatë hetimit paraprak. Nga ana tjetër, gjykatat kanë analizuar fajësinë e tij vetëm për provat e përdorshme, të cilat janë vlerësuar në tërësi dhe në lidhje me njëra-tjetrën, duke mos paracaktuar dhe mbivlerësuar asnjë provë, të cilat i janë nënshtruar debatit gjyqësor nën parimin e kontradiktoritetit. Gjykata e apelit u ka dhënë përgjigje të argumentuar dhe shteruese të gjitha pretendimeve të kërkuarit, ndërkohë që edhe vendimi i Gjykatës së Lartë është i arsyetuar dhe shterues. Për sa i përket mënyrës së vlerësimit të

provave nga gjykatat e zakonshme, ajo nuk është në juridiksionin kushtetues.

11.4 Pretendimi për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë nuk gjen mbështetje në jurisprudencën kushtetuese dhe atë të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*GJEDNJ*). Gjykimi i çështjes ka vijuar për një kohë të gjatë, duke u zhvilluar dy herë në të tria shkallët e gjyqimit, kohë e cila ka qenë në shërbim të faktit se gjykatat para se të jepnin drejtësi duhej të realizonin në mënyrë shteruese analizën e të gjitha provave dhe t'i përgjigjeshin çdo pretendimi të kërkuarit, duke zbatuar parimin e kontradiktoritetit dhe barazisë së armëve. Ndryshe nga sa pretendon kërkuari, gjykatat kanë bërë një vlerësim të kujdesshëm në lidhje me përdorshmërinë, vlerën dhe cilësimin e provave të paraqitjes për njohje dhe rezultatet e përgjimit ambiental në raport me të gjitha provat e tjera, ku nga çmuarja e tyre në përputhje me kërkesat e nenit 152 të KPP-së, kanë arritur në përfundimin se kërkuari ka konsumuar plotësisht elementet e veprave penale për të cilat akuzohej. Për sa i përket kohës së shpenzuar nga gjykata e shkallës së parë për marrjen e vendimit në dhomën e këshillimit, vlerësimi i kërkuarit është i njëanshëm dhe nuk mund të kundërvendoset ndaj një gjykimi të gjatë dhe kompleks, ndaj një fakti i tillë nuk mund të mbështesë pretendimin e tij për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitetin e kërkuarit

12. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71, të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a, të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e

reale, shterimin e mjeteve juridike efektive, si dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

13. Lidhur me legjitimitimin *ratione personae*, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, individit duhet të provojë interesin e tij si në aspektin procedural, ashtu edhe në atë substancial. Kjo do të thotë se individ mund të bëjë kërkesë në Gjykatë vetëm për çështje që lidhen me interesat e tij, si dhe të provojë se në çfarë mënyre është cenuar në të drejtat e tij kushtetuese, pra se është viktimë e një shkeljeje dhe pasojat nga akti i kundërshtuar janë të drejtpërdrejta dhe reale për të (*shih vendimet nr. 65, datë 30.11.2023; nr. 44, datë 26.9.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Në rastin konkret, kërkuesi, ndër të tjera, ka pretenduar cenimin e *së drejtës për të mos u deklaruar fajtor mbi bazën e provave të mbledhura në mënyrë të paligjshme* edhe me argumentin se përgjimi ambiantal i dy dëshmitarëve është bërë në dhunim të së drejtës së tyre për privatësi. Gjykata vëren se kërkuesi për këtë pretendim, në lidhje me këtë argument, nuk provon interesin e tij të drejtpërdrejtë, pasi ka pretenduar cenimin e të drejtave kushtetuese të personave të tjerë dhe nuk ka provuar të drejtën e cenuar e interesin e tij të ligjshëm vetjak në këtë drejtim, për pasojë nuk legjitimohet *ratione personae*. Ndërsa për sa u përket pretendimeve të tjera të paraqitura në ankimin kushtetues individual, Gjykata vëren se ato lidhen me procesin gjyqësor ku kërkuesi ka qenë palë dhe ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi, për rrjedhojë legjitimohet *ratione personae*.

15. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës, Gjykata evidenton se kërkuesi i është drejtuar asaj me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e sistemit gjyqësor të zakonshëm dhe pasi ka shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Për rrjedhojë, ai nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

16. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të përmbajtjes së nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, pasi vendimi më i fundit gjyqësor i dhënë në çështjen e tij, ai i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, mban datën 23.5.2024, i cili,

sipas shkresës së asaj gjykate bashkëlidhur kërkesës, është publikuar në faqen e saj zyrtare në datën 1.7.2024, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në Gjykatë në datën 29.10.2024, pra brenda afatit 4-mujor.

17. Për sa i takon legjitimitit *ratione materiae*, Gjykata konstaton se kërkuesi ka pretenduar cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë, cenimin e së drejtës për të mos u deklaruar fajtor mbi bazën e provave të marra në mënyrë të paligjshme, të parashikuar nga neni 32, pika 2, i Kushtetutës, si dhe cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor në lidhje me vendimin për refuzimin e kërkesës për gjykim të shkurtuar dhe për provat e fajësisë. Për pretendimin për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor në lidhje me provat e fajësisë, Gjykata çmon se ai është i ndërlidhur me pretendimin për cenimin e prezumimit të pafajësisë, ndaj këto dy pretendime do të trajtohen së bashku. Për sa i përket pretendimit për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor për refuzimin e kërkesës për gjykim të shkurtuar, duke pasur parasysh thelbin e argumenteve të sjella nga kërkuesi, Gjykata, bazuar në parimin *iura novit curia*, vlerëson t'i trajtojë ato në kuadër të parimit të mosdënimit pa ligj, të garantuar nga neni 29 i Kushtetutës. Për rrjedhojë, Gjykata në vijim do të analizojë pretendimet e kërkuetit në këndvështrim të së drejtës për mos u deklaruar fajtor mbi bazën e provave të mbledhura në mënyrë të paligjshme, të garantuar nga neni 32, pika 2, i Kushtetutës, të parimit të prezumimit të pafajësisë, të garantuar nga neni 30 i Kushtetutës dhe të parimit të mosdënimit pa ligj, të garantuar nga neni 29 i Kushtetutës, të ndërlidhura edhe me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1 Për cenimin e *së drejtës për të mos u deklaruar fajtor mbi bazën e provave të mbledhura në mënyrë të paligjshme të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor*

18. Kërkuesi ka pretenduar cenimin e së drejtës për të mos u deklaruar fajtor mbi bazën e provave të mbledhura në mënyrë të paligjshme, pasi, *së pari*, gjykata e shkallës së parë, në shkelje të nenit 380, pika 1, të KPP-së, ka përdorur në vendim deklaratimet e tij në fazën e hetimeve paraprake, të cilat janë përfshirë në fashikullin e gjykimit në kundërshtim flagrant me rregullat procedurale të provave, ndërsa nuk është lejuar paraprakisht leximi i tyre nga prokurori sipas nenit 370 të KPP-së, shkelje e cila në

vijim është pranuar nga gjykata e apelit. *Së dyti*, sipas tij, përgjimi ambiental është kryer në shkelje të nenit 221, pika 3, të KPP-së, për rrjedhojë, referuar nenit 226 të KPP-së, rezultatet e tij janë të papërdorshme. Personat e përgjuar, argumenton kërkuesi, janë thjesht dëshmitarë të një vrasjeje dhe KPP-ja nuk lejon përgjimin e tyre kur nuk plotësohen kërkesat e shkronjave “b”, “c” dhe “ç”, të pikës 3, të nenit 221 të saj, të cilat në rastin konkret nuk plotësohen. *Së treti*, sipas kërkuetit, akti i ekspertimit daktiloskopik krahasues, që është prova determinante që e lidh atë me krimin, është e papërdorshme, pasi është mbështetur në gjurmën papilare të fiksuar në skatullën e motoçikletës së sekuestruar, gjurmë e cila është e manipuluar në dëm të tij për shkak të dyshimeve serioze për mënyrën e marrjes dhe sigurimit të saj. Kërkuesi argumenton se në procesverbalin e këqyrjes dhe marrjes së kësaj prove ajo pasqyrohet si “gjurmë e pjesshme, pjesë pëllëmbë” e tipit të papërcaktuar, ndërkohë që në aktin e ekspertimit daktiloskopik krahasues ajo është transformuar në “gjurmë papilare gishti” dhe ekspertët më pas kanë konkluduar për përputhshmërinë e saj me gjurmën papilare të gishtit të madh të dorës së djathtë të kërkuetit. Gjithashtu, sipas kërkuetit, gjurmëkopjuesit për fiksimin e kësaj prove janë ambalazhuar në zarf, por pa vulë dhe firma sigurie, gjë për të cilën ekspertët nuk dhanë ndonjë arsye se përse këto elemente sigurie mungonin.

19. Subjekti i interesuar ka prapësuar duke i konsideruar si të pabazuara pretendimet e kërkuetit. Konkretisht, për sa i takon përdorimit të deklarimeve të kërkuetit të bëra në fazën e hetimeve paraprake, subjekti i interesuar është shprehur se gjykata e apelit e ka pranuar kundërshtimin e tij, duke e përjashtuar këtë provë nga gjykimi i saj. Ndërkohë, lidhur me përgjimin ambiental të dy dëshmitarëve, sipas subjektit të interesuar, pretendimi i kërkuetit ka të bëjë me interpretimin e nenit 221 të KPP-së, por jo me rregullat që determinojnë përdorshmërinë e tij si provë dhe që vënë në diskutim vërtetësinë e informacionit të përfutur. Gjithsesi, sipas tij, gjykatat kanë arsyetuar se neni 221, pika 3, shkronja “ç”, i KPP-së përcakton qartë dhe pa dyshime se përgjimi mund të urdhërohet edhe ndaj personit, vëzhgimi i të cilit mund të çojë në zbulimin e vendndodhjes ose të identitetit të të dyshuarit, fakt i verifikuar edhe në këtë çështje. Për më tepër, vijon ai, pretendimi për

pavlefshmërinë e vendimit të prokurorit në lidhje me përgjimin ambiental ka rënë në dekadencë, për shkak të mosankimimit të tij. Për sa i takon gjurmës papilare dhe kontradiktave të pasqyrit të saj në dokumente të ndryshme, subjekti i interesuar është shprehur se shqyrtimi gjyqësor ka sqaruar tej çdo dyshimi këtë kontradiktë, ndërsa akti i ekspertimit daktiloskopik i është nënshtruar debatit gjyqësor dhe ekspertët kanë dhënë shpjegime për mënyrën e marrjes dhe formimit të saj, si dhe për konkluzionet e arritura, ndërkohë që gjykatat kanë arsyetuar mjaftueshëm në këtë drejtim.

20. Sipas nenit 32, pika 2, të Kushtetutës askush nuk mund të deklarohet fajtor mbi bazën e të dhënave të mbledhura në mënyrë të paligjshme. Marrja e provave në mënyrë të ligjshme përbën një aspekt të rëndësishëm të respektimit të së drejtës për proces të rregullt ligjor, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së. Në këtë drejtim, detyra e Gjykatës është të vlerësojë nëse procesi si i tërë, duke përfshirë edhe mënyrën e marrjes së provave, ka qenë i drejtë. Për të përcaktuar nëse procesi ka qenë i rregullt, duhet kontrolluar nëse e drejta e mbrojtjes është respektuar dhe duhet verifikuar në veçanti nëse kërkuesi i është dhënë mundësia për të vënë në dyshim autenticitetin e provave dhe kundërshtuar përdorimin e tyre (*shih vendimin nr. 57, datë 21.12.2012, të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Po kështu, në jurisprudencën kushtetuese është evidentuar dallimi që ekziston midis mënyrës së marrjes të provave dhe vlerësimit të tyre në procesin gjyqësor. Vlerësimi, dobia dhe rëndësia e tyre provuese në një çështje konkrete janë, si rregull, detyrë e gjykatave të sistemit gjyqësor, ndërsa verifikimi i ligjshmërisë së krijimit dhe marrjes së provave i nënshtrohet edhe kontrollit të kësaj Gjykate, pasi ky aspekt i gjykimit ka lidhje të drejtpërdrejtë me procesin e rregullt ligjor. Gjykata mund dhe duhet të investohet kur ndaj një procesi gjyqësor ka pretendime për mënyrën e marrjes së provave, por jo të vlerësimit të tyre. Është vetë gjykata e zakonshme që vlerëson nëse provat duhet të merren dhe mënyra e vlerësimit dhe konkluzionet lidhur me to janë, gjithashtu, në kompetencë të saj (*shih vendimet nr. 19, datë 1.4.2021; nr. 21, datë 20.3.2017; nr. 19, datë 19.7.2005, të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Për sa i takon standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor në kuptim të neneve 42 dhe 142,

pika 1, të Kushtetutës, Gjykata ka pohuar se arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Gjithsesi, zbatimi i këtij parimi është vlerësuar nga Gjykata rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes dhe natyrës së vendimit, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e tyre (*shih vendimet nr. 21, datë 26.9.2022; nr. 6, datë 16.2.2021; nr. 79, datë 14.12.2017, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Gjykata vëren se llojet e provave dhe mënyrat e marrjes së tyre rregullohen posaçërisht nga ligji procedural penal. Neni 149 i KPP-së përcakton kuptimin e provës dhe parashikon se provat janë njofimet për faktet e rrethanat që lidhen me veprën penale, që merren prej burimeve të parashikuara në ligjin procedural penal, në përputhje me rregullat e caktuara prej tij dhe që shërbejnë për të vërtetuar kryerjen ose jo të veprës penale, pasojat e ardhura prej saj, fajësinë ose pafajësinë e të pandehurit dhe shkallën e përgjegjësisë së tij. Për sa i përket objektit të provave, ai parashikohet nga neni 150 i KPP-së, sipas të cilit janë objekt prove faktet që kanë lidhje me akuzën, fajësinë e të pandehurit, caktimin e masave të sigurimit, dënimin dhe përgjegjësinë civile, si dhe faktet nga të cilat varet zbatimi i normave procedurale. Ndërkohë, neni 151 i KPP-së ka rregulluar konceptin e marrjes së provave, duke parashikuar se gjatë hetimeve paraprake provat merren nga organi që procedon, sipas rregullave të caktuara në këtë kod (pika 1), kurse në gjykim ato merren me kërkesën e palëve dhe gjykata vendos me urdhrë, duke përjashtuar provat e ndaluara nga ligji dhe ato që janë haptazi të panevojshme (pika 2), ndërkohë që provat e marra në shkelje të ndalimeve të parashikuara nga ligji nuk mund të përdoren, ndërsa papërdorshmëria ngrihet edhe kryesisht në çdo gjendje dhe shkallë të procedimit (pika 4).

24. Mbi bazën e standardeve kushtetuese të mësipërme, përkundër pretendimeve dhe prapësimeve të palëve, referuar atij konteksti faktik dhe ligjor që evidentohet në rastin konkret, Gjykata do të analizojë nëse provat e pretenduara nga kërkuuesi janë mbledhur në mënyrë të paligjshme dhe nëse ato janë përdorur për deklarimin e tij fajtor, duke verifikuar edhe arsyetimin e gjykatave të zakonshme në këtë drejtim.

25. Duke u kthyer tek çështja konkrete, për sa i takon argumentit të kërkuuesit për përdorimin si provë nga gjykata e shkallës së parë për deklarimin e tij fajtor të deklarimeve të dhëna nga ai në fazën e hetimeve paraprake, Gjykata vëren se, sikurse pranohet edhe nga vetë kërkuuesi, gjykata e apelit e ka pranuar kundërshtimin e tij, duke e konsideruar të gabuar përdorimin e kësaj prove nga gjykata e shkallës së parë, për sa kohë ajo nuk ishte marrë në përputhje me kërkesat e ligjit procedural penal dhe, në vijim, ajo gjykatë e ka përjashtuar atë nga vlerësimi i saj në lidhje me fajësinë e kërkuuesit. Në këtë kuptim, shkelja e lejuar nga gjykata e shkallës së parë në përdorimin e kësaj prove është korrigjuar nga gjykata më e lartë, e cila fajësinë e kërkuuesit nuk e ka mbështetur në atë provë. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkuuesit është i papabuar.

26. Për sa i takon pretendimit të kërkuuesit për paligjshmërinë e përgjimit ambiental të dëshmitarëve dhe papërdorshmërinë e rezultateve të tij, Gjykata vëren se përgjimi në rastin konkret është bërë me vendim të prokurorit, në mjediset e policisë, kundër dy personave të cilët kanë qenë të pranishëm në ngjarje, ndërsa përgjimi në vijim është vlerësuar i ligjshëm nga gjykata e shkallës së parë me vendimin e datës 1.2.2010. Po ashtu, Gjykata vëren se përgjimi, si mjet për kërkimin e provës, rregullohet nga KPP-ja, ku neni 221 i saj ka përcaktuar kufijtë, rastet e lejimit të përgjimit, ndërsa pika 3 e këtij neni ka përcaktuar subjektet kundër të cilave përgjimi mund të lejohet dhe konkretisht ndaj të dyshuarit për kryerjen e një vepre penale (shkronja “a”), personit që dyshohet se merr ose transmeton komunikime nga i dyshuari (shkronja “b”), personit që merr pjesë në transaksione me të dyshuarin (shkronja “c”) ose personit, vëzhgimi i të cilit mund të çojë në zbulimin e vendndodhjes ose të identitetit të të dyshuarit (shkronja “ç”), ndërkohë që pika 4 parashikon se rezultati i përgjimit është i vlefshëm për të gjithë komunikuesit. Ndalimi i përdorimit të rezultateve të përgjimit rregullohet nga neni 226 i KPP-së, sipas pikës 1 të të cilit rezultatet e përgjimit nuk mund të përdoren kur janë bërë jashtë rasteve të lejuara nga ligji ose kur nuk janë respektuar dispozitat e këtij seksioni.

27. Në vijim, Gjykata vëren se gjykata e shkallës së parë, në përgjigje të pretendimit të kërkuuesit, ka vlerësuar se në interpretim të shkronjës “ç”, të pikës 3, të nenit 221 të KPP-së, përgjimi mund të lejohet edhe ndaj personit i cili mund të identifikojë autorin

e veprës penale, qoftë ky edhe dëshmitar, i cili mund të ishte edhe i frikësuar për të kryer identifikimin publikisht të autorit të krimit, sikurse ka ndodhur edhe në rastin konkret, ku dëshmitari O. XH., i paraqitur paraprakisht për njohje, gjatë një bisede me dëshmitarin E. A. ka pranuar se ka njohur kërkuesin si autor të vrasjeve. Për rrjedhojë, sipas asaj gjykate, rezultatet e përgjimit ambiantal janë të përdorshme. Ky pretendim i kërkuesit është marrë në shqyrtim edhe nga gjykata e apelit, e cila, përveçse ka konfirmuar qëndrimin e mbajtur nga gjykata e shkallës së parë, ka argumentuar edhe se kërkuesi nuk e ka ankimuar vendimin për pranimin e përgjimit sikurse lejohej nga neni 222/a i KPP-së, çka tregon se ai ka qenë dakord me përgjimin e kryer. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në vijim, ka vlerësuar të pabazuar në ligj pretendimin e kërkuesit, duke arsyetuar se neni 221, pika 3, shkronja “ç”, i KPP-së referon qartë, pa dyshime, që përgjimi mund të urdhërohet edhe ndaj personit, përgjimi/vëzhgimi i të cilit mund të çojë në vendndodhjen ose identitetin e të dyshuarit, fakt i verifikuar edhe në çështjen objekt gjykimi, ku dyshimi i arsyeshëm i organit procedues ka qenë se dëshmitarët mund të ishin të frikësuar për shkak të ngjarjes së rëndë me tre shtetas të vrarë.

28. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se interpretimi i ligjit procedural nga gjykatat e zakonshme në lidhje me ligjshmërinë e përgjimit ambiantal dhe përdorimin e rezultateve të tij në drejtim të identifikimit të kërkuesit si autor i veprës penale dhe, në këtë kuptim, edhe të fajësisë së tij, nuk duket të jetë arbitrar, për sa kohë ligji lejon përgjimin e çdo personi, vëzhgimi i të cilit mund të çojë në zbulimin e vendndodhjes ose të identitetit të të dyshuarit. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkuesit është i pabazuar.

29. Kërkuesi ka pretenduar, gjithashtu, papërdorshmërinë si provë të aktit të ekspertimit daktiloskopik krahasues, për shkak se është mbështetur në gjurmën papilare të fiksuar në skatullën e motoçikletës së sekuestruar, gjurmë e cila është e manipuluar në dëm të kërkuesit për shkak të dyshimeve serioze për mënyrën e marrjes dhe sigurimit të saj. Gjykata vëren se ditën e nesërme të ngjarjes, në datën 28.1.2010, është gjetur e braktisur një motoçikletë bashkë me një kaskë mbrojtëse, të cilat janë sekuestruar nga oficeri i Policisë Gjyqësore nën dyshimin se ky mjet lëvizës mund të ishte përdorur nga autorët e veprës penale. Në vijim,

bazuar në nenin 188 të KPP-së, oficeri i Policisë Gjyqësore ka realizuar këqyrjen e motoçikletës, në prani edhe të dy ekspertëve kriminalistë. Gjatë këqyrjes së këtij sendi është zbuluar prania e disa gjurmëve papilare, të cilat janë fiksuar me gjurmëkopjues dhe janë dërguar menjëherë për ekzaminime të mëtejshme në laboratorin kriminalistik. Këqyrja e sendit dhe fiksimi në të i gjurmëve papilare është dokumentuar nga oficeri i Policisë Gjyqësore në një procesverbal me shkrim, i cili është nënshkruar edhe nga dy ekspertët e pranishëm. Në procesverbal janë pasqyruar metoda shkencore e përdorur për zbulimin e gjurmëve papilare, vendi ku ato janë zbuluar, përshkrimi i përgjithshëm i tyre si “gjurmë gishti”, “gjurmë e pjesshme gishti”, “gjurmë e pjesshme” ose “gjurmë e pjesshme, pjesë pëllëmbë” (në dy raste), identifikimi i tyre me një kod shkronjor (respektivisht A, B, C, D, E), si dhe marrja e tyre përmes metodave shkencore, me gjurmëkopjues transparent sipas procedurës. Këqyrja është shoqëruar edhe me fotografi, ndërkohë që oficeri i Policisë Gjyqësore në vijim, bazuar në nenin 300 të KPP-së, ka sekuestruar në cilësinë e provave materiale pesë gjurmëkopjues ku ishin fiksuar gjurmët papilare, sekuestrim që më pas është vlefësuar i ligjshëm nga prokurori.

30. Gjykata vëren, po ashtu, se prova materiale në fjalë është dërguar në Institutin e Policisë Shkencore. Në aktin e ekspertimit daktiloskopik vlerësues, të realizuar në datën 29.1.2010, fillimisht evidentohet se prova është dërguar në datën 28.1.2010, nga Drejtoria e Policisë së Qarkut Durrës së bashku me vendimin e ekspertimit, ndërsa evidentohet edhe mënyra e skedimit të saj, e konkretisht se filmat gjurmëkopjues janë të ngjitur mbi pllaka transparente, mbi të cilat është shkruar: “Këqyrje motoçiklete - Yamaha - datë 28.1.2010 – DR/161/A, B, C, D, E”, çka evidentohet edhe në fotografitë që shoqërojnë ekspertimin. Po ashtu, në akt evidentohet edhe se gjurmëkopjuesit kanë qenë të ambalazhuar në zarf letre të mbyllur. Ndërkohë, në përmbajtje të aktit të ekspertimit evidentohet se gjurmëkopjuesi A pasqyron një gjurmë të pjesshme papilare të papërcaktuar, gjurmëkopjuesi B një gjurmë gishti, gjurmëkopjuesi C një gjurmë të pjesshme gishti, gjurmëkopjuesi D një gjurmë të pjesshme papilare të papërcaktuar dhe gjurmëkopjuesi E një gjurmë të pjesshme papilare gishti, me figurë jo të shprehur qartë, që paraqet

pjesërisht qendrën e zonës përreth e sipër saj. Kjo e fundit, në vijim, është vlerësuar se ka karakteristika të veçanta të shprehura të mjaftueshme, për identifikim dhe vlerë për krahasim në rreth të kufizuar personash, ndërsa është pikërisht kjo gjurmë papilare që është përdorur më pas për kryerjen e ekspertimit daktiloskopik krahasues, sipas të cilit kjo gjurmë është formuar nga gishti i madh i dorës së djathtë të kërkuesit.

31. Gjykata, gjithashtu, vëren se gjatë rigjykimit të çështjes në shkallë të parë, një nga ekspertët kriminalistë të pranishëm në këqyrjen e motoçikletës ka shpjeguar veprimet e kryera për zbulimin, fiksimin dhe marrjen e gjurmëve papilare, të cilat në vijim janë dërguar në Institutin e Policisë Shkencore. Sipas tij, përshkrimi në procesverbalin e këqyrjes i gjurmës papilare të emërtuar me shkronjën E si “gjurmë pëllëmbë” është një lapsus, pasi në fakt kishin të bënin me “gjurmë gishti”, ndërsa ajo është fotografuar dhe fiksuar në gjurmëkopjuesin përkatës.

32. Gjykata çmon të evidentojë se gjurma papilare, në kuptim të nenit 187 të KPP-së, është provë materiale, ndërsa sipas kësaj dispozite, të tilla konsiderohen sendet që kanë shërbyer si mjete për realizimin e veprës penale ose mbi të cilat gjenden gjurmë ose që kanë qenë objekt i veprimeve të pandehurit, si dhe çdo send tjetër që mund të ndihmojë për sqarimin e rrethanave të çështjes, ndërkohë që neni 188 i KPP-së përcakton se provat materiale përshkruhen hollësisht në procesverbal, kur ka mundësi fotografohen ose filmohen dhe me urdhër të organit procedues i bashkohen fashikullit gjyqësor. Për sa i përket këqyrjes, si mjet për kërkimin e provës, ajo rregullohet nga KPP-ja, e cila në nenin 198, pika 1, parashikon rastet dhe format e këqyrjes, duke përcaktuar, ndër të tjera, edhe këqyrjen e sendeve, kur është e nevojshme të zbulohen gjurmët e veprës penale, ndërsa këqyrja dokumentohet përmes përshkrimit, por edhe përmes fotografimeve, filmimeve dhe çdo veprimi tjetër teknik. Në vijim, neni 208, pika 1, i KPP-së përcakton se objekt sekuestrimi janë provat materiale dhe sendet që lidhen me veprën penale kur ato janë të domosdoshme për vërtetimin e fakteve, kurse neni 215, pika 1, i tij përcakton se sendet e sekuestruara sigurohen me vulën e organit procedues ose, në varësi nga natyra e sendeve, me mjete të tjera të përshtatshme që tregojnë se ato ruhen për nevojat e drejtësisë. Për sa i përket

veprimtarisë me iniciativë të Policisë Gjyqësore, neni 295 i KPP-së parashikon se për identifikimin e personit ndaj të cilit zhvillohen hetimet ajo kryen të gjitha veprimet e nevojshme, duke përfshirë edhe rëlevimet daktiloskopike, kurse neni 300 parashikon se oficerët e Policisë Gjyqësore marrin masa që gjurmët dhe sendet që i përkasin veprës penale të fiksohen e të ruhen dhe që gjendja e vendngjarjes dhe e sendeve të mos ndryshojë dhe kur ka rrezik që gjurmët dhe sendet të ndryshojnë ose të humbasin dhe prokurori nuk mund të ndërhyjë urgjentisht, ata kryejnë veprimet hetimore të domosdoshme dhe, kur është rasti, sekuestrojnë provat materiale dhe sendet që lidhen me veprën penale, sekuestrim ky që vlefësohet nga prokurori brenda dyzet e tetë orëve të ardhshme. Ndërkohë, neni 303 i KPP-së rregullon dokumentimin e veprimeve të Policisë Gjyqësore, duke përcaktuar se ajo dokumenton, qoftë edhe në formë të përmbledhur, të gjitha veprimet e kryera, duke mbajtur procesverbal, ndër të tjera, edhe për këqyrjet dhe sekuestrimet. Për sa i përket provës së ekspertimit, neni 178, pika 1, i KPP-së parashikon se ekspertimi lejohet kur është i nevojshëm zhvillimi i kërkimeve ose marrja e të dhënave ose e vlerësimeve që kërkojnë njohuri të posaçme teknike, shkencore ose kulturore, ndërsa neni 179, pika 1, i tij parashikon se caktimi i ekspertit bëhet duke e zgjedhur atë ndërmjet personave që janë regjistruar në librat e caktuar për këtë qëllim ose ndërmjet atyre që kanë njohuri të posaçme në degën përkatëse, ndërkohë që neni 185, pika 1, i KPP-së përcakton se mendimi i ekspertit jepet me shkrim.

33. Në vijim, Gjykata vëren se gjykata e shkallës së parë, në përgjigje të pretendimit të kërkuesit, ka vlerësuar se ai është i pavërtetë dhe i pasaktë, referuar dokumentimit të asaj gjurme papilare në procesverbalin e këqyrjes dhe fotografive shoqëruese të saj. Sipas asaj gjykate, mënyra e marrjes së provës së ekspertimit daktiloskopik dhe procedura e ndjekur nga organi i procedues kanë qenë në përputhje me nenin 179 e vijues të KPP-së, ndaj nga vlerësimi në tërësi i të gjitha provave që ndodhen në dosje arrihet në përfundimin se aktet e ekspertimit dhe riekspertimit janë të sakta e të marra në përputhje me ligjin procedural penal. Pretendimi i kërkuesit është shqyrtuar edhe nga gjykata e apelit, e cila e ka gjetur të drejtë qëndrimin e gjykatës së shkallës së parë, duke arsyetuar se nuk mund të vihet në dyshim mënyra e marrjes dhe administrimit të gjurmës papilare, si dhe akti i ekspertimit vlerësues i

saj vetëm nga fakti se në procesverbalin e këqyrjes ajo nuk është përshkruar si gjurmë gishti, por si pjesë pëllëmbë, rrethanë e cila nuk e bën të papërdorshme atë provë në kuptim të nenit 151, pika 4, të KPP-së së kohës. Sipas saj, gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar drejt provat e shqyrtuara, duke u dhënë përgjigje pretendimeve të të pandehurit (kërkuesit) dhe mbrojtësit të tij në lidhje me gjurmën papilare të fiksuar në motoçikletë, të analizuara edhe në raport me përgjigjet e ekspertëve të pyetur në seancë gjyqësore, të cilët kanë marrë dhe analizuar këtë provë në konformitet me dispozitat ligjore procedurale. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në vijim, ka vlerësuar se pretendimi i kërkuesit për papërdorshmërinë e aktit të ekspertimit daktiloskopik nuk ka element diskutimi të kategorisë së zbatimit të ligjit, pasi ai akt i është nënshtruar debatit gjyqësor në të cilin ekspertët kanë dhënë shpjegime për mënyrën e marrjes dhe të formimit, si dhe për konkluzionet e arritura, ndërkohë që fuqia provuese e tij nuk mund të ngrihet në diskutim prej tij (Kolegjit Penal), por si provë shkencore e plotë ajo është e mjaftueshme për të prodhuar identifikimin e autorit.

34. Nga sa më sipër, Gjykata vëren se dokumentimi ligjor i provës së gjurmës papilare nuk duket se paraqet parregullsi të asaj natyre të cilat të vinin në dyshim vlefshmërinë procesuale të saj. Ajo është dokumentuar rregullisht në procesverbalin e këqyrjes së sendit, i cili është mbajtur nga autoriteti i ngarkuar nga ligji (oficeri i Policisë Gjyqësore) në prani edhe të dy ekspertëve të fushës, ku janë pasqyruar të dhënat e nevojshme që ligji kërkon, duke u shoqëruar edhe me fotografi. Zbulimi dhe marrja e gjurmës papilare evidentohet se janë bërë përmes metodave shkencore dhe po ashtu kjo provë është skeduar sipas rregullave të kriminalistikës, sikundër edhe sigurimi i saj në pikëpamje të ruajtjes fizike dhe integritetit duket se është bërë sipas kërkesave të ligjit, por edhe të rregullave të kriminalistikës referuar natyrës së veçantë të saj. Ndaj vetëm fakti se përshkrimi i përgjithshëm në procesverbalin e këqyrjes së sendit i llojit të gjurmës papilare si pjesë pëllëmbë dhe jo gishti, nuk është i mjaftueshëm për të çuar në përfundimin se marrja e kësaj prove nuk është bërë sipas ligjit. Nisur nga kjo, përdorimi i saj në vijim për marrjen e provës së ekspertimit daktiloskopik nuk e bën paligjshme dhe, për rrjedhojë, as të papërdorshme këtë provë (ekspertimin). Në këtë kuptim, Gjykata vlerëson se

interpretimi i ligjit procedural nga gjykatat e zakonshme në lidhje me mënyrën e marrjes dhe sigurimit fizik të gjurmës papilare, si dhe përdorimi i saj në vijim për marrjen e provës së ekspertimit daktiloskopik në drejtëm të identifikimit të kërkuesit si autor i veprës penale dhe, në këtë kuptim, edhe të fajësisë së tij, nuk duket të jetë arbitrar. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkuesit është i pabazuar.

35. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për cenimin e së drejtës për të mos u deklaruar fajtor mbi bazën e provave të mbledhura në mënyrë të paligjshme të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar për të gjitha argumentet e parashtruara prej tij.

B.2 Për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor

36. Kërkuesi ka pretenduar se deklarimi i tij fajtor mbi bazën e dyshimeve është një cenim flagrant i së drejtës së tij për t'u prezumuar i pafajshëm dhe se dyshimet gjykatat i kanë çmuar në favor të akuzës, sikurse janë rezultatet e përgjimit ambiantal, përmbajtja e të cilit tregon vetëm për një dyshim të shtetasit O. Xh. se kërkuesi mund të ishte autori i krimit. Po sipas tij, pavarësisht detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë, gjykatat e rigjykitimit sërish nuk kanë arsyetuar për provat e fajësinë që rëndojnë mbi të, përveçse ato u mëshojnë përsëri provave të cilat janë deklaruar si të papërdorshme, sikurse janë deklarimet e tij në fazën e hetimit paraprak dhe akti i paraqitjes për njohje. Gjithashtu, sipas kërkuesit, gjykatat e kanë filluar procesin me paragjykim se ai është fajtor dhe duhet të dënohej, çka konfirmohet nga fakti se në përfundim të rigjykitimit në shkallë të parë, gjykata e ka shpallur vendimin e fajësisë të arsyetuar vetëm 10 minuta pas fjalës së mbrojtjes, çka tregon se ajo e kishte arsyetuar vendimin pa dëgjuar ende pretendimet e mbrojtjes.

37. Subjekti i interesuar ka prapësuar se pretendimi i kërkuesit nuk gjen mbështetje në jurisprudencën kushtetuese dhe atë të GJEDNJ-së. Sipas tij, gjykimi i çështjes ka vijuar për një kohë të gjatë, duke u zhvilluar dy herë në të tria shkallët e gjykitimit, kohë e cila ka qenë në shërbim të faktit se gjykatat, para se të jepnin drejtësi, duhej të realizonin në mënyrë shteruese analizën e të gjitha provave dhe t'i përgjigjeshin çdo pretendimi të kërkuesit. Sipas këtij subjekti, gjykatat kanë bërë një vlerësim të kujdesshëm në lidhje me përdorshmërinë, vlerën dhe cilësimin e provave, kanë identifikuar provat e

papërdorshme dhe i kanë përjashtuar ato nga vlerësimi i fajësisë së kërkuesit, sikurse janë paraqitja për njohje e kërkuesit nga dëshmitari O. Xh. dhe deklaratimet e kërkuesit gjatë hetimit paraprak. Nga ana tjetër, vijon subjekti i interesuar, gjykatat kanë analizuar fajësinë e kërkuesit vetëm mbi provat e përdorshme, të cilat janë vlerësuar në tërësi dhe në lidhje me njëra-tjetrën, duke mos paracaktuar dhe mbivlerësuar asnjë provë, të cilat i janë nënshtruar debatit gjyqësor nën parimin e kontradiktoritetit, duke arritur në përfundimin se kërkuesi ka konsumuar plotësisht elementet e veprave penale për të cilat akuzohej. Gjykata e apelit, vijon ai, u ka dhënë përgjigje të argumentuar dhe shteruese të gjitha pretendimeve të kërkuesit, ndërkohë që edhe vendimi i Gjykatës së Lartë është i arsyetuar dhe shterues. Po sipas këtij subjekti, për sa i përket kohës së shpenzuar nga gjykata e shkallës së parë për marrjen e vendimit në dhomën e këshillimit, vlerësimi i kërkuesit është i njëanshëm dhe nuk mund të kundërvendoset ndaj një gjykimi të gjatë dhe kompleks, ndaj një fakti i tillë nuk mund të mbështesë pretendimin e tij për cenimin e prezumimit të pafajësisë. Së fundmi, sipas subjektit të interesuar, mënyra e vlerësimit të provave nga gjykatat e zakonshme nuk është në juridiksionin kushtetues.

38. Sipas nenit 30 të Kushtetutës, kushdo quhet i pafajshëm përderisa nuk i është provuar fajësia me vendim gjyqësor të formës së prerë. Ndërsa neni 142, pika 1, i saj parashikon se vendimet gjyqësore duhet të jenë të arsyetuara.

39. Gjykata ka theksuar se, në rastin e gjykimit penal, parimi i prezumimit të pafajësisë është një nga elementet përbërës të procesit të rregullt ligjor. Ai kërkon që deklarimi i fajësisë të të pandehurit të bëhet nga gjykata vetëm pas një shqyrtimi të plotë të çështjes. Asnjë masë që barazohet me dënimin nuk mund të jepet ndaj një të pandehuri pa u provuar fajësia e tij përtej çdo dyshimi të arsyeshëm (*shih vendimet nr. 27, datë 29.4.2025; nr. 20, datë 3.4.2024; nr. 4, datë 21.2.2022, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykatat e zakonshme nuk duhet ta fillojnë procesin me bindjen se i pandehuri ka kryer krimin për të cilin akuzohet. Barra e provës i takon palës akuzuese dhe çdo dyshim duhet të shkojë në favor të të pandehurit. Gjykatat duhet ta mbështesin vendimin në prova të drejtpërdrejta dhe të tërthorta që duhet të provohen nga akuzat. Ato janë të detyruara të përcaktojnë faktet e çështjes, të rëndësishme për

vlerësimin e përgjegjësisë ligjore të të akuzuarit, sa më qartë dhe saktë të jetë e mundur dhe nuk mund t'i paraqesin ato thjesht si aludime ose dyshime (*shih vendimet nr. 38, datë 12.7.2023; nr. 10, datë 12.4.2022; nr. 12, datë 24.4.2018, të Gjykatës Kushtetuese*).

40. Lidhur me arsyetimin e vendimeve gjyqësore, Gjykata ka pohuar se e drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 21, datë 26.9.2022; nr. 67, datë 10.11.2017, të Gjykatës Kushtetuese*).

41. Nën dritën e standardeve kushtetuese të mësipërme, si dhe duke mbajtur në konsideratë pretendimet dhe prapësimet e palëve, Gjykata do të verifikojë nëse në procesin penal të zhvilluar ndaj kërkuesit gjykatat e zakonshme kanë respektuar garancitë procedurale të parimit të prezumimit të pafajësisë, që kanë të bëjnë me ndalimin e sjelljes paragjyqëse nga gjykata e shkallës së parë për shkak të shpejtësisë së marrjes së vendimit të dënimit, barrën e provës dhe vlerësimin e dyshimeve në favor të kërkuesit, si dhe prezumimet ligjore dhe të faktit në përcaktimin e fajësisë së tij. Po ashtu, Gjykata do të verifikojë nëse gjykatat e zakonshme u kanë dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimeve të kërkuesit për garancitë procedurale të parimit të prezumimit të pafajësisë.

42. Lidhur me sjelljen paragjyqëse të gjykatës së shkallës së parë, Gjykata, bazuar në kontekstin e rrethanave konkrete të çështjes, çmon se kohëzgjatja e pakët e bisedimeve të trupit gjykues në dhomën e këshillimit nuk përbën në vetvete argument të mjaftueshëm kushtetues. Në këtë vlerësim, Gjykata mban në konsideratë se gjykimi i çështjes ka vijuar në kohë për më shumë se një vit dhe anëtarët e trupit gjykues kanë pasur mundësi të dëgjojnë drejtpërdrejt dhe të reflektojnë në mënyrë kritike për çdo pretendim të palëve, sikundër edhe për provat e marra në gjykim dhe të dhënat e ofruara nga ato. Në këtë kuptim, nuk përjashtohet mundësia që vendimi i përmbledhur të jetë parapërgatitur nga kryetari i trupit gjykues dhe trupit gjykues t'i jetë dashur një kohë e shkurtër për vendimmarrje. Për këtë arsye, fakti që vendimi i gjykatës së shkallës së parë në rigjykimin e çështjes është shpallur i arsyetuar 10

minuta pas mbylljes së diskutimit të mbrojtjes nuk përbën argument të mjaftueshëm për të vërtetuar shkeljen e parimit të prezumimit të pafajësisë, ndaj pretendimi i kërkuarit bazuar në këtë argument nuk qëndron.

43. Një argument tjetër i kërkuarit ka të bëjë me vlerësimin e provave nga gjykatat, në kuptimin që provat e shqyrtuara, në veçanti përgjimi i komunikimeve, kanë ngritur vetëm dyshime dhe ndonëse dyshimet duhet të ishin vlerësuar në favor të kërkuarit, gjykatat e zakonshme, në shkelje të parimit të prezumimit të pafajësisë, i kanë vlerësuar në favor të akuzës, duke dhënë vendim fajësie për kërkuarin.

44. Në parantezë të analizës së këtij argumenti, Gjykata vëren se vlerësimi i provave është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, për qëllime të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, ndërsa detyra e kësaj Gjykate është të shqyrtojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese (*shtih vendimet nr. 33, datë 14.11.2022; nr. 3, datë 23.2.2016; nr. 42, datë 7.7.2014, të Gjykatës Kushtetuese*). Kur vlerësimi i provave nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm ka cenuar parimet, standardet ose të drejtat kushtetuese, atëherë çështja i nënshtrohet kontrollit kushtetues (*shtih vendimet nr. 63, datë 20.11.2023; nr. 19, datë 4.4.2023; nr. 19, datë 7.7.2022, të Gjykatës Kushtetuese*). Mbi bazën e këtij standardi dhe në kushtet kur mënyra e vlerësimit të provave nga gjykatat e zakonshme është vënë në dyshim nga kërkuari, si shkak për të cilin atij i është cenuar e drejta themelore për t'u prezumuar i pafajshëm, Gjykata çmon se prapësimi i subjektit të interesuar se vlerësimi i provave është jashtë juridiksionit kushtetues nuk qëndron. Për këtë arsye, Gjykata në vijim do të analizojë vlerësimin e provave në procesin penal të zhvilluar ndaj kërkuarit në kuptimin e garancive të parimit të prezumimit të pafajësisë, pra nëse ka pasur zhvendosje të barrës së provës nga prokurori te kërkuari dhe nëse fajësia e këtij të fundit është vendosur përtej çdo dyshimi të arsyeshëm.

45. Nga materialet e dosjes gjyqësore të administruar për qëllime të këtij gjykimi kushtetues, Gjykata konstaton se çështja penale është regjistruar për herë të parë në gjykatën e shkallës së parë në datën 31.1.2011 dhe gjykimi fillestar i saj në të tria shkallët ka vijuar përgjatë më shumë se 5 vjetëve. Çështja është regjistruar për rigjykim në shkallën e parë në datën 26.1.2018 dhe ka përfunduar aty pas më shumë se 1 viti. Në përfundim të rigjykimit, gjykata e

shkallës së parë ka vlerësuar se akuzat ndaj kërkuarit provohet të jenë dyshimi të arsyeshëm. Në lidhje me fajësinë e tij, në përmbushje edhe të detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë, gjykata e shkallës së parë ka analizuar provat duke përcaktuar rrethanat faktike të mëposhtme.

46. Së pari, në kohën e ngjarjes, më 27.1.2010, rreth orës 22:30, kërkuari (i cili banonte në Vlorë) provohet të ketë qenë në qytetin e Durrësit, ku ka ndodhur ngjarja. Ndonëse kërkuari dhe mbrojtësi e kanë mohuar vazhdimisht këtë rrethanë, gjykata ka evidentuar se nga tabulatet telefonike dhe qelizat e logimit të marra nga kompania telefonike rezultonte se i pandehuri kishte pasur disa thirrje hyrëse-dalëse nga qyteti i Durrësit, ku ora e fundit ka qenë 23:00:40, e interceptuar nga antenat në qytetin e Shijakut. Kjo e dhënë, sipas gjykatës, është konfirmuar edhe me dëshmitë e dy dëshmitarëve, të cilët kanë dëshmuar se kërkuari kishte fjetur në shtëpinë e tyre në Shijak natën e datës 27.1.2010, duke u gdhirë data 28.1.2010.

47. Së dyti, autorët e veprës penale kanë përdorur për kryerjen e krimit një motoçikletë, e cila është gjetur e braktisur një ditë pas ngjarjes dhe është sekuestruar. Në nxjerrjen e kësaj rrethane faktike, gjykata e shkallës së parë është bazuar në: i. dëshminë e dëshmitarit B. C., i cili ka parë se autorët e veprës penale që kanë ardhur dhe janë larguar nga vendngjarja me motoçikletë; ii. në procedurën e njohjes së sendit (motoçikletës) prej tij, të zhvilluar dy ditë pas ngjarjes. Dëshmitari rezulton të ketë pasur njohuri të specializuara për mjetet motorike për shkak të përvojës së punës, gjë që dëshminë e tij e bën të besueshme. Nga ana tjetër, procedura e njohjes është zhvilluar pas dy ditëve nga ngjarja, kohë në të cilën dëshmitari ka pasur mundësi të kujtonte karakteristikat e motorit, ndërkohë që deri në këtë moment nuk dihej ende autori i ngjarjes, çka e bën të besueshme njohjen.

48. Së treti, kërkuari ka përdorur motoçikletën në kryerjen e krimit. Ky fakt është provuar nga motoçikleta e sekuestruar, gjurma papilare e identifikuar aty dhe ekspertimet daktiloskopike të gjurmës papilare.

49. Së katërti, kërkuari ka qenë personi që ka qëlluar në lokalin e shtetasit B. C. kur ka ndodhur ngjarja. Ky fakt është provuar nga rezultatet e përgjimit ambiantal të dëshmitarëve O. Xh. dhe E. A., ku i pari është shprehur me siguri të plotë se i pandehuri ka qenë personi që ka kryer krimin.

Lidhur me argumentin e kërkuarit se përgjimi në përmbajtje tregon vetëm një dyshim në lidhje me autorësinë e tij në krim dhe ky dyshim është çmuar nga gjykatat e zakonshme në favor të akuzës, Gjykata eidenton se nga komunikimet e përgjuara, në ndryshim nga sa pretendon kërkuari, nuk rezultojnë dyshime apo aludime për autorësinë e tij. Megjithatë, kjo provë është vlerësuar nga gjykatat e zakonshme në harmoni edhe me provat e tjera të administruara, duke mos i dhënë përgjimit vlerë të paracaktuar dhe duke mos zhvendosur barrën e provës tek kërkuari.

50. Çështja e kërkuarit është gjykuar në vijim nga gjykata e apelit, e cila i ka vlerësuar sërish provat sipas nenit 152 e vijues të KPP-së dhe ka arritur në përfundimin se fajësia e kërkuarit provohej plotësisht. Sipas gjykatës së apelit është provuar se kërkuari ka shkuar në vendngjarje me motoçikletë, me një bashkëpunëtor të paidentifikuar, i cili ka qëndruar në motoçikletë. Kërkuari është futur në lokal me kapuç në kokë, por pa e mbuluar fytyrën, dhe ka qëlluar me automatik në drejtim të viktimave. Pasi ka kryer vrasjen e tre shtetasve, ai ka hipur në motoçikletë dhe është larguar me bashkëpunëtorin. Më pas, ata kanë braktisur motorin dhe një skafandër në një lagje të qytetit të Durrësit. Në përcaktimin e këtyre fakteve, gjykata e apelit është bazuar në analizën e përmbajtjes së një numri provash, të tilla si: i. motoçikleta e sekuestruar, gjurma papilare e identifikuar në motoçikletë dhe dy aktet e ekspertimit daktiloskopik, sipas të cilave gjurma papilare në motoçikletë ishte formuar nga gisht i madh i dorës së djathtë të të pandehurit; ii. deklaratimet e shtetasit B. C. dhe procedura e njohjes së motoçikletës prej tij; iii. shpjegimet e dëshmitarit O. Xh. dhe rezultatet e përgjimit ambiantal të tij dhe dëshmitarit tjetër E. A.; iv. tabulatet dhe qelizat e antenave telefonike të kompanisë përkatëse, sipas të cilave numri i telefonit të kërkuarit ka pasur thirrje hyrëse dhe dalëse në datën 27.1.2010, nga ora 18:07:12 deri në orën 23:00:40 dhe këto thirrje janë kapur nga qeliza, antena MUZEU (*previously* 89) Durrës; v. dëshmitë e dëshmitarëve Xh. B. dhe M. B., të cilët kanë shpjeguar se kërkuari ka shkuar dhe ka fjetur në shtëpinë e tyre në Shijak natën e datës 27.1.2010.

51. Gjykata e apelit ka shpjeguar në vendimin e saj edhe arsyet përse nuk qëndronin kundërshtimet që kërkuari ka pasur për përmbajtjen e provave dhe saktësinë e tyre. Konkretisht, gjykata e apelit ka

shpjeguar se rezultatet e përgjimit ambiantal dhe procedura e njohjes së kërkuarit nga dëshmitari O. Xh janë prova të veçanta, të ndara nga njëra tjetra, ndaj pavlefshmëria e njohjes nuk e bën të pavlefshëm përmbajtjen e përgjimit, arsye për të cilën vendimi i gjykatës së shkallës së parë nuk ka kontradiktë në këtë drejtim. Po ashtu, sipas gjykatës së apelit, fakti që qelizat telefonike përcaktojnë se kërkuari ka qenë në zonën e Rrashbullit në 22:30:18 nuk përmbys faktin se ai nuk ka qenë në vendngjarje sepse ora e saktë e kryerjes së veprës penale nuk është përcaktuar nga aktet e procedimit penal, në të cilat është arritur në një përfundim të përafërt – rreth orës 22.30. Lidhur me këtë fakt, gjykata e apelit ka vënë në dukje se në kushtet e një ngjarjeje me tepër tension e pasoja dhe mjetit të përdorur, distanca nga vendngjarja në zonën e Rrashbullit përshkohet shumë shpejt. Gjithashtu, gjykata e apelit i është përgjigjur edhe pretendimit të kërkuarit për mungesën e debatit gjyqësor mbi tabulatet telefonike, duke vënë në dukje se ai ishte njohur me këtë provë në përfundim të hetimeve paraprake, se prokurori ka kërkuar marrjen e saj si provë, se gjykata e ka pranuar atë kërkesë, se ajo provë është administruar në seancën gjyqësore të datës 12.12.2017 dhe kërkuari nuk ka pasur ndonjë kontestim lidhur me të.

52. Kërkuari ka paraqitur rekurs, duke ngritur ndër të tjera, edhe pretendimin për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë, të cilin e ka lidhur me mënyrën e vlerësimit të provave, të cilat sipas tij vetëm ngrenë dyshime, ndaj ato duhet të ishin vlerësuar në favor të tij dhe jo kundër tij. Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuarit, duke konfirmuar se nga gjykatat më të ulëta provat janë analizuar e shqyrtuar në zbatim të drejtë të nenit 152 të KPP-së dhe si rrjedhojë e analizës, është arritur në përfundimin se i gjykuari i ka konsumuar plotësisht elementet e veprave penale për të cilat ai akuzohet. Sipas Gjykatës së Lartë, gjykata e apelit, në zbatim të nenit 152 të KPP-së, ka vlerësuar dhe analizuar provat në tërësi dhe në lidhje me njëra-tjetrën, duke mos paracaktuar dhe mbivlerësuar asnjë prove, si dhe duke i dhënë përgjigje të argumentuar dhe shteruese pretendimit të kërkuarit. Provat i janë nënshtruar debatit gjyqësor nën parimin e kontradiktoritetit, ku palët kanë pasur mundësinë të diskutojnë rreth fuqisë provuese të secilës provë të lejuar dhe administruar gjatë atij gjykimi. Në këtë drejtim, Gjykata e Lartë ka

konfirmuar arsyetimin e gjykatës së apelit, duke evidentuar se pretendimi i kërkuarit për administrimin e tabulateve telefonike është i pabazuar në ligj. Në seancën e datës 21.3.2017, prokurori ka kërkuar shqyrtimin e atij dokumenti, së bashku me aktet e tjera shkresore, të paraqitura në tetë fashikuj; tabulatet janë administruar nga gjykata si provë e kërkuar nga prokurori, duke u urdhëruar bashkimi i saj, sikundër i akteve të tjera shkresore të gjendura në 8 fashikuj të paraqitur nga prokurori, me fashikullin gjyqësor sipas nenit 371 të KPP-së. Po ashtu, Gjykata e Lartë i ka dhënë përgjigje të shprehur edhe pretendimeve të kërkuarit lidhur me papërdorshmërinë e përgjimit të dëshmitarëve dhe aktit daktiloskopik të gjurmës papilare në motoçikletë, duke vlerësuar se ishin pretendime të pabazuara në ligj.

53. Për sa më lart, Gjykata çmon se gjykatat e zakonshme, përfshirë Gjykatën e Lartë kanë përmbushur detyrimin e tyre kushtetues për respektimin e parimit të prezumimit të pafajësisë në vlerësimin e provave. Ato nuk kanë zhvendosur barrën e provës te kërkuari dhe nuk kanë nxjerrë prezumime fakti të paarsyeshme. Gjykatat e faktit kanë arritur në përfundimin se kërkuari ishte autor i veprave penale, duke analizuar për këtë qëllim në vendimet e tyre përmbajtjen e provave të shqyrtuara dhe duke shpjeguar se si ato lidheshin me njëra-tjetrën, pa i dhënë ndonjëherë prej tyre vlerë të paracaktuar. Ato kanë përcaktuar fajësinë e kërkuarit përtej dyshimeve të arsyeshme, bazuar në një mori provash përmbajtja e të cilave është analizuar dhe arsyetuar mjaftueshëm. Po ashtu, gjykatat e zakonshme, përfshirë Gjykatën e Lartë kanë dhënë përgjigje të arsyetuar përse pretendimi i kërkuarit lidhur me garancitë ligjore procedurale për vlerësimin e provave ishte i pabazuar. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuarit për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar.

B.3 Për cenimin e parimit të mosdënimit pa ligj të lidhur me standardin e arsyetimit

54. Kërkuari ka pretenduar arsyetimin e gabuar të vendimit lidhur me kërkesën për gjykim të shkurtuar të paraqitur përpara fillimit të rigjyimit në shkallë të parë. Sipas tij, gjykata e shkallës së parë e ka arsyetuar refuzimin e kërkesës me argumentin se përderisa Gjykata e Lartë e kishte kthyer çështjen për rigjykim në shkallë të parë, ajo nuk mund të gjykohej

në gjendjen që ishin aktet, por megjithatë debati gjyqësor është zhvilluar mbi të njëjtat prova të administruara në fashikullin e gjykimit dhe gjykata nuk ka marrë ndonjë provë të re. Sipas tij, gjykata e apelit nuk i ka dhënë përgjigje të arsyetuar, sipas rregullave të mendimit të shëndoshë, pretendimit të ngritur në ankim ndaj vendimit të ndërmjetëm të gjykatës së shkallës së parë. Kërkuari ka pretenduar se pohimi i gjykatës se debati gjyqësor ishte i domosdoshëm për zbatimin e detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë, përbën mohim të hapur të drejtësisë, pasi Gjykata e Lartë në vendimin e saj kritikonte arsyetimin e gjykatave të faktit, por nuk orientonte për marrjen e ndonjë prove të re. Po ashtu, vijon kërkuari, edhe argumenti tjetër i gjykatës së apelit është bishtnim nga thelbi i problemit, pasi fakti që mbrojtja e tij ka debatuar për pavlefshmërinë e aktit të ekspertimit daktiloskopik dhe papërdorshmërinë e procesverbalit të njohjes, ka qenë një qëndrim i detyruar që ka ndodhur *ex post*, vetëm pasi është vënë përpara mohimit të së drejtës për gjykim të shkurtuar, ndaj një rrethanë e tillë nuk mund të përligjë vendimmarrjen e gjykatës së shkallës së parë. Kërkuari ka pretenduar se vendimi për refuzimin e gjykimit të shkurtuar i ka mohuar në mënyrë arbitrare favoret që buronin prej tij në planin e sanksionit penal.

55. Subjekti i interesuar ka prapësuar se gjykatat me të drejtë kanë arsyetuar se në gjendjen që ndodheshin aktet, ndërsa çështja ishte kthyer për rigjykim nga Gjykata e Lartë në fazën e shqyrtimit me debat, si dhe bazuar mbi faktin e një sërë pretendimesh të kërkuarit për pavlefshmëri të akteve dhe papërdorshmëri të provave, nuk mund të pranohet kërkesën për gjykim të shkurtuar. Sipas këtij subjekti, duke pasur parasysh *ratio legis* të institutit të gjykimit të shkurtuar, që është ekonomia gjyqësore, pranimi i gjykimit të shkurtuar në rastin konkret do të përbënte nonsens juridik, pasi nuk mund të flitej më për ekonomi gjyqësore në kuptimin që legjislatori ka dashur të pasqyrojë në dispozitat përkatëse, edhe pse heqja dorë nga çdo provë, në vetvete, përbën ekonomi gjyqësore në vijim të procesit. Nga ana tjetër, po sipas tij, edhe debati për çështjen nuk do të mund të bëhej vetëm mbi aktet e hetimit paraprak, në abstragim të gjykimeve të zakonshme që tashmë ishin zhvilluar, ndërsa palët sigurisht që do t'u referoheshin atyre dhe, në këtë aspekt, bie kërkesa për aplikimin e gjykimit të shkurtuar bazuar në pranimin e akteve të

hetimit paraprak. Ai ka prapësuar se kërkuesi gjatë gjithë procesit, përpara dhe pas kthimit të çështjes për rigjykim, ka pasur në vijimësi pretendime për pavlefshmëri të akteve dhe papërdorshmëri të provave, ndaj kërkesat për të përfituar nga ato dhe kërkesa për përfitim nga gjykimi i shkurtuar janë në kontradiktë me njëra-tjetrën. Për më tepër, sipas tij, që vlerësimi nëse një vendim mund të merret mbi bazën e akteve në dispozicion, pa dëmtuar drejtësinë dhe interesat e ligjshëm të të pandehurit, është diskrecion i gjykatës.

56. Gjykata ka theksuar se e drejta për të mos u dënuar pa ligj (*nullum crimen nulla poena sine lege*), e garantuar nga neni 29 i Kushtetutës, është një element thelbësor i shtetit të së drejtës. Ky parim duhet të interpretohet dhe zbatohet në mënyrë që të ofrojë garanci efektive kundër ndjekjes, deklarimit fajtor dhe dënimit arbitrar (*shih vendimet nr. 32, datë 30.5.2023; nr. 16, datë 15.6.2009; nr. 14, datë 17.4.2007, të Gjykatës Kushtetuese*). Nga ana tjetër, për sa i takon ritit procedural të gjykimit të shkurtuar, Gjykata ka pohuar se ai (gjykimi i shkurtuar) nuk realizohet automatikisht vetëm me kërkesën e të pandehurit, por kërkon edhe miratimin e gjyqtarit dhe në rast se ai ka dyshime mbi këtë vlerësim, kjo mjafton që të rrëzojë kërkesën e të pandehurit (*shih vendimet nr. 6, datë 26.2.2013; nr. 14, datë 26.3.2012; nr. 4, datë 10.2.2012, të Gjykatës Kushtetuese*).

57. Ndërsa në lidhje me karakteristikat e gjykimit të shkurtuar, i cili hyn në kategorinë e gjyqimeve të posaçme, në jurisprudencën kushtetuese është pohuar se kur i pandehuri ka bërë kërkesë që të procedohet me këtë lloj gjykimi, nëse gjykata e zakonshme çmon se çështja mund të zgjidhet në gjendjen që janë aktet, pa iu nënshtruar provat debatit gjyqësor dhe pa marrë prova të reja, vlerësim i cili konsiston në bindjen e brendshme të gjyqtarit, vendos gjykimin e shkurtuar. Pra, gjykimi i shkurtuar nuk realizohet automatikisht vetëm me kërkesën e të pandehurit, por kërkon edhe miratimin e gjyqtarit, i cili nëse ka dyshime për këtë vlerësim, mund të rrëzojë kërkesën e të pandehurit për të proceduar me gjykim të posaçëm dhe të vazhdojë gjykimin me procedurën e zakonshme, duke respektuar parimet e procesit të rregullt ligjor (*shih vendimet nr. 6, datë 26.2.2013; nr. 14, datë 26.3.2012; nr. 4, datë 10.2.2012, të Gjykatës Kushtetuese*).

58. Gjithashtu, Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se të drejtat individuale, qoftë edhe të natyrës procedurale (këto të fundit të konceptuara

në funksion dhe të garancive të të drejtave materiale), duhet të interpretohen gjithmonë në atë mënyrë që të jenë efektive (*shih vendimet nr. 56, datë 9.11.2023; nr. 6 datë 22.2.2022; nr. 5, datë 2.3.2011, të Gjykatës Kushtetuese*).

59. Për sa i takon ndarjes së detyrave midis juridiksionit kushtetues dhe atij të gjyqësorit të zakonshëm, Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se ajo ka në kompetencën e saj vlerësimin nëse gjykatat e sistemit gjyqësor kanë respektuar të drejtat e palëve në gjykim për një proces të rregullt ligjor dhe nëse ato u kanë dhënë kuptimin e duhur të drejtave kushtetuese që duhen respektuar në procesin e shqyrtimit të çështjes. Gjykata nuk mund të bëjë vlerësim të provave, interpretim të ligjit dhe as të përcaktojë mënyrën e zgjidhjes së çështjes, sepse këto të fundit hyjnë në sferën e kompetencave të gjykatave të juridiksionit të zakonshëm (*shih vendimet nr. 63, datë 20.11.2023; nr. 34, datë 17.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese*). Sipas Gjykatës, detyrë e saj është të vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventalisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës. Gjykata nuk vepron si shkallë e katërt gjykimi, por ajo ndërhyr atëherë kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose është i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 59, datë 14.11.2023; nr. 30, datë 29.5.2023; nr. 29, datë 1.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

60. Mbi bazën e këtyre standardeve kushtetuese, Gjykata do të kontrollojë nëse interpretimi i ligjit nga gjykatat e zakonshme ka garantuar efektivitetin e së drejtës individuale me natyrë procedurale të gjykimit të shkurtuar, e cila është në funksion të parimit të mosdënimit pa ligj, të parashikuar nga neni 29 i Kushtetutës.

61. Për sa i përket kërkesës për gjykim të shkurtuar, neni 404 i KPP-së së kohës parashikonte se gjykata e shqyrtonte këtë lloj kërkesë përpara se të fillojë shqyrtimi gjyqësor dhe kur çmon se çështja mund të zgjidhet në gjendjen që janë aktet vendos të pranojë gjykimin e shkurtuar. Në të kundërt, ajo e refuzon kërkesën dhe vazhdon me gjykim të zakonshëm. Vendimi i gjykatës, si në rastin kur pranon gjykimin e shkurtuar, ashtu edhe kur e refuzon atë, është një vendim i ndërmjetëm.

62. Duke iu kthyer rastit konkret, Gjykata vëren se nga aktet e paraqitura bashkëlidhur ankimit kushtetues individual, rezulton se kërkesa për gjykim të shkurtuar është paraqitur përpara ndryshimeve që ka pësuar KPP-ja me ligjin nr. 35/2017, “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 7905, datë 21.3.1995, “Kodi i Procedurës Penale i Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar”, kur me ligjin e kohës lejohej kërkitimi i gjykimit të shkurtuar edhe për veprat penale që parashikonin si dënim burgimin e përjetshëm, siç është edhe ajo për të cilën akuzohej kërkuuesi.

63. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës në vendimin e saj ka arsyetuar se për kërkesën për gjykim të shkurtuar të paraqitur përpara fillimit të rigjykitimit në shkallë të parë ka disponuar me vendim të ndërmjetëm, duke i argumentuar arsyet në procesverbalin e seancës dhe duke e rrëzuar atë. Konkretisht, ajo gjykatë ka arsyetuar dhe vendosur si më poshtë: *“Të mos pranohet kërkesën e mbrojtjes për ushtrimin e së drejtës për gjykim të shkurtuar në gjendjen që janë aktet për faktin se vendimi i Gjykatës së Lartë, Kolegji Penal i saj, i cili ka prishur dy vendimet, vendimin e Gjykatës së Shkallës së Parë Durrës dhe vendimin e Gjykatës së Apelit Durrës, e ka kthyer çështjen për rigjykim dhe për rrjedhojë nuk mund të gjykohet në gjendjen që janë aktet.”*

64. Gjykata e Apelit Durrës, nga ana e saj, pasi ka marrë në shqyrtim ankimin e kërkuessit, e ka vlerësuar të drejtë qëndrimin e gjykatës së shkallës së parë për refuzimin e kërkesës për gjykim të shkurtuar. Gjykata e apelit ka arsyetuar se në vlerësim dhe respektim të detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë ka qenë e domosdoshme që për gjykimin e çështjes së kërkuessit gjykimi të zhvillohej me ritin e gjykimit të zakonshëm, në mënyrë që të gjitha provat e marra t’i nënshtroheshin debatit gjyqësor, e parë kjo edhe në raport me qëndrimet dhe pretendimet e vet kërkuessit. Gjithashtu, sipas saj, refuzimi i kërkesës për gjykim të shkurtuar ishte i drejtë nisur edhe nga fakti se kërkuess, gjatë vijimit të procesit, ka ngritur pretendime për pavlefshmëri të akteve dhe për papërdorshmëri të provave.

65. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuessit, ndërkohë për pretendimin e ngritur nga ai për refuzimin e gjykimit të shkurtuar, pasi ka konstatuar se arsyetimi i vendimit të ndërmjetëm nga gjykata e shkallës së parë është bërë në procesverbalin e seancës gjyqësore, ka theksuar faktin se ky qëndrim është mbështetur dhe arsyetuar nga gjykata e apelit në

vendimin e saj. Sipas atij kolegji, kjo vendimmarrje e gjykatave më të ulëta ka qenë e imponuar nga urdhërimet e vendimit të parë të Gjykatës së Lartë (nr. 00-2016-754 (95), datë 4.5.2016) që ka dërguar çështjen për rigjykim (shih paragrafin 47 të vendimit të Gjykatës së Lartë).

66. Duke mbajtur parasysh qasjen e gjykatave të zakonshme për kërkesën për gjykim të shkurtuar, Gjykata vëren se ato e kanë arsyetuar qëndrimin e tyre për këtë çështje bazuar në tre qëndrime: *së pari*, sepse kthimi i çështjes për rigjykim nga Gjykata e Lartë ka sjellë si pasojë humbjen e së drejtës për kërkitim për gjykim të shkurtuar (qëndrim ky i mbajtur nga gjykata e shkallës së parë), *së dyti*, sepse gjykimi i shkurtuar nuk ishte i mundur duke pasur parasysh natyrën e detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë për gjykatat e rigjykimit dhe, *së treti*, sepse gjykimi i shkurtuar nuk ishte i mundur përderisa kërkuess gjatë procesit kishte ngritur pretendime për pavlefshmëri të akteve dhe papërdorshmëri të provave.

67. Duke marrë në analizë këto tre qëndrime, Gjykata vëren se për qëndrimin e parë të gjykatave të zakonshme, atë që lidhet me argumentin se kthimi i çështjes për rigjykim nga Gjykata e Lartë ka sjellë si pasojë humbjen e së drejtës për kërkitim të gjykimit të shkurtuar, rezulton se në procesin penal i pandehuri gëzon të drejtën procedurale për të kërkuar gjykim të shkurtuar sipas nenit 403 të KPP-së (sipas përmbajtjes në kohën e paraqitjes së kërkesës për gjykim të shkurtuar) dhe fakti që çështja ishte kthyer për rigjykim nuk përbënte sipas ligjit një rrethanë përcaktuese ose skualifikuese për moslejimin e kërkitimit për gjykim të shkurtuar nga kërkuess. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se në këto kushte (të rishqyrtimit të plotë) procesi konsiderohet se fillon nga e para dhe, për pasojë, i pandehuri gëzon të gjitha të drejtat procedurale që do të gëzonte në një gjykim të zakonshëm, përfshirë edhe të drejtën për të përfutur nga gjykimi i shkurtuar, pasi vetëm në këtë mënyrë e drejta individuale me natyrë procedurale e gjykimit të shkurtuar është efektive. Në këtë kuptim, për sa kohë norma ligjore nuk përmban ndonjë ndalim të shprehur për të proceduar me gjykim të shkurtuar në rigjykimin e çështjes dhe, për rrjedhojë, bërjen ekonomi gjyqësore për procesin në vijim, sikundër pranohet edhe nga subjekti i interesuar, interpretimi i ligjit nga gjykatat e zakonshme në këtë drejtim nuk duket i arsyeshëm.

68. Për sa i takon *qëndrimin e dytë*, i cili lidhet me faktin se gjykimi i shkurtuar nuk ishte i mundur duke pasur parasysh natyrën e detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë për gjykatat e rigjykimin, Gjykata vlerëson se Gjykata e Lartë ka urdhëruar rigjykimin e çështjes në mënyrë që gjykatat e faktit “*të vlerësojnë çdo element indicar provues në drejtim të tregimit të përgjegjësisë së kërkuarit, duke shpjeguar në mënyrë të detajuar kriterin e logjikën e ndjekur nëpërmjet një arsytimi korrekt juridik*”. Thënë ndryshe, Gjykata e Lartë ka gjetur shkelje në arsytimin e gjykatave të faktit për çmuarjen e provave të fajësisë dhe lidhjen mes tyre (provave). Ndryshe nga sa vlerësojnë Gjykata e Lartë (në rigjykim) dhe ajo e apelit, Gjykata çmon se detyra e lënë nga Gjykata e Lartë në kuadër të rigjykimin nuk është e tillë që të përbëjë pengesë për gjykatat e rigjykimin që të vlerësojnë dhe vendosin për pranimin ose jo të kërkesës për gjykim të shkurtuar për sa kohë që ekziston mundësia që arsytimi dhe çmuarja e provave (detyrat e lëna nga Gjykata e Lartë) mund të realizohen edhe në gjendjen që janë aktet, çka përbën edhe thelbin e gjykimin të shkurtuar. Natyrisht, ashtu siç ka theksuar edhe Gjykata në jurisprudencën e saj në lidhje me institutin e gjykimin të shkurtuar, vendimi për të pranuar ose jo kërkesën për gjykim të shkurtuar mbetet në çmimin dhe bindjen e gjyqtarit të seancës, i cili, në kushtet kur nuk ekziston një pengesë për zbatimin e këtij riti gjykimi si rezultat i vendimit që ka urdhëruar rigjykimin, ka detyrimin që të arsyetojë vetë dhe në mënyrë shteruese arsyet e rrëzimit të kërkesës, pra duke parashtruar argumente konkrete, të cilat tregojnë, nga njëra anë, nevojën për të proceduar me gjykim të zakonshëm dhe, nga ana tjetër, për pamundësinë e zgjidhjes së çështjes në gjendjen që janë aktet. Në këtë kuptim, interpretimi i ligjit nga gjykatat e zakonshme në raport me atë situatë faktike dhe ligjore në rastin konkret nuk duket i arsyeshëm.

69. Lidhur me *qëndrimin e tretë*, atë që ka të bëjë me faktin se gjykimi i shkurtuar nuk ishte i mundur përderisa kërkuar, gjatë procesit, kishte ngritur pretendime për pavlefshmëri të akteve dhe për papërdorshmëri të provave, Gjykata vëren se në procesin e rigjykimin në shkallë të parë, referuar procesverbalit të seancës gjyqësore të datës 21.2.2017, pas hapjes së seancës dhe përpara fillimit të shqyrtimit gjyqësor, në kuadër të kërkesave paraprake, mbrojtësi i kërkuarit i pajisur me të gjitha tagrat nga ai, ka kërkuar të procedohet me gjykim të

shkurtuar. Për këtë kërkesë, pasi ka marrë mendimin e prokurorit, gjykata është shprehur në seancën e radhës, atë të datës 6.3.2017, duke vendosur mospranimin e saj. Pas parashtrimit hyrës dhe kërkesës për prova nga prokurori, seanca gjyqësore është shtyrë. Në seancën e datës 21.3.2017, mbrojtësi i kërkuarit ka depozituar një kërkesë me shkrim për deklarimin e papërdorshmërisë së aktit të ekspertimit daktiloskopik vlerësues të gjurmës papilare, pavlefshmërinë relative për shkak të formës dhe papërdorshmërinë për shkak të përmbajtjes së aktit të njohjes së personit (të pandehurit) nga shtetasi O. Xh., si dhe papërdorshmërinë e përgjimit ambiental të dëshmitarëve O. Xh. dhe E. A. Për këtë kërkesë, për sa u përket pretendimeve për papërdorshmëri të provave, gjykata ka vendosur që të shprehet në vendimin përfundimtar, kurse për sa u përket pretendimeve për pavlefshmëri të aktit, për shkak të formës, ka vendosur rrëzimin e kërkesës si të pabazuar. Procesi gjyqësor më pas ka vijuar me marrjen e provave.

70. Gjykata vëren gjithashtu se sipas nenit 129, pika 2, të KPP-së së kohës, edhe pavlefshmëria e akteve të hetimit paraprak duhet të kundërshtohet përpara se të fillojë shqyrtimi gjyqësor. Ndërkohë, për sa i përket marrjes së provave, neni 151 i KPP-së së kohës parashikonte se në gjykim provat merren nga gjykata me kërkesën e palëve, ndërsa pretendimet për papërdorshmërinë e provave, për shkak të marrjes së tyre në shkelje të ndalimeve të parashikuara nga ligji, mund të ngrihen në çdo gjendje dhe shkallë të procedimit. Neni 355 i kodit parashikon se pas fazës së shqyrtimit të kërkesave paraprake, deklarohet hapja e shqyrtimit gjyqësor dhe në vijim, palët, sipas radhës së përcaktuar në nenin 356, bëjnë parashtrimet hyrëse dhe kërkesat për prova, ndërsa është gjykata ajo që vendos për marrjen e tyre dhe se palët mund të ngrenë pretendime për marrjen e provave gjatë shqyrtimit gjyqësor (neni 357).

71. Nga sa më lart, duket se kërkesa për gjykim të shkurtuar është paraqitur dhe gjykata e shkallës së parë ka disponuar në lidhje me të, përpara se i pandehuri (kërkuar) gjatë vijimit të procesit të ketë ngritur pretendime për pavlefshmëri të akteve ose për papërdorshmëri të provave. Në këtë kuptim, ndërsa ngritja e pretendimeve të tilla mund të përbënte shkak për revokimin e vendimit të ndërmjetëm për të proceduar me gjykim të shkurtuar, e kundërta, paraqitja e tyre gjatë vijimit të

procesit pas refuzimit nga gjykata të kërkesës për gjykim të shkurtuar, nuk mund të shërbejë si argument justifikues për atë vendim të ndërmjetëm të saj që tashmë ishte marrë. Përmes kërkesës për gjykim të shkurtuar i pandehuri (kërkuesi) hoqi dorë nga çdo pretendim për pavlefshmëri të akteve ose për papërdorshmëri të provave, ndaj fakti i mëvonshëm i ngritjes nga ai të pretendimeve të tilla, pra vetëm pasi gjykata refuzoi kërkesën e tij për gjykim të shkurtuar dhe vijoi gjykimin me procedurë të zakonshme, nuk mund të interpretohet se ky shkak pengues për të proceduar me gjykim të shkurtuar ka qenë prezent në kohën e atij vendimi të ndërmjetëm të gjykatës. Bazuar në këtë analizë, arsyetimi i gjykatave të zakonshme, sipas të cilit gjykimi i shkurtuar në rastin e kërkuesit nuk ishte i mundur, përderisa ai kishte ngritur pretendime për pavlefshmëri të akteve ose për papërdorshmëri të provave, duket se është rrjedhojë e një interpretimi të paarsyeshëm të ligjit.

72. Gjkata vlerëson të theksojë gjithashtu efektet që sjell gjykimi i shkurtuar, për sa i përket masës së dënimit. Zgjedhja e gjykimit të shkurtuar, si rit procesual, influencon mbi masën ose llojin e dënimit që caktohet nga gjykata dhe, për rrjedhojë, kjo e drejtë procedurale ndikon drejtpërsëdrejti në të drejtën materiale të mosdënimit pa ligj. Në rastin konkret, Gjkata vëren se gjykatat e zakonshme për shkak të interpretimit të paarsyeshëm të ligjit kanë refuzuar kërkesën e kërkuesit për gjykim të shkurtuar, duke i mohuar atij përfitimet e njohura nga ligji për dënimin.

73. Për sa më sipër, Gjkata vlerëson se, si gjykatat e faktit, ashtu edhe Gjkata e Lartë nuk i kanë interpretuar dhe zbatuar normat procedurale penale që rregullojnë gjykimin e shkurtuar në atë mënyrë që të bëjnë tërësisht efektive të drejtën e parashikuar nga neni 29 i Kushtetutës. Mënyra sesi kanë vepruar gjykatat e zakonshme në rastin konkret, duke mos i garantuar kërkuesit të drejtën për të përfituar nga gjykimi i shkurtuar gjatë procesit gjyqësor penal ka sjellë, në thelb, cenimin e garancive efektive kundër dënimit arbitrar në kuptim të së drejtës kushtetuese të mosdënimit pa ligj.

74. Në përfundim, Gjkata çmon se pretendimet e kërkuesit për cenimin e parimit të mosdënimit pa ligj të lidhur me cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor janë të bazuara, sipas arsyetimit të mësipërm të vendimit, ndaj kërkesa pranohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjkata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Pranimin e kërkesës.
2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-929, datë 23.5.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtuësëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
3. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 29.4.2025.

Shpallur më 25.6.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Ilir Toska, Sandër Beci, Sonila Bejtja, Genti Ibrahim

Anëtarë kundër: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini

MENDIM PARALEL

1. Në gjykimin kushtetues të çështjes që i përket kërkuesit Arjan Çelaj (*alias* Edison Çelaj), me objekt “*Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-929, datë 23.5.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtuësëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë*”, ne, gjyqtarët Holta Zaçaj, Sonila Bejtja dhe Genti Ibrahim, jemi të qëndrimit se pretendimi i kërkuesit për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë është i bazuar, ndaj kërkesa duhej të ishte pranuar edhe për këtë shkak. Për rrjedhojë, në vijim parashtrojmë argumentet që mbështesin qëndrimin tonë.

2. Në drejtëm të këtij pretendimi kërkuesi ka parashtruar se është deklaruar fajtor mbi bazën e dyshimeve, të cilat gjykatat i kanë çmuar në favor të akuzës, sikurse janë rezultatet e përgjimit ambiental, përmbajtja e të cilit tregon vetëm për një dyshim të shtetasit O. Xh. se kërkuesi mund të ishte autori i krimit. Sipas tij, gjykatat e rigjykit nuk kanë zbatuar detyrat e Gjykatës së Lartë dhe nuk kanë

arsyetuar për provat e fajësinë që rëndojnë mbi të, përveçse u kanë mëshuar përsëri provave të cilat janë deklaruar si të papërdorshme, sikurse janë deklarimet e tij në fazën e hetimit paraprak dhe akut të paraqitjes për njohje. Po sipas kërkesit, gjykatat e kanë filluar procesin me paragjykim se ai është fajtor dhe duhet të dënohej, çka konfirmohet nga fakti se në përfundim të rigjyimit në shkallë të parë, gjykata e shpalli vendimin e fajësisë të arsyetuar vetëm 10 minuta pas fjalës së mbrojtjes.

3. Në këndvështrim të analizës në lidhje me këtë parim kushtetues, vlerësojmë të evidentojmë, fillimisht, se ndërsa i bashkohemi shumicës në lidhje me përfundimin se nuk ka cenim të parimit të prezumimit të pafajësisë për shkak të kohëzgjatjes së bisedimeve të trupit gjykues në dhomën e këshillimit (*shih paragrafin 42 të vendimit*), ne kemi mbajtur qasje të ndryshme për sa i përket argumenteve të tjera në lidhje me këtë aspekt të gjyimit, për sa kohë që jemi të qëndrimit se në rastin konkret ka pasur zhvendosje të barrës së provës nga akuza tek i pandehuri dhe se fajësia e kërkesit nuk është provuar tej çdo dyshimi të arsyeshëm.

4. Sipas shumicës, në rigjykim, gjykata e shkallës së parë ka analizuar provat duke përcaktuar rrethanat faktike si vijon: i. në kohën e ngjarjes kërkesi provohet të ketë qenë në qytetin e Durrësit, ku ka ndodhur ngjarja; ii. autorët e veprës penale kanë përdorur për kryerjen e krimit një motoçikletë, e cila është gjetur e braktisur një ditë pas ngjarjes dhe është sekuestruar, bazuar ky përfundim në dëshminë e dëshmitarit B. C. dhe procedurën e njohjes së sendit (motoçikletës) nga ai; iii. kërkesi ka përdorur motoçikletën në kryerjen e krimit, bazuar në gjurmën papilare të identifikuar; iv. kërkesi ka qenë personi që ka qëlluar në lokalin e shtetasit B. C., kur ka ndodhur ngjarja, bazuar në rezultatet e përgjimit ambiantal të dëshmitarëve O. Xh. dhe E. A., ku i pari është shprehur me siguri të plotë se i pandehuri ka qenë personi që ka kryer krimin. Lidhur me argumentin e kërkesit se përgjimi në përmbajtje tregon vetëm një dyshim në lidhje me autorësinë e tij në krim dhe se ky dyshim është çmuar nga gjykatat e zakonshme në favor të akuzës, sipas shumicës, nga komunikimet e përgjuara, në ndryshim nga sa pretendon kërkesi, nuk rezultojnë dyshime apo aludime për autorësinë e tij (*shih paragrafët 47–49 të vendimit*).

5. Po sipas shumicës, gjykata e apelit i ka vlerësuar sërish provat sipas neneve 152 e vijues të

KPP-së dhe ka arritur në përfundimin se fajësia e kërkesit provohej plotësisht dhe ka shpjeguar edhe arsyet se përse nuk qëndronin kundërshtimet e tij për përmbajtjen e provave dhe saktësinë e tyre, ndërkohë që Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, duke konfirmuar se gjykatat më të ulëta kanë analizuar e shqyrtuar provat në zbatim të drejtë të nenit 152 të KPP-së. Për rrjedhojë, shumica ka arritur në përfundimin se gjykatat e zakonshme kanë përmbushur detyrimin për respektimin e parimit të prezumimit të pafajësisë në vlerësimin e provave, nuk kanë zhvendosur barrën e provës te kërkesi dhe nuk kanë nxjerrë prezumime fakti të paarsyeshme, duke përcaktuar fajësinë e tij përtej dyshimeve të arsyeshme, bazuar në një mori provash përmbajtja e të cilave është analizuar dhe arsyetuar mjaftueshëm dhe duke u dhënë përgjigje të arsyetuar se përse pretendimi për garancitë ligjore procedurale për vlerësimin e provave ishte i pabazuar (*shih paragrafët 50–53 të vendimit*).

6. Sipas nenit 30 të Kushtetutës, kushdo quhet i pafajshëm, përderisa nuk i është provuar fajësia me vendim gjyqësor të formës së prerë. Gjykata ka theksuar se parimi i prezumimit të pafajësisë buron nga parimi i shtetit të së drejtës dhe është i lidhur ngushtë me të drejtën e personit të akuzuar për t'u mbrojtur në një gjykim të drejtë. Gjykatat e zakonshme nuk duhet ta fillojnë procesin me bindjen se i pandehuri ka kryer krimin për të cilin akuzohet, se barra e provës i takon palës akuzuese, se çdo dyshim duhet të shkojë në favor të të pandehurit dhe se gjykata duhet ta mbështesë vendimin në prova të drejtpërdrejta dhe të tërthorta që duhet të provohen nga akuza. Ato janë të detyruara të përcaktojnë faktet e çështjes, të rëndësishme për vlerësimin e përgjegjësisë ligjore të të akuzuarit, sa më qartë dhe saktë të jetë e mundur dhe nuk mund t'i paraqesin ato thjesht si aludime apo dyshime (*shih vendimet nr. 12, datë 24.4.2018; nr. 68, datë 14.11.2016; nr. 19, datë 2.4.2012, të Gjykatës Kushtetuese*). Garancitë kushtetuese të parimit të prezumimit të pafajësisë janë konkretizuar në rregullat e KPP-së, duke i krijuar në këtë mënyrë të gjitha mundësitë organit që procedon me ndjekjen penale (prokurorisë dhe gjykatave) për të përmbushur detyrën kushtetuese të respektimit të këtij parimi. Kështu, parimi i prezumimit të pafajësisë parashikohet në nenin 4 të këtij kodi, sipas të cilit i pandehuri prezumohet i pafajshëm gjersa

nuk vërtetohet fajësia e tij me vendim gjyqësor të formës së prerë dhe se çdo dyshim për akuzën çmohet në favor të tij. Vendimi i fajësisë jepet nga gjykata kur i pandehuri rezulton fajtor për faktin penal që i atribuohet përtej çdo dyshimi të arsyeshëm (*shih vendimin nr. 63, datë 20.11.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

7. Ky parim është parashikuar edhe në nenin 6 § 2 të KEDNJ-së dhe sipas GJEDNJ-së ai parim shihet në dy aspekte: *i.* si garanci procedurale në kuadrin e vet procesit penal, ku imponon kërkesa në lidhje me, ndër të tjera, barrën e provës; prezumimet juridike të faktit dhe ligjit; mbrojtjen nga vetë-inkriminimi dhe shprehjet e parakohshme, nga gjykata ose nga zyrtarë të tjerë publikë për fajësinë e të pandehurit; dhe *ii.* si garanci për mbrojtjen e individëve që janë deklaruar të pafajshëm ose për të cilët procedimi penal është pushuar që të mos trajtohen nga zyrtarët publikë dhe autoritetet sikur të ishin në fakt fajtorë për veprën penale të akuzuar (*shih Telfner kundër Austrisë, 20.3.2001, § 15; Radio France dhe të tjerë kundër Francës, 30.3.2004, § 24; G.C.P. v. Rumanisë, 20.12.2011, § 46; Nešćák kundër Sllovakisë, 20.12.2007, § 88*).

8. Duke analizuar respektimin e këtij parimi në këndvështrim të fakteve me natyrë kushtetuese të evidentuara në rastin konkret, vlerësojmë se pretendimi i kërkuarit është i bazuar pasi fajësia e tij rezulton që të jetë përcaktuar nga gjykata: *i.* mbi bazën e indicieve, pa pasur prova të plotë referuar kuptimit që i jep atyre KPP-ja, të cilat, në harmoni me njëra-tjetrën të jenë të afta të çojnë në përfundimin e fajësisë të të pandehurit përtej çdo dyshimi të arsyeshëm; *ii.* duke i dhënë vlerë të paracaktuar përgjimit të dëshmitarit, por pa përcaktuar se përse në rastin konkret ai merrte vlerë kundrejt deklarimeve mohuese në procedurën e njohjes.

9. Për sa i përket përcaktimit të fajësisë së kërkuarit konstatohet se gjykata e faktit janë bazuar edhe në aktin e ekspertimit daktilografik të gjurmës papilare të formuar nga gishtit i madh i dorës së djathtë të kërkuarit dhe rezultatet e përgjimit ambiantal. Edhe pse ne kemi mbajtur të njëjtën qasje si shumica për ligjshmërinë e marrjes së këtyre provave dhe përdorshmërinë e tyre në proces, jemi të qëndrimit se ato në vetvete janë të pamjaftueshme për të provuar fajësinë e kërkuarit. Organi i akuzës fillimisht, edhe pse ka barrën e provës në këtë drejtim, dhe më pas gjykata që kanë shqyrtuar

çështjen penale në ngarkim të kërkuarit, edhe pse e kanë referuar dhe përshkruar këtë provë në vendimet e tyre nuk kanë qenë të afta të analizojnë aftësinë dhe vlerën e saj provuese në drejtim të fajësisë, për sa kohë që nuk rezulton që ajo të jetë shoqëruar me prova të tjera në kuptim të nenit 149 të KP-së, të kryqëzuara dhe të lidhura në mënyrë harmonike me njëra-tjetrën, por vetëm me indicie që kanë lindur dyshimin se kërkuari mund të ketë qenë i pranishëm në vendngjarje dhe mund të ketë kryer veprën penale për të cilën akuzohet, por pa e çuar këtë dyshim në atë nivel provueshmërie që kërkon parimi i prezumimit të pafajësisë.

10. Me vendimin nr. 95, datë 4.5.2016, Gjykata e Lartë e ka kthyer çështjen për rigjykim, duke urdhëruar gjykatën e faktit që të vlerësojë çdo element indiciar provues, duke shqyrtuar aftësinë e tyre provuese në drejtim të tregimit të përgjegjësisë së të pandehurit dhe duke shpjeguar në mënyrë të detajuar kriterin dhe logjikën e ndjekur nëpërmjet një arsyetimi korrekt juridik, që eventualisht mund të kontrollohet nga gjykata më të larta. Megjithatë, gjykata e faktit, në rigjykimin e çështjes ndaj kërkuarit, në kundërshtim edhe me detyrat e lëna nga gjykata më e lartë, në ndryshim nga sa arsyeton shumica, sërish nuk kanë arritur të bazojnë qëndrimin dhe arsyetimin e tyre në prova direkte dhe të analizojnë fuqinë provuese sipas nenit 152 të KPP-së të secilës provë më vete dhe, më tej, fuqinë provuese në lidhje me njëra-tjetrën.

11. Nga ana tjetër, në datën 30.1.2010, kur është ndaluar kërkuari, është realizuar edhe paraqitja për njohje nga ana e shtetasit O. Xh., i afërm i një prej viktimave, i cili ka qenë në lokal kur ka ndodhur ngjarja dhe ishte pyetur më parë si deklarues për rrethanat e ngjarjes dhe autorin e saj. Ky veprim hetimor është përsëritur tre herë dhe shtetasi në fjalë ka identifikuar kërkuarin si autor të veprës penale, ku në rastin e parë identifikimi nga ai i kërkuarit nuk është bërë me siguri të plotë. Po në këtë datë, pasi kishte përfunduar paraqitja për njohje, është realizuar edhe përgjimi ambiantal i dy deklaruesve të pranishëm në ngjarje, shtetasve O. Xh. dhe E. A., ku gjatë bisedës i pari i ka deklaruar të dytit me siguri të plotë se personi që i ishte paraqitur për njohje, kërkuari, ishte autori i ngjarjes. Sipas shumicës, nga komunikimet e përgjuara, në ndryshim nga sa pretendon kërkuari, nuk rezultojnë dyshime apo aludime për autorësinë e tij, megjithatë, kjo provë është vlerësuar nga gjykata e zakonshme në

harmoni edhe me provat e tjera të administruara, duke mos i dhënë përgjimit vlerë të paracaktuar dhe duke mos zhvendosur barrën e provës të kërkuar (shih paragrafin 49 të vendimit).

12. Referuar fakteve me natyrë kushtetuese të këtij gjykimi rezulton se në paraqitjen për njohje dëshmitari O. Xh. ka deklaruar se nuk ka siguri se ka qenë kërkuar autor i veprës penale, çka bën që në kuptim të parimit të prezumimit të pafajësisë kjo të çmohej në favor të kërkuar. Megjithatë, gjykatat nuk e kanë vlerësuar këtë deklaram në favor të kërkuar, por e kanë mbështetur qëndrimin e tyre në përgjimin ambiantal të kryer ndaj këtij dëshmitari, jo vetëm duke e marrë të mirëqenë atë, për rrjedhojë duke i dhënë vlerë të paracaktuar, por edhe duke mos analizuar se përse kjo prevalonte kundërt deklarameve të dëshmitarit O. Xh. të dhëna në procedurën e njohjes.

13. Në përfundim të argumenteve të mësipërme, në vlerësimin tonë, gjykatat e zakonshme, në mënyrën se si kanë vlerësuar në rastin konkret çështjen e kërkuar e kanë zhvendosur barrën e provës nga akuza tek i pandehuri, duke mos arritur të përcaktojnë fajësinë e tij përtej dyshimeve të arsyeshme dhe duke mos interpretuar dyshimet e lindura në favorin e tij. Për rrjedhojë, në vlerësimin tonë pretendimi për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë është i bazuar, ndaj duhej të ishte pranuar.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Genti Ibrahim, Sonila Bejtja

MENDIM PAKICE

1. Në gjykimin kushtetues të çështjes që i përket kërkuar Arjan Çelaj (*alias* Edison Çelaj), me objekt: “*Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-929, datë 23.5.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Dërgimi i çështjes për shqyrtim në Kolegjin Penal të Gjykatës së Lartë*”, jemi kundër qëndrimit të shumicës për pranimin e kërkesës, pasi vlerësojmë se kërkesa duhej të ishte rrëzuar. Në mbështetje të nenit 132, pika 3, të Kushtetutës dhe nenit 72, pika 8, të ligjit nr. 8577/2000, që parashikojnë publikimin e mendimit të pakicës së bashku me vendimin përfundimtar të Gjykatës, në vijim do të parashikojmë argumentet që mbështesin qëndrimin tonë kundër.

2. Nga rrethanat e çështjes rezulton se kërkuar është akuzuar për kryerjen e veprave penale “Vrasja në rrethana të tjera cilësuese” kundër dy ose më shumë personave, të kryer në bashkëpunim, dhe “Prodhimi dhe mbajtja pa leje e armëve luftarake dhe i municionit”, të parashikuara nga nenet 79, shkronja “dh”, 25 dhe 278, paragrafi i dytë, të KP-së, pasi së bashku me një shtetas tjetër, në datën 27.1.2010, rreth orës 22:30, në qytetin e Durrësit janë afuar me një motoçikletë në vendin e ngjarjes dhe kanë qëlluar në drejtim të tre personave, njëri prej të cilëve i mitur i moshës 17 vjeç, duke u shkakuar vdekjen. Në përfundim të gjykimit, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës ka vendosur deklaramin fajtor të kërkuar për veprat penale sipas akuzave, duke e dënuar me burgim të përjetshëm, vendim i cili është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Durrës. Për rekursin e kërkuar, Gjykata e Lartë ka vendosur prishjen e këtyre vendimeve dhe kthimin për rishqyrtim në gjykatën e shkallës së parë. Në rigjykimin e çështjes, përpara fillimit të shqyrtimit gjyqësor, kërkuar ka kërkuar të procedohet me gjykim të shkurtuar, por kërkesa e tij nuk është pranuar nga gjykata e shkallës së parë. Kjo e fundit, pasi ka argumentuar fajësinë e tij, ka vendosur sërish dënimin e kërkuar me burgim të përjetshëm. Ky vendim është lënë në fuqi nga gjykata e apelit, ndërsa Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit.

3. Në këto kushte, kërkuar ka paraqitur ankim kushtetues individual, duke ngritur disa pretendime, të cilat janë analizuar nga shumica në këndvështrim të së drejtës për të mos u deklaruar fajtor mbi bazën e provave të mbledhura në mënyrë të paligjshme, parimit të prezumimit të pafajësisë të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit, si dhe të parimit të mosdënimit pa ligj të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit. Teksa i jemi bashkuar qëndrimit të shumicës për vlerësimin se pretendimet për cenimin e së drejtës për të mos u deklaruar fajtor bazuar në prova të paligjshme dhe të parimit të prezumimit të pafajësisë janë të pabazuara, ndajmë qëndrim të kundërt për sa i përket pretendimit për cenimin e parimit të mosdënimit pa ligj të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit.

4. Lidhur me këtë të fundit, shumica ka evidentuar fillimisht se kërkuar ka paraqitur kërkesën për gjykimin e shkurtuar të çështjes përpara ndryshimeve në KPP kur lejohej zbatimi i gjykimit të shkurtuar edhe për veprat penale që parashikonin dënim me burgim të përjetshëm (shih

paragrafin 62 të vendimit). Bazuar në tre argumentet e përdorura nga gjykatat e zakonshme për rrëzimin e kërkesës për gjykim të shkurtuar, shumica ka vlerësuar se gjykatat e faktit, ashtu edhe Gjykata e Lartë i kanë interpretuar normat procedurale penale që rregullojnë gjykimin e shkurtuar në mënyrë të paarsyeshme dhe, për rrjedhojë, kërkesi nuk ka përfitur nga ulja e dënimit penal. Për këtë arsye, sipas shumicës, nga vendimi i Gjykatës së Lartë është cenuar parimi i mosdënimit pa ligj i parashikuar nga neni 29 i Kushtetutës.

5. Duke ruajtur të njëjtën strukturë argumentesh si shumica, nuk pajtohem me vlerësimin e pretendimit për cenimin e parimit të mosdënimit pa ligj të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit për tre arsytet e mëposhtme.

6. Në parantezë theksojmë se, sikurse ka pranuar shumica në vendim, gjykimi i shkurtuar hyn në kategorinë e gjyimeve të posaçme. Gjykata është shprehur se kur i pandehuri ka bërë kërkesë që të procedohet me këtë lloj gjykimi, nëse gjykata e zakonshme çmon se çështja mund të zgjidhet në gjendjen që janë aktet, pa iu nënshtruar provat debatit gjyqësor dhe pa marrë prova të reja, vlerësim i cili konsiston në bindjen e brendshme të gjyqtarit, vendos gjykimin e shkurtuar. Pra, gjykimi i shkurtuar nuk realizohet automatikisht vetëm me kërkesën e të pandehurit, por kërkon edhe miratimin e gjyqtarit, i cili nëse ka dyshime për këtë vlerësim, kjo mjafton që gjyqtari të rrëzojë kërkesën e të pandehurit për të proceduar me gjykim të posaçëm dhe të vazhdojë gjykimin me procedurën e zakonshme, duke respektuar parimet e procesit të rregullt ligjor (*shih vendimet nr. 6, datë 26.2.2013; nr. 14, datë 26.3.2012; nr. 4, datë 10.2.2012, të Gjykatës Kushtetuese*).

7. Mbi bazën e këtij standardi, shumica ka arsyetuar, *së pari*, se fakti që çështja ishte kthyer për rigjykim nuk përbënte një rrethanë skualifikuese për të vendosur gjykimin e shkurtuar, pasi procesi konsiderohet se fillon nga e para dhe, për pasojë, i pandehuri gëzon të gjitha të drejtat procedurale që do të gëzonte në një gjykim të zakonshëm, përfshirë edhe të drejtën për të përfitur nga gjykimi i shkurtuar, pasi vetëm në këtë mënyrë e drejta individuale me natyrë procedurale e gjykimit të shkurtuar është efektive (*shih paragrafin 67 të vendimit*). Ky argument i shumicës jo vetëm që e ka ngritur në nivel kushtetues të drejtën për gjykim të shkurtuar të çështjes, duke tejkaluar tekstin kushtetues, por gjithashtu e ka konceptuar këtë institut si prerogative

të të pandehurit. Në ndryshim nga shumica, jemi të mendimit se në një situatë rigjykimi nuk përjashtohet *per se* dhe automatikisht procedura e gjykimit të shkurtuar, megjithatë kjo nuk ka të bëjë me efektivitetin e së drejtës procedurale të të pandehurit për gjykim të shkurtuar, por me shkakun për të cilën çështja penale kthehet për rigjykim nga gjykatat më të larta. Në thelb, gjykimi i shkurtuar nuk është një prerogativë ligjore e të pandehurit, në kuptimin e privilegjit ekskluziv të tij, por është një institut ligjor që vihet në lëvizje ekskluzivisht nga i pandehuri dhe që vendoset nga gjykata, me kushtin që çështja penale të zgjidhet në gjendjen që janë aktet. Kur gjykimi i shkurtuar vendoset nga gjykata, ai sjell përfitime në të dyja anët e kundërta të akuzës: i. për të pandehurin passjell uljen e dënimit me 1/3; ii. për interesin publik dhe viktimat e veprës penale passjell administrim të shpejtë dhe pa shpenzime të drejtësisë. Në këtë pikëpamje, kur çështja penale kthehet për rigjykim me detyrën e riparimit të shkeljeve procedurale në vlerësimin e provave dhe dhënien përgjigje pretendimeve eventuale të të pandehurit për pavlefshmërinë dhe papërdorshmërinë e provave, qartësisht nuk bëhet fjalë që nga pikëpamja kushtetuese gjykatat e zakonshme kanë detyrimin të pranojnë kërkesën e të pandehurit për gjykim të shkurtuar në mënyrë që ta bëjnë atë efektive.

8. *Së dyti*, shumica ka vlerësuar se nuk qëndron arsyetimi i gjykatave të zakonshme për refuzimin e gjykimit të shkurtuar kur ato janë shprehur se shkakulidhe me natyrën e detyrave të lëna nga Gjykata e Lartë për gjykatat e rigjykimit. Në këtë pikë, shumica ka evidentuar se Gjykata e Lartë ka urdhëruar rigjykimin e çështjes në mënyrë që gjykatat e faktit “*të vlerësojnë çdo element indicial provues në drejtim të tregimit të përgjegjësive të kërkuar, duke shpjeguar në mënyrë të detajuar kriterin e logjikën e ndjekur nëpërmjet një arsyetimi korrekt juridik*”. Sipas shumicës, kjo detyrë e lënë nga Gjykata e Lartë nuk përbën pengesë për gjykatat e rigjykimit që të vlerësojnë dhe vendosin për pranimin ose jo të kërkesës për gjykim të shkurtuar për sa kohë që ekziston mundësia që arsyetimi dhe çmuarja e provave (detyrat e lëna nga Gjykata e Lartë) mund të realizohen edhe në gjendjen që janë aktet, çka përbën edhe thelbin e gjykimit të shkurtuar (*shih paragrafin 68 të vendimit*). Nuk pajtohem me këtë argument të shumicës, sepse ai është rrjedhojë e interpretimit të fragmentarizuar të ecures së procesit penal të

kërkuesit. Konkretisht, Gjykata e Lartë ka urdhëruar rigjykimin e çështjes në kontekstin e kundërshtimeve që kërkuesi ka pasur për mënyrën e marrjes së provave, pavlefshmërinë dhe papërdorshmërinë e tyre. Në këtë kuptim, detyra e lënë nga Gjykata e Lartë për gjykatën e rigjykimit kishte të bënte me zhvillimin e një procesi të rregullt, bazuar në parimin e kontradiktoritetit, të drejtën e mbrojtjes dhe standardin e arsytimit. Me fjalë të tjera, në rigjykim, i pandehuri duhet të kishte mundësinë të paraqiste kundërshtimet e veta për vlefshmërinë dhe përdorshmërinë e provave, si dhe për përmbajtjen e tyre, dhe gjykata duhet të arsyetonte për ato kundërshtime, nëse qëndronin ose jo. Është e qartë që kjo detyrë e lënë nga Gjykata e Lartë synonte debat gjyqësor për provat, i cili mund të realizohej përmes procedurës normale të gjykimit dhe jo me gjykim të shkurtuar.

9. *Së treti*, shumica ka arsyetuar se vlerësimi i gjykatave të faktit ishte rrjedhojë e një interpretimi të paarsyeshëm të ligjit, kur shprehen se gjykimi i shkurtuar nuk ishte i mundur përderisa kërkuesi kishte ngritur pretendime për pavlefshmërinë e dy provave (aktit të ekspertimit dhe të përgjimit ambiental). Në këtë kontekst shumica ka analizuar radhën e veprimeve procedurale që gjykata zhvillon në shkallë të parë referuar dispozitave të KPP-së, ku kërkesa për gjykim të shkurtuar paraqitet përpara se të debatohen provat (*shih paragrafët 70–71 të vendimit*). Jemi të mendimit që kjo analizë nuk përputhet me parashikimet ligjore procedurale penale dhe as me praktikën konstante të gjykatave të zakonshme. Në këtë pikëpamje, duhet vënë në dukje se KPP-ja nuk përcakton radhë strikte kronologjike të kërkesave procedurale, pra të atyre kërkesave që i paraprijnë shqyrtimit gjyqësor të çështjes, kërkesa të cilat emërtohen nga ligji si kërkesa paraprake (*shih për ilustrim nenin 354 të KPP-së*). Për paraqitjen e këtyre kërkesave duhet plotësuar vetëm kriteri kohor “gjersa të mos ketë filluar shqyrtimi gjyqësor”, i cili sipas nenit 358 të KPP-së është moment solemn ligjor i deklaruar nga kryesuesi i seancës, pikërisht sepse lidhet me rënien në dekadencë të kërkesave të tilla.

10. Përtej pasaktësisë formale të argumentit, jemi të mendimit se, në rastin konkret, çështja kryesore nga pikëpamja kushtetuese kishte të bënte me kontrollin e diskrecionit që gjykata e zakonshme ushtron kur refuzon kërkesën për gjykimin kushtetues, për sa kohë që ushtrimi i këtij diskrecioni

vë në rrezik përfitimin e të pandehurit për uljen e dënimit me 1/3 e tij, sipas nenit 406 të KPP-së, që në thelb fut në lojë parimin e mosdënimit pa ligj të parashikuar nga neni 29 i Kushtetutës. Mirëpo ky diskrecion ka të bëjë me vlerësimin e provave, pasi gjykata pranon kërkesën për gjykim të shkurtuar kur vlerëson se çështja mund të zgjidhet në gjendjen që janë aktet. Për rrjedhojë, vlerësimi i akteve, që në thelb është vlerësim provash, për kontrollin kushtetues të diskrecionit të gjykatës së zakonshme merr rëndësi thelbësore ndarja e qartë e juridiksionit kushtetues nga ai gjyqësor i zakonshëm. Për këtë qëllim, jemi të mendimit se ky lloj diskrecioni duhet vlerësuar nga Gjykata vetëm për arbitraritet, pra nëse gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 4 datë 31.1.2024; nr. 30, datë 29.5.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

11. Mbi bazën e këtij standardi, nga analiza e vendimeve gjyqësore që kanë përcaktuar fajësinë e kërkuesit, konstatohet se ai që në fillim të procesit gjyqësor ka pasur pretendime për pavlefshmërinë e akteve të ekspertimit në lidhje me shenjat e gjurmëve të gjendura në motoçikletë. Gjykata e Lartë kur urdhëroi rigjykimin e çështjes në shkallë të parë ka lënë detyrën që gjykatat e faktit të vlerësonin “*çdo element indicar provues në drejtim të tregimit të përgjegjësisë së kërkuesit*”. Edhe në rigjykimin e çështjes, kërkuesi i ka ngritur pretendimet për provat në të gjitha shkallët e gjykimit deri në ankimin kushtetues individual, sikurse janë evidentuar edhe nga shumica në vendim. Për t’u dhënë përgjigje pretendimeve të tij, gjykata e shkallës së parë ka refuzuar kërkesën për gjykim të shkurtuar dhe ka zhvilluar debat të plotë gjyqësor për provat shkresore dhe ato me dëshmitarë, si dhe ka pyetur në seancë edhe ekspertët për të saktësuar procedurën e marrjes dhe të fiksimit të gjurmëve të gjetura në motoçikletën e përdorur për kryerjen e veprës penale. Gjykata e apelit e ka konsideruar të drejtë vendimin e gjykatës së shkallës së parë për rrëzimin e kërkesës për gjykimin e shkurtuar, duke arsyetuar se debati gjyqësor ishte i nevojshëm në raport me qëndrimin dhe pretendimet e kërkuesit për provat. Po në këtë drejtim, Gjykata e Lartë ka pranuar se gjykata e shkallës së parë në procesverbalin e seancës gjyqësore ka motivuar qëndrimin e saj për rrëzimin e asaj kërkesë, i cili është mbështetur edhe nga

gjykata e apelit, për shkak se kërkuesi ka pasur pretendime për vlefshmërinë e provave.

12. Në vështrim të sa më sipër, në vlerësimin tonë, refuzimi i kërkesës për gjykim të shkurtuar nga gjykatat e zakonshme nuk rezulton të jetë rrjedhojë e gabimeve faktike ose ligjore, në kuptimin që ta bëjë atë arbitrar në aspektin kushtetues. Për rrjedhojë, ne, gjyqtaret në pakicë, vlerësojmë se edhe pretendimi i kërkuetit për cenimin e parimit të mosdënimit pa ligj të lidhur me standardin e arsytimit është i pabazuar, prandaj duhej të ishte vendosur rrëzimi i kërkesës.

Anëtarë: Marjana Semini, Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari

VENDIM

Nr. 37, datë 4.6.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare,

me sekretare Belma Lleshi, në datën 4.6.2025, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 3 (K) 2025 të Regjistrimit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Kristofor Robo, përfaqësuar nga avokat Ylli Kameri, me prokurë.

Andonis Lina, Anastasia Lina

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-3542, datë 26.6.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Konstatimi i shkeljes së afatit të arsyeshëm në gjykimin e çështjes civile nr. 7363 regi., nr. 112016-00206-30-2022 në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm.

Rregullimi i pasojave duke detyruar gjykatën për gjykimin e çështjes menjëherë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, shkronja “P”, 134, pika 1, shkronja “I” dhe 142, pika

1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Marjana Semini, mori në shqyrtim pretendimet e kërkuësve Kristofor Robo, Andonis Lina dhe Anastasia Lina (*kërkuësit*), të cilët kanë kërkuar pranimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuësit Kristofor Robo dhe Arba Lina kanë qenë bashkëpronarë të një mjedisi me sipërfaqe prej 87.20 m², të ndodhur në Tiranë, që është përshtatur për bar, si dhe të një pasurie ngjitur me të me sipërfaqe 12.50 m², të regjistruar si “godinë” në Zyrën Vendore të Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme (*ZVRPP*), Tiranë. Kërkuësit kanë lidhur kontratën e qirasë nr. 1937 rep., nr. 838 kol, datë 9.8.2017, me afat 5-vjeçar, me shtetasin E. S. për posedimin dhe gëzimin e dy pasurive të sipërcituara. Në rrethanat kur qiramarrësi nuk ka paguar vlerën e qirasë, sipas kontratës, kërkuësit i janë drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me padi për zgjidhjen e kontratës së qirasë, dorëzimin e pasurisë, pasi posedohej në mënyrë të paligjshme dhe pagimin e vlerës së qirasë për muajt e papaguar deri në zgjidhjen e kontratës në mënyrë të njëanshme nga paditësit/kërkuësit, si dhe sigurimin e padisë. Gjithashtu, shtetasi E. S. ka paraqitur kundërpadi për kthimin e shpenzimeve të nevojshme dhe të dobishme të kryera nga ai.

2. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 7727, datë 26.11.2021, ka vendosur pranimin e padisë, zgjidhjen e kontratës noteriale të qirasë dhe detyrimin e shtetasit E.S. t’u dorëzojë kërkuësve mjedisin objekt të kontratës së qirasë dhe shumën 330.000 lekë, që përbën vlerat e papaguara të qirasë për tre muaj, si dhe detyrimin për të paguar shumën 110.000 lekë në muaj nga data 15.10.2018 deri në ditën e ekzekutimit të vendimit. Gjithashtu,

gjykata e shkallës së parë ka vendosur pranimin e pjesshëm të kundërpadisë, duke detyruar paditësit/kërkuesit që t'i paguajnë palës së paditur shumën 4.141.171 lekë, që përbën shpenzimet e nevojshme të kryera nga ai në objekt dhe rrëzimin e kundërpadisë për pjesën tjetër.

3. Kundër vendimit nr. 7727, datë 26.11.2021, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, kanë paraqitur ankim në Gjykatën e Apelit Tiranë (sot Gjykata e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm) kërkuesit/paditësit dhe shtetasi E. S. Në datën 28.1.2022 çështja është regjistruar në atë gjykatë.

4. Kërkuesit, duke pretenduar shkeljen e afatit të arsyeshëm në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, i janë drejtuar po kësaj gjykate në datën 8.1.2023, me kërkesë për përshpejtimin e gjyqimit edhe zhvillimin e gjyqimit në afat të arsyeshëm. Ata e kanë përsëritur kërkesën në datat 2.3.2023 dhe 8.9.2023.

5. Në datën 29.1.2024, pasi ka kaluar afati ligjor 2-vjeçar për gjykimin e çështjes në gjykatën e apelit, sipas nenit 399/2, pika 1, shkronja “b”, të Kodit të Procedurës Civile (KPC), kërkuesit i janë drejtuar me kërkesë Gjykatës së Lartë. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-3542, datë 26.6.2024, ka vendosur rrëzimin e kërkesës, duke arsyetuar, në mënyrë të përmbledhur, se nuk vërehej pakujdesi në veprimtarinë e gjykatës së apelit dhe se aktualisht ajo gjykatë është në pamundësi objektive për urdhëruar marrjen e masave për përshpejtimin e kësaj çështjeje të regjistruar në vitin 2022, pasi ajo gjykatë është e ngarkuar me shumë çështje të tjera më të vjetra, konkretisht të vitit 2017, madje me të njëjtën ose shkallë më të lartë përparësie (*shih paragrafin 24 të vendimit të Gjykatës së Lartë*).

6. Kërkuesit, në datën 17.1.2025 (*data e shërbimit postar*), i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual sipas objektit. Kolegji i Gjykatës, në datën 25.3.2025, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtimin paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve, e cila, me vendimin e datës 1.4.2025, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

7. Gjatë kohës që çështja ishte në pritje për shqyrtim në Gjykatë, ka rezultuar se kërkuesja Arba Lina ka ndërruar jetë në datën 22.3.2025, sipas certifikatës së vdekjes të datës 8.4.2025. Për këtë qëllim, bazuar në nenin 1, pika 2, të ligjit nr. 8577/2000 dhe nenin 199 të KPC-së është bërë

kalimi procedural duke vijuar gjykimi nga fëmijët Andonis Lina dhe Anastasia Lina, si trashëgimtarë të radhës së parë, sipas dëshmisë së trashëgimisë nr. 2084 rep., 529 kol., datë 5.5.2025.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

8. **Kërkuesit**, në mënyrë të përmbledhur, kanë parashtruar pretendime për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektin e së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, pasi gjykimi i çështjes në gjykatën e apelit është në tejkalim të afatit ligjor dhe ajo gjykatë nuk ka marrë masa për përshpejtimin e shqyrtimit të çështjes. Çështja nuk është komplekse dhe duhet të përfundonte menjëherë, si në shkallë të parë edhe në apel. Vonesat në gjykim kanë çuar edhe në shpronësimin e kërkuesve, që nuk mund të gëzojnë pronën e tyre, duke cenuar edhe të drejtën e pronësisë. Vonesa në gjykim është një element që rrit vlerën e konfliktit, duke bërë që objekti të shfrytëzohet dhe menaxhohet për përfitime nga personi që e posedon. Gjykimi i çështjes duhet të përshpejtohet, pasi kërkuesit janë respektivisht të moshave 75 dhe 77 vjeç, vuajnë nga sëmundje dhe të ardhurat nga objekti përbëjnë për ta mjete jetese. Gjykimi i çështjes duhet të përshpejtohet, duke marrë parasysh sjelljen e palëve, të gjykatës dhe kompleksitetin e çështjes, si dhe të drejtën absolute të pronësisë.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesve

9. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Referuar neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71, të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a, të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së

kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraparak të kërkesës.

10. Gjykata vlerëson se kërkuessit legjitimohen *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi janë palë ndërgjyqëse në procesin gjyqësor ndaj të cilit kanë ngritur pretendime në drejtim të gjykimit brenda një afati të arsyeshëm, ndaj justifikojnë interesin në çështjen e parashtruar.

11. Për sa i takon shterimit të mjeteve juridike efektive, Gjykata vëren se kërkuessit, bazuar në nenet 399/1 e vijues të KPC-së, i janë drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për konstatimin e shkeljes së afatit në shqyrtimin e çështjes dhe përshpejtimin e procedurave të gjykimit nga Gjykata e Apelit e Juridiksionit të Përgjithshëm, kërkesë e cila është rrëzuar. Për rrjedhojë, i vetmi mjet në dispozicion të tyre për rivendosjen e së drejtës së cenuar është ankimi kushtetues individual.

12. Në lidhje me afatin e paraqitjes së ankimit kushtetues individual, Gjykata konstaton se vendimi i Gjykatës së Lartë mban datën 26.6.2024, ndërsa kërkesa është paraqitur në Gjykatë në datën 17.1.2025. Referuar shkresës nr. 5987/1 prot., datë 6.12.2024, të Gjykatës së Lartë, vendimi është publikuar në faqen zyrtare të saj në datën 20.9.2024, për rrjedhojë Gjykata vlerëson se kërkuessit legjitimohen edhe *ratione temporis*, sepse jo vetëm që shkella është vazhduese, por edhe ankimi kushtetues individual është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor.

13. Në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae*, kërkuessit kanë pretenduar se u është cenuar e drejta për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se pretendimi bën pjesë në juridiksionin kushtetues, ndaj do ta analizojë atë në themel.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1 Për cenimin e së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm

14. Kërkuessit kanë pretenduar se gjykimi i çështjes në gjykatën e apelit është në tejkalimit të afatit ligjor dhe ajo gjykatë nuk ka marrë asnjë masë për përshpejtimin e çështjes. Çështja nuk është komplekse dhe duhet të përfundonte menjëherë edhe për shkak të moshës së kërkuessve dhe faktit që ata vuajnë nga disa sëmundje.

15. Neni 42 i Kushtetutës parashikon, ndër të tjera, se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave ligjore, ka të drejtën e një gjykimi brenda një afati të arsyeshëm. Në jurisprudencën kushtetuese është pohuar se kohëzgjatja e gjykimit, normalisht, llogaritet nga momenti i fillimit të procesit gjyqësor deri në dhënien e vendimit dhe se në kohëzgjatjen e përgjithshme të gjykimit nuk përjashtohen vonesat e shkaktuara nga zbatimi i reformës në drejtësi, pasi barra e këtyre vonesave nuk duhet të zhvendoset tek palët ndërgjyqëse (*shih vendimet nr. 15, datë 3.4.2025; nr. 57, datë 17.9.2024; nr. 2, datë 17.2.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Duke iu referuar nenit 399/2, pika 1, shkronja “b”, të KPC-së, Gjykata vë në dukje se kohëzgjatja e gjykimit të çështjes konkrete ka tejkaluar afatin 2-vjeçar të përcaktuar nga ligji si i arsyeshëm për përfundimin e gjykimit civil në apel. Në këto rrethana, për të vlerësuar nëse kërkuessve u është cenuar e drejta kushtetuese për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, Gjykata do të analizojë rrethanat e veçanta të çështjes konkrete dhe kriteret e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese që lidhen me: i. sjelljen e kërkuessit; ii. kompleksitetin e çështjes; iii. sjelljen e autoriteteve; iv. rëndësinë e asaj çfarë rrezikon kërkuessi (*shih vendimet nr. 46, datë 3.10.2023; nr. 6, datë 16.2.2023; nr. 13, datë 26.5.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Për sjelljen e kërkuessve, sipas jurisprudencës kushtetuese vlerësimi i sjelljes së kërkuessit është një element përcaktues i kohëzgjatjes së arsyeshme të procedimeve, duke u analizuar rrethanat nëse ai ka vepruar në përputhje me të drejtat procedurale, duke shfaqur ose jo interes të vazhdueshëm për gjykimin e çështjes brenda një afati sa më të përshtatshëm për të, dhe nëse është bërë shkak ose ka shkaktuar vonesa në këtë drejtim (*shih vendimet nr. 6, datë 16.2.2023; nr. 37, datë 5.11.2021; nr. 35, datë 1.11.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Gjykata konstaton se pasi çështja/ankimi është regjistruar në datën 28.1.2022, në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, kërkuessit kanë shfaqur interes për ecurinë e shpejtë të gjykimit të çështjes. Ata i janë drejtuar Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm tri herë, në datat 8.1.2023, 2.3.2023 dhe 8.9.2023. Në vijim, ata i janë drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për përshpejtimin e gjykimit të çështjes. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkuessit i kanë përdorur të gjitha mjetet ligjore për mbrojtjen e të drejtave të tyre

dhe nuk rezulton të jenë bërë shkak ose të kenë shkaktuar vonesa në gjykimin e çështjes gjyqësore.

19. Për sa i takon *kompleksitetit të çështjes*, Gjykata ka theksuar se në vlerësimin e kompleksitetit të çështjes marrin rëndësi të gjitha aspektet e saj, përfshirë objektin, faktet e kundërshtuara, volumin dhe natyrën e provave, llojin dhe ndërthurjen e ligjeve të zbatueshme, si dhe numrin e palëve pjesëmarrëse në proces (*shih vendimet nr. 6, datë 16.2.2023; nr. 13, datë 26.5.2022; nr. 35, datë 1.11.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Gjykata vëren se çështja ka natyrë civile, me objekt rregullimin e pasojave për shkak të zgjidhjes së njëanshme nga kërkuesit të kontratës së qirasë të lidhur me të paditurin/qiramarrës. Duke iu referuar rrethanave, çështja e kërkuesve nuk paraqitet komplekse, e tillë që të justifikojë kohëzgjatjen prej 3 vjetësh e 4 muaj në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm.

21. Për sa i përket *sjelljes së autoriteteve*, Gjykata konstaton se çështja e kërkuesve është në pritje për shqyrtim në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm prej më shumë se 3 vjetësh, ndonëse ligjvënësi ka parashikuar afate procedurale konkrete në KPC. Duke analizuar gjendjen e Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, Gjykata konstaton se çështja konkrete është regjistruar në atë gjykatë në datën 28.1.2022, në një kohë kur reforma në drejtësi kishte filluar të zbatohet. Gjyqtarja relatore, së cilës i është caktuar çështja e kërkuesve, deri në muajin maj 2024 ka për shqyrtim 1894 çështje gjyqësore, të regjistruara në periudhën 2016–2024 dhe nuk rezulton të ketë kryer veprime me çështjen konkrete.

22. Edhe Gjykata e Lartë e ka rrëzuar kërkesën për konstatimin e shkeljes dhe përshpejtimin e procedurave, duke arsyetuar se Gjykata e Apelit e Juridiksionit të Përgjithshëm është në pamundësi objektive të urdhërojë marrjen e masave për përshpejtimin e kësaj çështjeje, pasi kjo gjykatë është e ngarkuar me shumë çështje të tjera më të vjetra se ajo objekt gjykimi dhe me shkallë më të lartë përparësie (*shih paragrafin 24 të vendimit të Gjykatës së Lartë*). Sipas Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, askujt nuk mund t'i kërkohet të bëjë të pamundurën dhe për më tepër nuk mund të mbahet përgjegjësi për pamundësinë objektive absolute për evadimin e çështjeve, në kushtet e një numri të kufizuar burimesh njerëzore dhe një numri tepër të lartë të stokut të çështjeve (*shih paragrafin 17 të vendimit të*

Gjykatës së Lartë). Në jurisprudencën kushtetuese është përcaktuar se gjykimi përtej afatit të arsyeshëm nuk mund të përligjë cenimin e të drejtave kushtetuese të individëve, në kushtet kur mbingarkesa në gjykata tashmë është një situatë e njohur dhe e zgjatur në kohë, e cila nuk varet nga individët (*shih vendimin nr. 57, datë 17.9.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Në lidhje me atë *qfarë rreziqojnë kërkuesit* në procesin gjyqësor, Gjykata ka vlerësuar se disa çështje që lidhen me interesa “vetjakë e jetësorë” nevojitet të trajtohen me shpejtësi e përparësi, të tilla si ato që kërkojnë “kujdes të veçantë” ose “kujdes të jashtëzakonshëm” dhe që lidhen me statusin civil, kujdestarinë e fëmijëve, marrëdhëniet e punësimit, sëmundjet e pashërueshme dhe pensionin. Lista e këtyre çështjeve nuk mund të jetë shteruese dhe kriteri i interesit të kërkuesit në proces verifikohet nga Gjykata rast pas rasti (*shih vendimet nr. 43, datë 4.6.2024; nr. 21, datë 4.4.2024; nr. 6, datë 16.2.2023, të Gjykatës Kushtetuese*). Edhe Këshilli i Lartë Gjyqësor (KLGJ) në vendimin nr. 78, datë 30.5.2019, të ndryshuar me vendimin nr. 254, datë 9.5.2024, ka vlerësuar se pala mund të kërkojë përshpejtimin e gjykimit për shkaqe që përcaktojnë ose kushtëzojnë ecurinë e zgjidhjes së mosmarrëveshjes kryesore të palëve ndërgjyqëse, shkaqe këto, ekzistenca e të cilave motivon shqyrtimin e përshpejtuar të çështjes. Si shkak veçanërisht i rëndë është edhe gjendja shëndetësore e palës ose moshja, e tillë që mund të vërë në dyshim pritshmërinë për një vendim gjyqësor që lidhet me një të drejtë personale (*shih kreun II, pika 5 dhe pika 6, shëronja “b”, të vendimit nr. 78, datë 30.5.2019, të KLGJ-së, “Për kalendarin e shqyrtimit të çështjeve në gjykatën e apelit”*). Gjykata vëren se në drejtim të plotësimit të këtij kriteri, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka arsyetuar se nuk rezulton që kërkuesit të kenë prezantuar e provuar para gjykatës shkaqe veçanërisht të rënda, që justifikojnë përshpejtimin e çështjes në raport me çështjet pararendëse dhe se moshja nuk mund të përbëjë apriori një rrethanë veçanërisht të rëndë për përshpejtim, me përjashtim të rasteve kur diskutohet e drejta e pensionit e lidhur ngushtësisht me të ardhurat jetike për jetesë. Ndërkohë, çështja konkrete nuk ka një natyrë të tillë (*shih paragrafin 28 të vendimit të Gjykatës së Lartë*). Gjykata vëren se kërkuesit në kërkesat e drejtuara gjykatës së apelit për afrimin e datës së gjykimit të çështjes, po ashtu edhe në kërkesën drejtuar Gjykatës së Lartë e kanë

parashtruar situatën e tyre të veçantë lidhur me moshën dhe gjendjen shëndetësore. Në këtë situatë, Gjykata thekson edhe faktin se kërkuësja Arba Lina ka ndërruar jetë në datën 22.3.2025, për shkak të gjendjes së rënduar shëndetësore.

24. Për sa më lart, Gjykata, referuar objektit të çështjes gjyqësore dhe thelbit të pretendimeve të parashtruara në ankimin kushtetues individual, vlerëson se kërkuësit kanë arritur të parashtrojnë shkaqe objektive, specifike dhe të mjaftueshme për të provuar se çështja është e një natyre të tillë që interesi i tyre rrezikohet në shkallë të konsiderueshme nga kohëzgjatja e procedurave gjyqësore. Për rëndësinë e asaj çfarë rrezikojnë kërkuësit, për shkak të vonesës në shqyrtimin e çështjes në gjykatën e apelit, Gjykata konstaton, nga rrethanat e rastit konkret, se sendi në pronësi të tyre nuk iu është dorëzuar, pra nuk iu është kthyer, edhe pasi ka mbaruar afati i kontratës për të pasur mundësi për të lidhur një të re me një tjetër qiramarrës, në kushtet kur kontrata e qirasë me shtetasin E. S. kishte mbaruar. Në situatën aktuale, pasi kërkuësja Arba Lina ka ndërruar jetë, kërkuësit Kristofor Robo, si pensionist dhe me gjendje të rënduar shëndetësore, vazhdon t'i vihet në dyshim pritshmëria për të gëzuar të ardhurat civile që vijnë nga kontrata e qirasë. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se në rastin konkret kërkuësit kanë argumentuar dhe provuar rrezikun për interesat e tyre, natyra dhe rëndësia e të cilave justifikon trajtimin me përparësi dhe shpejtësi të veçantë të çështjes nga Gjykata e Apelit e Juridiksionit të Përgjithshëm.

25. Në përfundim, Gjykata çmon se në kontekstin e situatës së përgjithshme të sistemit gjyqësor, duke mbajtur në konsideratë burimet njerëzore, kushtet e punës dhe numrin e lartë të çështjeve, kohëzgjatja e gjykimit në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm të çështjes së kërkuësve përbën shkak të mjaftueshëm për të konstatuar tejzgjatje të procedurave. Për më tepër, duke e ndërlidhur kohëzgjatjen e gjykimit të çështjes me rrethanat e tjera, si mungesa e kompleksitetit të saj dhe interesat vetjakë që kanë rëndësi për kërkuësit në lidhje me moshën, gjendjen shëndetësore dhe atë ekonomike, Gjykata çmon se kërkuësve u është cenuar e drejta kushtetuese për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, për rrjedhojë kërkesa e tyre pranohet.

26. Gjithashtu, Gjykata, duke marrë në konsideratë veçoritë e çështjes së kërkuësve dhe mundësitë aktuale të Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, çmon se bazuar në nenin 81, pika 3, të ligjit nr. 8577/2000, duhet urdhëruar detyrimi i kësaj gjykate që të shqyrtojë çështjen brenda 3 (tre) muajve nga hyrja në fuqi e këtij vendimi.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe nenit 72, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Pranimin e kërkesës.
 2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-3542, datë 26.6.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën.
 3. Konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm në gjykimin e çështjes civile nr. 7363, regjistri nr. 112016-00206-30-2022, në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm.
 4. Detyrimin e gjykimit të çështjes në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm brenda tre (3) muajve nga hyrja në fuqi e këtij vendimi.
- Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 4.6.2025.

Shpallur më 26.6.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj,

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Ilir Toska, Sandër Beci, Sonila Bejtja, Marjana Semini, Genti Ibrahim

VENDIM**Nr. 119, datë 9.6.2025****MBI DHËNIEN E GARANCISË SË
ORIGINËS PËR ENERGJINË
ELEKTRIKE TË PRODHUAR NGA
CENTRALI FOTOVOLTAÏK “NOVA
SOLAR SYSTEM”, I SHOQËRISË “NOVA
SOLAR SYSTEM” SHPK, PËR
PERIUDHËN 30.7.2024–30.9.2024**

Në mbështetje të nenit 16, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; nenit 22, të ligjit nr. 24/2023, “Për nxitjen e përdorimit të energjisë nga burimet e rinovueshme”; neneve 7 dhe 11 të rregullores “Për lëshimin, transferimin dhe anulimin e garancive të origjinës për energjinë elektrike të prodhuar nga burimet e rinovueshme”, miratuar nga Bordi i Entit Rregullator të Energjisë (ERE) me vendimin nr. 229, datë 20.12.2019, të ndryshuar; nenit 15 të rregullores “Për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016, të ndryshuar; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 9.6.2025, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 1833 prot., datë 9.6.2025, të Drejtorisë së Zhvillimit të Politikave dhe Mbikëqyrjes së Burimeve të Rinovueshme të Energjisë “Mbi shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë ‘Nova Solar System’ sh.p.k., për lëshimin e certifikatës së garancisë së origjinës për periudhën 30.7.2024–30.9.2024”

konstatoi se:

I. Aplikimi i shoqërisë dhe verifikimi i dokumentacionit

- Shoqëria “Nova Solar System” sh.p.k. është licencuar nga ERE me vendimin nr. 242, datë 3.8.2023, për prodhimin e energjisë elektrike nga centrali fotovoltaik me kapacitet 50 mw.

- Me shkresën nr. 16, datë 7.10.2024, protokolluar në ERE më 8.10.2024, kjo shoqëri ka paraqitur kërkesën për pajisje me garanci origjine për periudhën 30.7.2024–30.9.2024. Gjatë shqyrtimit të dokumentacionit u konstatuan mangësi, për të cilat ERE kërkoi sqarime më 6.11.2024. Shoqëria dorëzoi dokumentacionin e plotësuar më 23.12.2024, përfshirë marrëveshjen e operimit në rrjet dhe konfirmimin për vlefshmërinë e lidhjes.

- Kjo kërkesë është paraqitur përpara hyrjes në fuqi të rregullores së re, miratuar me vendimin nr.

300, datë 30.12.2024, dhe është shqyrtuar në përputhje me rregulloren ekzistuese, miratuar me vendimin nr. 229, datë 20.12.2019, të ndryshuar.

II. Verifikimi i të dhënave mbi prodhimin e energjisë elektrike

- Në zbatim të nenit 22, pika 6, të ligjit nr. 24/2023, ERE, me shkresën nr. 2171 prot., datë 17.10.2024, i është drejtuar OST sh.a. me kërkesë për informacion mbi sasinë faktike të energjisë elektrike të injektuar në rrjet nga centrali fotovoltaik “Nova Solar System” për periudhën 30.7.2024–30.9.2024, si dhe për të dhëna mbi kodin dhe numrin serial të matësve përkatës.

- OST sh.a., me shkresën nr. 7143/1 prot., datë 24.10.2024, protokolluar në ERE me nr. 2171/1 prot., datë 25.10.2024, ka konfirmuar se për periudhën 30.7.2024–30.09.2024, energjia e prodhuar bruto është 12,746.04 mwh.

- Shoqëria “Nova Solar System” sh.p.k., në aplikimin për pajisje me garanci origjine për periudhën 30.7.2024–30.9.2024, nuk ka paraqitur të dhëna mbi sasinë e energjisë së prodhuar nga centrali, ndaj për qëllime vlerësimi janë marrë në konsideratë të dhënat e raportuara nga OST sh.a., të cilat përputhen me deklaratimet periodike të shoqërisë, në kuadër të raportimit pranë ERE-s, sipas kushteve të licencës së prodhimit (shkresa nr. 21 prot., datë 8.11.2024, protokolluar në ERE me nr. 2401 prot., datë 14.11.2024).

III. Verifikimi i përputhshmërisë së dokumentacionit

- Shoqëria ka përmbushur kërkesat e përcaktuara në nenet 7.4 dhe 7.5 të rregullores “Për lëshimin, transferimin dhe anulimin e garancive të origjinës për energjinë elektrike të prodhuar nga burimet e rinovueshme”, miratuar nga Bordi i ERE-s me vendimin nr. 229, datë 20.12.2019, të ndryshuar, përfshirë:

- **Të dhënat identifikuese të aplikuesit dhe licencës përkatëse** – ka plotësuar të gjitha të dhënat identifikuese të kërkuara, përfshirë emrin, NUIS-in, selinë qendrore, kontaktin, drejtuesin kryesor, numrin e licencës, si dhe ka deklaruar se nuk i është refuzuar, apo hequr më parë ndonjë certifikatë garancie origjine.

- **Informacionin mbi burimin e energjisë** – ka deklaruar se energjia elektrike është prodhuar nga burimi diellor, përmes një centrali fotovoltaik me kapacitet të instaluar 50 mw, i vendosur në Sheq Marinas, Fier, i cili është autorizuar dhe futur në

punë më datë 30.7.2024; periudha për të cilën kërkohet lëshimi i garancisë së origjinës është 30.7.2024–30.9.2024.

- **Raportet teknike dhe dokumentacionin mbi kolaudimin e impiantit dhe marrjen në dorëzim të nënstacionit dhe linjës së lidhjes** – ka paraqitur në ERE dokumentacionin teknik përkatës që përshkruan tipin e teknologjisë gjeneruese dhe karakteristikat bazë të impiantit prodhues, ku ndër të tjera bëhet e ditur se modulet janë të llojit “Luxor”, monokristaline, të tipit “Eco line N-type topcon glass-glass BIF M/132/680”, me fuqi 700 mw.

- **Çdo dokument tjetër të lëshuar që dëshmon kolaudimin dhe komisionimin e impiantit prodhues të energjisë** – ka depozituar në ERE aktkolaudimin dhe dokumentin e marrjes në dorëzim të objektit “Ndërtimi i nënstacionit 110 kV Hoxhara *new* me TR 80 MVA 110/35 kV dhe linja dopio qark 2x110 kV, Delivery Station, kabinat TM me TR 5.6 MVA 35/0.8 kV dhe lidhja me rrjetin e parkut fotovoltaik “Nova Solar System” Hoxhare”, të nënshkruar nga investitori, sipërmarrësi dhe mbikëqyrësi i punimeve më datë 17.2.2024.

- **Marrëveshjen e lidhjes dhe marrëveshjen e operimit me OST sh.a.** – ka depozituar në ERE marrëveshjen e lidhjes me rrjetin e transmetimit të datës 3.7.2024, nënshkruar ndërmjet OST sh.a. dhe “Nova Solar System” sh.p.k. për lidhjen me rrjetin e transmetimit të parkut fotovoltaik “Nova Solar System”, të shoqërisë “Nova Solar System” sh.p.k.

- **Dokumentacionin grafik teknik dhe planimetrik të projektit** – ka paraqitur në ERE dokumentacionin teknik dhe grafik mbështetës të projektit, përfshirë relacionet teknike të linjës dhe nënstacionit, skemat elektrike dhe funksionale të impiantit, planimetritë përkatëse, certifikatën e marrjes në dorëzim të punimeve, aktin e kolaudimit, si dhe raportet e testimeve të elementeve përbërës të impiantit, duke plotësuar kështu kërkesat për dokumentacionin teknik të nevojshëm për lëshimin e garancisë së origjinës.

IV. Vlerësimi përfundimtar

- Të dhënat e OST sh.a. përputhen me deklaratimet periodike të shoqërisë.

- Shoqëria “Nova Solar System” sh.p.k. ka përmbushur kriteret ligjore dhe teknike për lëshimin e certifikatës së garancisë së origjinës për periudhën në fjalë.

- Në referencë të nenit 22, pika 5, të ligjit nr. 24/2023, certifikata është e vlefshme për një periudhë njëvjeçare nga data 30.9.2024.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Dhënien e garancisë së origjinës për energjinë elektrike të prodhuar nga parku fotovoltaik “Nova Solar System” i shoqërisë “Nova Solar System” sh.p.k., për periudhën 30.7.2024–30.9.2024, në sasinë totale prej 12,746 Mwh, të ndarë sipas muajve, si më poshtë:

Korrik 2024	486 MWh
Gusht 2024	6,391 MWh
Shtator 2024	5869 MWh

2. Garancia e origjinës, e dhënë sipas këtij vendimi, është e vlefshme për 1 (një) vit, duke filluar nga data 30.9.2024.

3. Drejtoria e Zhvillimit të Politikave dhe Mbikëqyrjes së Burimeve të Rinovueshme të Energjisë, të njoftojë shoqërinë “Nova Solar System” sh.p.k. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit, në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi, apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM
Nr. 120, datë 9.6.2025

**MBI FILLIMIN E PROCEDURËS PËR
SHQYRTIMIN E KËRKESËS SË
SHOQËRISË “FIER
THERMOELECTRIC” SHA PËR
LICENCIM NË VEPRIMTARINË E
PRODHIMIT TË ENERGJISË
ELEKTRIKE**

Në mbështetje të neneve 16 dhe 37, pika 2, germa “a”, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; neneve 4, pika 1, germa “a”, 5, pika 1, germa “a”, dhe 10, pikat 1 dhe 3 të rregullores “Për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 109, datë 29.6.2016, të ndryshuar; si dhe neneve 15 dhe 19, pika 1, germa “a” të rregullores “Për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 9.6.2025, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 1763/1 prot., datë 5.6.2025, të Drejtorisë së Licencimit dhe Autorizimeve “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘Fier Thermoelectric’ sh.p.k. për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike”, konstatoi se:

- Shoqëria “Fier Thermoelectric” sh.a., me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1763 prot., datë 26.5.2025, ka paraqitur kërkesën për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga termocentrali, me kapacitet të instaluar 170 mw, me vendndodhje në Roskovec, Fier.

- Nga shqyrtimi i aplikimit, në referencë të përcaktimeve të rregullores “Për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 109, datë 29.6.2016, të ndryshuar, rezulton se:

Përputhshmëria e aplikimit me rregulloren

- Në përputhje me nenin 9, pika 1 dhe 1.1 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin e kërkuar për pajisjen me licencë sipas germave (“a”, “b” dhe “c”), duke plotësuar formularin sipas formatit të përcaktuar në shtojcën 1, ka paraqitur

kërkesën për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike, duke plotësuar të dhënat e subjektit, përfshirë emrin, NUIS-in, adresën, kontaktet dhe administratorin. Gjithashtu, aplikuesi deklaroi se nuk i është hequr apo refuzuar më parë një licencë, angazhohet për zbatimin e kuadrit ligjor dhe rregullave të ERE-s, si dhe ka kryer pagesën e aplikimit sipas aneksit A.

- Në përputhje me nenin 9, pika 1.2 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin juridik dhe administrativ të kërkuar sipas germave (“a”, “b” dhe “d”).

- Në përputhje me pikën 1.3 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin financiar dhe fiskal të kërkuar sipas germave (“a” dhe “c”).

- Në përputhje me pikën 2 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin specifik për licencimin në sektorin e prodhimit të energjisë elektrike sipas germave (“b”, “e” dhe “f”).

Pajisja e shoqërisë me leje dhe miratime të tjera

- Shoqëria ka nënshkruar me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë (MIE) kontratën nr. 682 rep., nr. 210 kol., datë 31.1.2025, “Për ndërtimin, shfrytëzimin dhe administrimin e termocentralit, me kapacitet prodhues 170 mw dhe veprave ndihmëse, i cili nuk është objekt koncesioni në Roskovec, qarku Fier, nga shoqëria “Fier Thermoelectric” sh.a.”.

- Shoqëria është pajisur me deklaratë mjedisore, lëshuar më 13.11.2023 nga Agjencia Kombëtare e Mjedisit (AKM), për zhvillimin e projektit “Impiant energjetik me cikël të kombinuar”.

- Në këtë aplikim duhet të plotësohet dhe sa vijon:

Neni 9

Formati dhe dokumentacioni për aplikim

Pika 1, “Dokumentacioni i përgjithshëm për të gjitha aplikimet për pajisje me licencë”

Pika 1.2, “Dokumentacioni juridik dhe administrativ”

- **Germa “c”:** Shoqëria duhet të informojë në rast se stafi përkatës është aktualisht pjesë përbërëse e shoqërisë, apo do të bëhet efektiv kur të fillojë operimi i veprimtarisë.

Pika 1.3, “Dokumentacioni financiar dhe fiskal”

- **Germa “b”:** Shoqëria duhet të depozitojë dokumentacionin që vërteton se ka siguruar mjetet e nevojshme financiare për realizimin e plotë të projektit të TEC-it.

Pika 2, “Dokumentacioni specifik sipas tipit të licencës”

Pika 2.1, “Për t’u pajisur me licencë për prodhimin e energjisë elektrike, aplikuesi duhet të depozitojë, gjithashtu”:

- **Germa “a”:** Shoqëria duhet të bëjë saktësimet përkatëse, për sa i përket numrit të njërive gjeneruese dhe datës së fillimit të operimit.

- **Germa “c”:** Shoqëria duhet të depozitojë në miratimin përfundimtar të pikës së lidhjes/marrëveshjen e nënshkruar me Operatorin e Sistemit të Transmetimit (OST) sh.a.

- Rezulton se shoqëria disponon aktualisht një deklaratë mjedisore të vlefshme (deri më 13.11.2025), por duke marrë në konsideratë se ka deklaruar se ndërtimi i TEC-it do të fillojë në vitin 2025 dhe duke qenë se nga shoqëria nuk është dhënë ndonjë informacion në lidhje me fillimin e zbatimit në terren të projektit, vlerësohet t’i kërkohej ky informacion në vijim.

- Po ashtu, shoqëria duhet të japë informacion në lidhje me nevojën ose jo të pajisjes së këtij TEC-i me leje të përdorimit të burimit ujor për të realizuar procesin e ftohjes.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurën për licencimin e shoqërisë “Fier Thermoelectric” sh.a. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga termocentrali, me kapacitet të instaluar 170 mw, me vendndodhje në Roskovec, qarku Fier.

2. Drejtoria e Licencimit dhe Autorizimeve të njoftojë shoqërinë “Fier Thermoelectric” sh.a. dhe Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t’i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit, në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi, apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

**KRYETAR
Petrit Ahmeti**

**VENDIM
Nr. 121, datë 9.6.2025****MBI LICENCIMIN E SHOQËRISË
“GREEN ENERGY” SHPK NË
VEPRIMTARINË E PRODHIMIT TË
ENERGJISË ELEKTRIKE NGA
CENTRALI FOTOVOLTAIK ME
KAPACITET PRODHUES 2 MW**

Në mbështetje të neneve 16, 37, pika 2, germa “a”, 38 pika 1, germa “a”, 39, pika 4, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; neneve 4, pika 1, germa “a”, 5, pika 1, germa “a”, 13 dhe 14, pika 9, të rregullores “Për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 109, datë 29.6.2016, të ndryshuar; si dhe nenit 15 të rregullores “Për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 9.6.2025, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 1172/25 prot., datë 5.6.2025, të Drejtorisë së Licencimit dhe Autorizimeve “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘Green Energy’ sh.p.k. për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike”, konstatoi se:

- Shoqëria “Green Energy” sh.p.k., me shkresën e protokollua në ERE me nr. 1172 prot., datë 20.2.2025, ka paraqitur kërkesën për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltaik, me kapacitet prodhues 2 mw, me vendndodhje në fshatin Sheq Marinas, Njësia Administrative Topojë, Bashkia Fier, qarku Fier.

- Bordi i ERE-s, me vendimin nr. 53, datë 3.3.2025, vendosi të fillojë procedurën për licencimin e shoqërisë në këtë veprimtari.

- ERE botoi njoftimin në median e shkruar për fillimin e kësaj procedure (në datat 4.3.2025 dhe 5.3.2025) dhe në përfundim të afatit të pritjes së komenteve apo të objeksioneve nga të tretët (data 13.3.2025), nuk rezultoi të ketë të tilla. Njoftimi për fillimin e procedurës u botua edhe në faqen zyrtare të internetit të ERE-s.

- Pas korrespondencës së zhvilluar me shoqërinë, në lidhje me plotësimin e informacionit/dokumentacionit të munguar të aplikimit, dhe pas

kërkesës së shoqërisë për të pasur kohë në dispozicion për të depozituar në vijim këtë informacion/dokumentacion, me vendimin nr. 65, datë 7.4.2025, Bordi i ERE-s vendosi të zgjasë me deri në 30 (tridhjetë) ditë afatin e vendimmarrjes.

- Në vijim të korrespondencës me shoqërinë, përmes shkresave të protokolluara nr. 1172/10 prot., datë 9.4.2025, nr. 1172/14 prot., datë 30.4.2025 dhe nr. 1172/16 prot., datë 2.5.2025, u evidentua nevoja për sqarimin e qëndrimit të Ministrisë së Infrastrukturës dhe Energjisë (MIE), në lidhje me respektimin e afateve të ndërtimit dhe vënies në punë të centralit, vlefshmërinë e kontratës, si dhe dokumentimin e mbështetjes financiare nga banka. Me vendimin nr. 97, datë 12.5.2025, afati i vendimmarrjes u shty përsëri deri në 30 ditë.

- Në zbatim të këtij vendimi, ERE ka njoftuar shoqërinë me shkresën nr. 1172/18, datë 14.5.2025; i është drejtuar BKT sh.a. me shkresën nr. 1172/19 prot., për sqarim mbi letrën e referencës; dhe ka ftuar MIE-n në një seancë dëgjimore me shkresën nr. 1172/21 prot. të së njëjtës datë.

- Më 26.5.2025, BKT sh.a. depozitoi në ERE, me nr. 1172/22 prot., letrën e përditësuar të referencës për shoqërinë.

- Në datën 27.5.2025, në ambientet e ERE-s u zhvillua seanca dëgjimore me përfaqësues të MIE-s, ku nga ana e këtij të fundit u parashtrua se vonesat në marrjen e lejeve të nevojshme për ndërtimin dhe vënien në operim të burimeve të reja të energjisë zakonisht nuk ndodhin nga veprimet, apo mosveprimet e subjekteve, ndaj nga ana e MIE-s është marrë në konsideratë aplikimi i tyre brenda afatit. Në këto rrethana, është propozuar që ERE të kërkojë nga këto subjekte raportimet që depozitojnë në MIE në kuadër të përcaktimeve të kontratës, ku dëshmohet se kanë aplikuar në afat, dhe ERE të vijojë me vendimmarrjet me kusht, në lidhje me fillimin e operimit dhe të drejtën e rishikimit të vendimit të licencimit në rast se nga ana e MIE-s do të ketë një qëndrim ndryshe në lidhje me vlefshmërinë e kontratës përkatëse.

- Nga analizimi i këtij aplikimi rezulton se shoqëria ka kryer pagesën sipas përcaktimeve të aneksit A dhe ka plotësuar dokumentacionin e kërkuar nga rregullorja “Për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 109, datë 29.6.2016, të ndryshuar.

Pajisja e shoqërisë me leje dhe miratime të tjera

- Shoqëria ka nënshkruar me MIE-n kontratën nr. 7632 rep., nr. 3821 kol., datë 29.12.2023, “Për ndërtimin, shfrytëzimin dhe administrimin e centralit gjenerues të energjisë elektrike fotovoltaike, me kapacitet prodhues 2 mw dhe veprave ndihmëse, në fshatin Sheq Marinas, Njësia Administrative Topojë, Bashkia Fier, qarku Fier, nga shoqëria “Green Energy” sh.p.k.”;

- Ka marrë miratimin për pikën e lidhjes së centralit me rrjetin e shpërndarjes nëpërmjet shkresës së “OSSH” sh.a. nr. 9937/3 prot., datë 25.10.2022;

- Është pajisur me vendim për VNM paraprake, lëshuar më 23.4.2025, për ndërtimin e impiantit fotovoltaike me fuqi 2 mw.

Kushtet dhe afatet ligjore

- Kontrata e nënshkruar me MIE-n me nr. 7632 rep., nr. 3821 kol., datë 29.12.2023, parashikon një afat 49-vjeçar, me të drejtë ripërsëritjeje.

- Bazuar në nenin 38, pika 1, germa “a”, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, dhe nenit 5, pika 1, germa “a”, të rregullores “Për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, afati i vlefshmërisë së licencave për veprimtaritë e prodhimit, nuk mund të jetë më shumë se 30 vjet.

- Shoqëria disponon aktualisht një VNM të vlefshme (deri më 23.4.2027) dhe nga dokumentacioni i këtij aplikimi rezulton se ajo nuk ka filluar ende punimet për ndërtimin e centralit, por ka parashikuar që të vendosë në operim centralin brenda datës 1 qershor 2026, që është brenda afatit të vlefshmërisë së VNM-së. Në këto rrethana, vlerësohet që të përcaktohet që shoqëria duhet të ndërtojë centralin dhe të fillojë operimin brenda datës 1.6.2026.

- Po ashtu, në referencë të përcaktimeve të nenit 10 të kontratës së nënshkruar me MIE-n vlerësohet që shoqërisë t’i lihet kusht që me fillimin e operimit/ushtrimit të veprimtarisë së prodhimit të energjisë elektrike, por jo më vonë se 60 ditë nga ky fakt, të depozitojë në ERE dokumentacionin përkatës për testimin e veprës. Po ashtu, brenda këtij afati shoqëria duhet të përditësojë në ERE informacionin mbi bërjen efektive të strukturës organizative të saj.

- ERE rezervon të drejtën e rishikimit të vendimit, në rast të mosplotësimit të kushteve të sipërcituara, ose në rast se nga ana e MIE-s depozitohet ndonjë qëndrim i ndryshëm në lidhje me vlefshmërinë e kontratës.

- Në përfundim, vlerësohet se shoqëria ka përmbushur kushtet për licencim, me detyrimin për të respektuar afatet dhe detyrimet e përcaktuara.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të licencojë shoqërinë “Green Energy” sh.p.k. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltai me kapacitet të instaluar 2 mw, me vendndodhje në fshatin Sheq Marinas, Njësia Administrative Topojë, Bashkia Fier, qarku Fier, për një afat 30-vjeçar.

2. Shoqëria duhet të ndërtojë centralin dhe të fillojë operimin/ushtrimin e veprimtarisë së prodhimit të energjisë elektrike brenda datës 1.6.2026.

3. Me fillimin e operimit, por jo më vonë se 60 (gjashtëdhjetë) ditë nga ky fakt, shoqëria duhet të dokumentojë në ERE testimin e veprës dhe të përditësojë informacionin mbi strukturën organizative të saj, e cila duhet të përmbajë stafin teknik, sipas veprimtarisë së licencuar.

4. Ky vendim është objekt rishikimi, në rast të plotësimit/mosplotësimit të kushteve të pikave 2 dhe 3 të këtij vendimi dhe në rast se nga ana e Ministrisë së Infrastrukturës dhe Energjisë depozitohet një qëndrim i ndryshëm në lidhje me vlefshmërinë e kontratës.

5. Drejtoria e Licencimit dhe Autorizimeve të njoftojë shoqërinë “Green Energy” sh.p.k., Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë, OSSH sh.a., FTL sh.a. dhe ALPEX sh.a. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit, në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi, apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM Nr. 122, datë 9.6.2025

MBI PËRCAKTIMIN E ÇMIMIT TË SHITJES SË ENERGJISË ELEKTRIKE NGA FURNIZUESI I MUNDËSISË SË FUNDIT PËR MUAJIN MAJ 2025 PËR KLIENTËT E LIDHUR NË NIVELIN E TENSIONIT 35 KV

Në mbështetje të neneve 16 dhe 87, pika 4 të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; “Metodologjisë së përcaktimit të çmimit të shitjes së energjisë elektrike nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit”, miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 201, datë 4.12.2017, të ndryshuar me vendimin nr. 144, datë 25.6.2018 dhe nr. 233, datë 20.12.2019; dhe nenit 15 të rregullores “Për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 9.6.2025, pasi shqyrtoi relacionin me nr. 1809/1 prot., datë 5.6.2025, të përgatitur nga Drejtoria e Tarifave dhe Çmimeve “Mbi përcaktimin e çmimit të shitjes së energjisë elektrike nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit për muajin maj 2025 për klientët e lidhur në nivelin e tensionit 35 kV”,

konstatoi se:

I. Aspektet ligjore dhe procedurale

1. Paraqitja e kërkesës nga FSHU sh.a.

Shoqëria FSHU sh.a., me shkresën nr. 3360 prot., datë 2.6.2025, protokolluar në ERE me nr. 1809 prot., datë 3.6.2025, ka depozituar kërkesën për miratimin e çmimit të shitjes së energjisë elektrike për muajin maj 2025, për klientët e lidhur në nivelin e tensionit 35 kV që furnizohen nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit.

2. Procesi i shqyrtimit të dokumentacionit nga ERE

Kërkesa është shqyrtuar në përputhje me nenin 15 të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin nr. 96, datë 17.6.2016, si dhe në mbështetje të neneve 16 dhe 87, pika 4, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin

e energjisë elektrike”, të ndryshuar, si dhe “Metodologjisë për përcaktimin e çmimit të shitjes së energjisë elektrike nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 201, datë 4.12.2017, të ndryshuar.

II. Analiza e përlogaritjes së çmimit të shitjes së energjisë elektrike nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit për muajin maj 2025, për klientët e lidhur në nivelin e tensionit 35 kV

1. Blerja e energjisë në bursë

Për muajin maj 2025, FSHU sh.a. ka siguruar sasinë e nevojshme të energjisë elektrike për këtë kategori klientësh përmes blerjeve mujore në Bursën Shqiptare të Energjisë (ALPEX), duke u bazuar në profilet ditore të prokuruar, çmimet ditore/orare dhe vlerat përkatëse të faturuara.

2. Përlogaritja e çmimit mesatar të ponderuar të blerjes (ÇBEt)

Bazuar në të dhënat e paraqitura, FSHU sh.a. ka përlogaritur çmimin mesatar të ponderuar të blerjes së energjisë elektrike për muajin maj 2025 në vlerën 8.17 lekë/kwh. Kjo vlerë është verifikuar edhe nga ERE, nëpërmjet një rillogaritjeje, nga e cila rezultoi se mesatarja e ponderuar e çmimit të blerjes së energjisë elektrike është 8.17 lekë/kwh, në përputhje me përlogaritjet e paraqitura nga shoqëria.

3. Komponentët sipas metodologjisë (neni 8, vendimi nr. 201, datë 4.12.2017, i ndryshuar)

Në përputhje me metodologjinë përkatëse, komponentët e përdorur për përlogaritjen e çmimit të shitjes së energjisë elektrike janë si më poshtë:

- **Çmimi mesatar i ponderuar i blerjes së energjisë elektrike (ÇBEt)** për muajin maj 2025: **8.17 lekë/kwh;**

- **Tarifa e shërbimit të transmetimit** të energjisë elektrike për periudhën 1 shkurt 2025–31 dhjetor 2027, e miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 279, datë 16.12.2024: **0.85 lekë/kwh;**

- **Tarifa e shërbimit të shpërndarjes** në nivel tensioni 35 kV, sipas vendimit të Bordit të ERE nr. 288, datë 23.12.2024, “Mbi lënien në fuqi të vendimit të Bordit të ERE nr. 73, datë 13.4.2022”: **1.55 lekë/kwh;**

- **Kostot administrative: 1.06 lekë/kwh;**

- **Kurset zyrtare të këmbimit** të publikuara nga Banka e Shqipërisë (lekë/euro), për çdo datë respektive në harkun kohor **30.4.2025–30.5.2025.**

- Në zbatim të “Metodologjisë së përcaktimit të çmimit të shitjes së energjisë elektrike nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit”, referuar aplikimit të FSHU

sh.a., si dhe mbështetur në llogaritjet e ERE-s, çmimi i shitjes së energjisë elektrike për klientët që furnizohen nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit për muajin maj 2025, përlogaritet si më poshtë:

Çmimi i energjisë elektrike të furnizuar nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit për klientët e lidhur në nivelin e tensionit 35 kV për muajin maj 2025		
	Njësia	Çmimi
CBEt Çmimi mesatar i ponderuar i blerjes së energjisë elektrike	Lekë/kWh	8.17
Pr Kthimi për riskun i përcaktuar në përqindje për vitin (3%)	Lekë/kWh	0.25
CA Kosto administrative të Furnizuesit të Mundësisë së Fundit	Lekë/kWh	1.06
TRr Tarifa e përdorimit të rrjetit të transmetimit	Lekë/kWh	0.85
TSHt Tarifa e përdorimit të rrjetit të shpërndarjes	Lekë/kWh	1.55
Çmimi i energjisë = CBEt + Pr + CBEt + TRr + TSHt + CA		11.88

- Bazuar në çdo element të formulës llogaritëse si dhe duke marrë në konsideratë të dhënat e paraqitura në aplikimin e shoqërisë, rezulton se:

- Çmimi i shitjes së energjisë elektrike për klientët e lidhur në nivelin e tensionit 35 kV të furnizuar nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit do të jetë 11.88 lekë/kwh për muajin maj 2025.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Përcaktimin e çmimit të shitjes së energjisë elektrike të furnizuar nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit për muajin maj 2025 prej 11.88 lekë/kwh për klientët e lidhur në nivelin e tensionit 35 kV.

2. Ndryshimi i secilit element përbërës në llogaritjen e çmimit të shitjes së energjisë elektrike të furnizuar nga Furnizuesi i Mundësisë së Fundit për kategoritë e klientëve të cilësuar në këtë vendim, do të përbëjë shkak për rishikimin e këtij vendimi nga Bordi i ERE-s.

3. Drejtoria e Tarifave dhe Çmimeve të njoftojë aplikuesin për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit, në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi, apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

KËRKESË

Shtetasit Marë Prenga dhe Aleksandër Prenga kërkojnë pranë Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Lezhë shpalljen zhdukur të shtetasit Ylli Prenga, me atësi Ndue dhe me amësi Marë, i datëlindjes 15.2.1985, lindur dhe banues në Rrëshen.

KËRKUES
Marë Prenga
Aleksandër Prenga

	Formati 61x86/8
--	-----------------

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2025

Adresa: Rr. "Nikolla Jorga", Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 144 lekë

